

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 359

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

65ο έτος

19 Σεπτεμβρίου 2022

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2022/C 359/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

Γενικό Δικαστήριο

2022/C 359/02 Ορκωμοσία νέων μελών του Γενικού Δικαστηρίου 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2022/C 359/03 Υπόθεση C-567/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Μαΐου 2022 [αίτηση του Orčinski građanski sud u Zagrebu (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Α.Η. κατά Zagrebačka banka d.d. (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Δυνατότητα εφαρμογής *ratione temporis* – Άρθρο 10, παράγραφος 1 – Σύμβαση δανείου η οποία συνήφθη μεν πριν από την προσχώρηση κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πλην όμως τροποποιήθηκε μετά την ημερομηνία αυτή – Άρθρο 6 – Επιστροφή των οφελών που αποκόμισε αδικαιολόγητα ο επαγγελματίας – Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την αντικατάσταση των καταχρηστικών ρητρών και την επιστροφή του ποσού που καταβλήθηκε αχρεωστήτως βάσει των ρητρών αυτών – Δυνατότητα εφαρμογής *ratione materiae* – Άρθρο 1, παράγραφος 2 – Αποκλεισμός ρητρών που απηχούν νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις αναγκαστικού δικαίου) 3

EL

2022/C 359/04	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-116/21 P έως C-118/21 P, C-138/21 P και C-139/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά VW, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Σύνταξη – Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 20 του παραρτήματος VIII – Χορήγηση συντάξεως επιζώντων – Επιζών σύζυγος πρώην υπαλλήλου δικαιούχου συντάξεως γήρατος – Γάμος συναφθείς μετά την αποχώρηση του εν λόγω υπαλλήλου από την ενεργό υπηρεσία – Προϋπόθεση περί πενταετούς ελάχιστης διάρκειας του γάμου κατά την ημερομηνία θανάτου του υπαλλήλου – Άρθρο 18 του παραρτήματος VIII – Γάμος συναφθείς πριν από την αποχώρηση του υπαλλήλου από την ενεργό υπηρεσία – Προϋπόθεση περί ενιαίας μόνον ελάχιστης διάρκειας του γάμου – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 20 του παραρτήματος VIII – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 20 – Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως – Άρθρο 21, παράγραφος 1 – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας – Άρθρο 52, παράγραφος 1 – Απουσία αυθαίρετης ή προδήλως απρόσφορης διαφοροποίησης σε σχέση με τον σκοπό που επιδιώκει ο νομοθέτης της Ένωσης)</p>	4
2022/C 359/05	<p>Υπόθεση C-168/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος κατά KL (Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 2, παράγραφος 4 – Προϋπόθεση του διττού αξιοποιούν της πράξης – Άρθρο 4, σημείο 1 – Λόγος προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης – Έλεγχος εκ μέρους της δικαστικής αρχής εκτέλεσης – Πράξεις εκ των οποίων ορισμένες μόνον συνιστούν ποινικό αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης – Άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή της αναλογικότητας αξιοποιούν πράξεων και ποινών)</p>	5
2022/C 359/06	<p>Υπόθεση C-207/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας κ.λπ. [Αίτηση αναίρεσεως – Ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2017/1442 – Άρθρο 16, παράγραφοι 4 και 5, ΣΕΕ – Άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις – Διαχρονική εφαρμογή – Κανόνες ψηφοφορίας εντός του Συμβουλίου – Ειδική πλειοψηφία]</p>	6
2022/C 359/07	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-274/21 και C-275/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. κατά Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH [Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Μη εφαρμογή σε διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων και προσφυγής του άρθρου 2 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ ελλείψει στοιχείου αλληλοαπότητας – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 33 – Εξομοίωση συμφωνίας πλαίσιο με σύμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 2α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665 – Έλλειψη δυνατότητας ανάθεσης νέας δημόσιας σύμβασης όταν η καθοριζόμενη στη συμφωνία πλαίσιο μέγιστη ποσότητα ή/και αξία των οικείων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών έχει καλυφθεί – Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την καταβολή τελών πρόσβασης στη διοικητική δικαιοσύνη στις υποθέσεις δημοσίων συμβάσεων – Υποχρέωση προσδιορισμού και καταβολής τελών πρόσβασης στη δικαιοσύνη πριν αποφανθεί το δικαστήριο επί της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων ή της προσφυγής – Αδιαφανής διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης – Αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας – Πρακτική αποτελεσματικότητα – Δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής – Οδηγία 89/665 – Άρθρα 1, 2 και 2α – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την απόρριψη προσφυγής σε περίπτωση μη καταβολής των τελών πρόσβασης στη δικαιοσύνη – Προσδιορισμός της εκτιμώμενης αξίας δημόσιας σύμβασης]</p>	7
2022/C 359/08	<p>Υπόθεση C-310/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 — Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Βασιλείου της Ισπανίας, Γαλλικής Δημοκρατίας [Αίτηση αναίρεσεως – Ενέργεια – Κανονισμός (ΕΕ) 347/2013 – Διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές – Έργα κοινού ενδιαφέροντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 3, παράγραφος 4, και άρθρο 16 – Παροχή εξουσιοδότησεως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Άρθρο 290 ΣΛΕΕ – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2020/389 – Τροποποίηση του ενωσιακού καταλόγου έργων κοινού ενδιαφέροντος – Πράξη που εξέδωσε η Επιτροπή – Δικαίωμα διατύπωσης αντιρρήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προθεσμία – Χαρακτήρας της πράξης πριν τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας]</p>	8
2022/C 359/09	<p>Υπόθεση C-371/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — SGI Studio Galli Ingegneria Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως – Ρήτρα διαιτησίας – Έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2007-2013) – Συμφωνία επιχορήγησης – Σχέδιο Marsol – Επιλέξιμες δαπάνες – Έκθεση έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) με την οποία διαπιστώνεται ο μη επιλέξιμος χαρακτήρας ορισμένων δαπανών – Επιστροφή καταβληθέντων ποσών – Δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο της OLAF – Δικαίωμα ακρόασεως – Βάρος αποδείξεως – Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών – Αποδεικτική αξία – Αρχή της αναλογικότητας – Αθέμιτος πλουτισμός]</p>	9

2022/C 359/10	Υπόθεση C-401/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — Ρουμανία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως – Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) – Κανονισμός (ΕΕ) 1303/2013 – Εφαρμοστέο ποσοστό συγχρηματοδότησης – Τροποποίηση του ποσοστού η οποία επήλθε μεταξύ της υποβολής της τελικής αίτησης ενδιάμεσης πληρωμής και της αποδοχής των λογαριασμών – Αρχές του ενιαυσίου στη λογιστική και της μη αναδρομικότητας]	9
2022/C 359/11	Υπόθεση C-447/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 — Petrus Kerstens κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Πειθαρχική διαδικασία – Αιτήσεις αρωγής – Απόρριψη – Κοινοποίηση των αποφάσεων με ηλεκτρονικά μέσα – Προσφυγή ακυρώσεως – Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής – Έναρξη – Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής)	10
2022/C 359/12	Υπόθεση C-572/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CC κατά VO [Προδικαστική παραπομπή – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας – Γονική μέριμνα – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρο 8, παράγραφος 1, και άρθρο 61, στοιχείο α' – Γενική διεθνής δικαιοδοσία – Αρχή της perpetuatio fori – Μεταφορά, κατά τη διάρκεια της δίκης, της συνήθους διαμονής ενός παιδιού από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τρίτο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση της Χάγης του 1996]	10
2022/C 359/13	Υπόθεση C-242/22 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Tribunal da Relação de Évora (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά TL (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Συνεργασία στον τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης – Οδηγία 2010/64/ΕΕ – Δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση – Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 3, παράγραφος 1 – Έννοια του «ουσιώδους εγγράφου» – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Δικαίωμα ενημερώσεως στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ' – Πεδίο εφαρμογής – Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο – Άμεσο αποτέλεσμα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47 και άρθρο 48, παράγραφος 2 – Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών – Άρθρο 6 – Καταδίκη σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή εκτελέσεως – Μη τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το καθεστώς αναστολής – Παράλειψη μετάφρασης ουσιώδους εγγράφου και μη ορισμός διερμηνέα κατά την κατάρτιση του εγγράφου αυτού – Ανάκληση της αναστολής – Έλλειψη μεταφράσεως των διαδικαστικών πράξεων που αφορούν την ανάκληση αυτή – Συνέπειες επί του κύρους της εν λόγω ανακλήσεως – Διαδικαστική πλημμέλεια συνεπαγόμενη σχετική ακυρότητα)	11
2022/C 359/14	Υπόθεση C-288/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Tribunal Judiciaire — Bobigny (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BNP Paribas Personal Finance SA κατά ZD [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα (ελβετικό φράγκο) – Ρήτρες οι οποίες εκθέτουν τον δανειολήπτη σε συναλλαγματικό κίνδυνο – Άρθρο 4, παράγραφος 2 – Απαιτήσεις περί κατανοητού χαρακτήρα και διαφάνειας – Βάρος αποδείξεως – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Σημαντική ανισορροπία – Άρθρο 5 – Σαφής και κατανοητή διατύπωση συμβατικής ρήτρας]	12
2022/C 359/15	Υπόθεση C-454/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά του AZ (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Μεταφορές – Οδηγία 1999/37/ΕΚ – Έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων – Οδηγία 2014/45/ΕΕ – Περιοδικός τεχνικός έλεγχος των μηχανοκίνητων οχημάτων – Άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας αξιόποινων πράξεων και ποινών – Οδήγηση μη δεόντως ταξινομημένου οχήματος – Κυρώσεις – Δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης – Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	13
2022/C 359/16	Υπόθεση C-521/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J.P. κατά B.d.S.L. (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Οδηγία 1999/62/ΕΚ – Επιβολή τελών στα βαρέα φορτηγά οχήματα που χρησιμοποιούν ορισμένα έργα υποδομής – Διόδια – Μη καταβολή διοδίων – Κυρώσεις – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 50 – Αρχή ne bis in idem – Άρθρο 94, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Έλλειψη συνδέσμου μεταξύ της ζητούμενης ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης και του υποστατού ή του αντικειμένου της διαφοράς της κύριας δίκης – Προδήλως απαράδεκτο)	13

2022/C 359/17	Υπόθεση C-133/21: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Εφετείου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VP, CX, RG, TR, κ.λπ. κατά Ελληνικού Δημοσίου (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 1999/70/ΕΚ – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρα 4 – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα – Εθνική νομοθεσία που εισάγει διαφορετική μεταχείριση ως προς την αμοιβή μεταξύ των εργαζομένων που απασχολούνται με συμβάσεις έργου ορισμένου χρόνου και των εργαζομένων που απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου – Δεν δικαιολογείται – Έννοια των «αντικειμενικών λόγων»)	14
2022/C 359/18	Υπόθεση C-59/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 27 Ιανουαρίου 2022 — MP κατά Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Υπόθεση C-110/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2022 — IP κατά Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	Υπόθεση C-159/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 3 Μαρτίου 2022 — IK κατά Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Υπόθεση C-308/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2022 — Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, παρεμβαίνουσα: Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	Υπόθεση C-309/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2022 — Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, παρεμβαίνουσα: Adama Registrations BV (Adama)	21
2022/C 359/23	Υπόθεση C-310/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2022 — Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, παρεμβαίνουσα: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Υπόθεση C-322/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 12 Μαΐου 2022 — E. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Υπόθεση C-331/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Ισπανία) στις 17 Μαΐου 2022 — KT κατά Departament de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Υπόθεση C-340/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 24 Μαΐου 2022 — Cofidis κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Υπόθεση C-349/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 31 Μαΐου 2022 — NM κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Υπόθεση C-352/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Hamm (Γερμανία) την 1η Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά A.	26
2022/C 359/29	Υπόθεση C-356/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Ιουνίου 2022 — Pro Rauchfrei e.V. κατά JS e.K.	26
2022/C 359/30	Υπόθεση C-371/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 8 Ιουνίου 2022 — G sp. z o.o. κατά W S.A.	27

2022/C 359/31	Υπόθεση C-372/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Λουξεμβούργο) στις 9 Ιουνίου 2022 — CM κατά DN	28
2022/C 359/32	Υπόθεση C-373/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 9 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά του NE	28
2022/C 359/33	Υπόθεση C-376/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 10 Ιουνίου 2022 — Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited κατά Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Υπόθεση C-377/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Ιουνίου 2022 — LR κατά Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	Υπόθεση C-392/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιουνίου 2022 — X κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Υπόθεση C-393/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 15 Ιουνίου 2022 — EXTÉRIA, s.r.o. κατά Správní, s.r.o.	32
2022/C 359/37	Υπόθεση C-394/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 15 Ιουνίου 2022 — Oilchart International NV κατά O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV	32
2022/C 359/38	Υπόθεση C-395/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις 14 Ιουνίου 2022 — «Trade Express-L» OOD κατά Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia «Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi»	33
2022/C 359/39	Υπόθεση C-396/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Υπόθεση C-397/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Υπόθεση C-398/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Υπόθεση C-399/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 15 Ιουνίου 2022 — Confédération paysanne κατά Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Υπόθεση C-404/22: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) την 16η Ιουνίου 2022 — Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων & Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.) κατά Ελληνικού Δημοσίου	38
2022/C 359/44	Υπόθεση C-406/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Brně (Τσεχική Δημοκρατία) στις 20 Ιουνίου 2022 — CV κατά Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Υπόθεση C-409/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Apelativen sad Sofia (Βουλγαρία) στις 21 Ιουνίου 2022 — UA κατά EUROBANK BULGARIA AD	40
2022/C 359/46	Υπόθεση C-411/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 21 Ιουνίου 2022 — Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Υπόθεση C-412/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 21 Ιουνίου 2022 — Autoridade Tributária e Aduaneira κατά NT	41

2022/C 359/48	Υπόθεση C-414/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) στις 21 Ιουνίου 2022 — DocLX Travel Events GmbH κατά Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Υπόθεση C-415/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 20 Ιουνίου 2022 — JD κατά Acerta — Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	Υπόθεση C-418/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance du Luxembourg (Βέλγιο) στις 21 Ιουνίου 2022 — SA Cezam κατά État belge	43
2022/C 359/51	Υπόθεση C-423/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουνίου 2022 η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2022 στην υπόθεση T-750/20, Correia κατά ΕΟΚΕ	43
2022/C 359/52	Υπόθεση C-431/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2022 — Scuola europea di Varese κατά PD και LC, ως ασκούντων τη γονική μέριμνα του ανηλικού NG	44
2022/C 359/53	Υπόθεση C-434/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administratīvā rajona tiesa (Λεττονία) στις 30 Ιουνίου 2022 — AS Latvijas valsts meži κατά Dabas aizsardzības pārvalde και Vides pārraudzības valsts birojs, παρισταμένης της Valsts meža dienests	44
2022/C 359/54	Υπόθεση C-436/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) την 1η Ιουλίου 2022 — Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) κατά Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Υπόθεση C-447/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2022 η Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2022 στην υπόθεση T-392/20, Petra Flašker κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	47
2022/C 359/56	Υπόθεση C-448/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2022 το Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) την 1η Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno και SFL κατά ΕΣΕ	48
2022/C 359/57	Υπόθεση C-456/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις 8 Ιουλίου 2022 — VX και AT κατά Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Υπόθεση C-459/22: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	49
2022/C 359/59	Υπόθεση C-462/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Ιουλίου 2022 — BM κατά LO	50
2022/C 359/60	Υπόθεση C-512/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2022 η Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ)	51
2022/C 359/61	Υπόθεση C-513/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2022 ο Silvio Berlusconi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ)	53
2022/C 359/62	Υπόθεση C-514/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Ιουλίου 2022 η Tirrenia di navigazione SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	55
2022/C 359/63	Υπόθεση C-515/22 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 29 Ιουλίου 2022 η Tirrenia di navigazione SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	57

2022/C 359/64	Υπόθεση C-330/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IP κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	Υπόθεση C-366/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CZ κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	Υπόθεση C-445/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Sofijski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — EUROBANK BULGARIA κατά NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	Υπόθεση C-517/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Laudamotion GmbH κατά TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	Υπόθεση C-614/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — G κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	Υπόθεση C-685/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — YV κατά Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	Υπόθεση C-709/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία που κίνησε ο MK	60
2022/C 359/71	Υπόθεση C-717/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Provident Polska S.A. κατά VF	60

Γενικό Δικαστήριο

2022/C 359/72	Υπόθεση T-864/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — AI κ.λπ. κατά ECDC (Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό του ECDC – Ηθική παρενόχληση – Αίτηση αρωγής – Προειδοποιήσεις – Άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Άρθρο 24 του ΚΥΚ – Περιεχόμενο του καθήκοντος αρωγής – Καθήκον μέριμνας – Έναρξη έρευνας – Εύλογη προθεσμία – Ευθύνη – Παράνομος χαρακτήρας)	61
2022/C 359/73	Υπόθεση T-165/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — JC κατά EUCAP Somalia (Ρήτρα διατησίας – Διεθνής συμβασιούχος υπάλληλος της EUCAP Somalia – Αποστολή στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας – Καταγγελία σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής περιόδου – Γνωστοποίηση της καταγγελίας της σύμβασης με συστημένη επιστολή επί αποδείξει παραλαβής – Αποστολή σε ελλιπή διεύθυνση – Έναρξη της προθεσμίας ασκήσεως εσωτερικής προσφυγής πριν από την ένδικη προσφυγή – Προσδιορισμός του εφαρμοστέου δικαίου – Αναγκαστικού χαρακτήρα διατάξεις του εθνικού εργατικού δικαίου – Ακυρότητας της ρήτρας δοκιμαστικής περιόδου – Παράτυπη γνωστοποίηση της καταγγελίας – Αντισταθμιστική αποζημίωση λόγω απολύσεως – Αναδρομική καταβολή αποδοχών – Ανταπαίτηση)	61
2022/C 359/74	Υπόθεση T-194/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — JF κατά EUCAP Somalia («Ρήτρα διατησίας – Διεθνής συμβασιούχος υπάλληλος της EUCAP Somalia – Αποστολή εμπίπτουσα στην εξωτερική πολιτική και στην πολιτική ασφαλείας – Μη ανανέωση σύμβασης εργασίας κατόπιν της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση – Δικαίωμα ακροάσεως – Ίση μεταχείριση – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας – Μεταβατική περίοδος που ορίζεται στη συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση – Προσφυγή ακυρώσεως – Αγωγή αποζημιώσεως – Πράξεις αναπόσπαστες από τη σύμβαση – Απαράδεκτο»)	62
2022/C 359/75	Υπόθεση T-457/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — VeriGraft κατά Eismea [Ρήτρα διατησίας – Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» (2014-2020) – Συμφωνία επιχορήγησης του έργου «Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV» – Μη προβλεπόμενες δαπάνες υπερβολαβίας – Απλοποιημένη διαδικασία έγκρισης – Υπεργολαβία που μνημονεύεται στις περιοδικές τεχνικές εκθέσεις – Εγκριθείσες περιοδικές τεχνικές εκθέσεις – Επιλέξιμες δαπάνες]	63
2022/C 359/76	Υπόθεση T-629/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Delifruit κατά Επιτροπής (Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Δραστική ουσία chlorpyrifos – Καθορισμός των ανωτάτων ορίων καταλοίπων για την ουσία chlorpyrifos μέσα ή πάνω στις μπανάνες – Κανονισμός (ΕΚ) 396/2005 – Διαθέσιμες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις – Άλλοι ένομοι παράγοντες)	64

2022/C 359/77	Υπόθεση T-768/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Standard International Management κατά EUIPO — Asia Standard Management Services (The Standard) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης The Standard – Κήρυξη της εκπτώσεως – Τόπος χρήσεως του σήματος – Διαφημίσεις και προσφορές προς πώληση απευθυνόμενες στους καταναλωτές της Ένωσης – Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	64
2022/C 359/78	Υπόθεση T-147/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Gugler France κατά EUIPO — Gugler (GUGLER) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GUGLER – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Μη ύπαρξη κακής πίστωσης – Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]	65
2022/C 359/79	Υπόθεση T-176/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — CCTY Bearing Company κατά EUIPO — CCVI International (CCTY) {«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CCTY – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CCVI – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Κατάχρηση δικαιώματος – Άρθρο 71 του κανονισμού 2017/1001}	66
2022/C 359/80	Υπόθεση T-227/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Illumina κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Αγορά της φαρμακευτικής βιομηχανίας – Άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 – Αίτηση περί παραπομπής προερχόμενη από αρχή ανταγωνισμού μη έχουσα αρμοδιότητα να εξετάσει την πράξη συγκεντρώσεως σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία – Απόφαση της Επιτροπής να εξετάσει την πράξη συγκεντρώσεως – Αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες κάνει δεκτά τα αιτήματα άλλων εθνικών αρχών ανταγωνισμού να συνυποβάλουν την αίτηση περί παραπομπής – Αρμοδιότητα της Επιτροπής – Προθεσμία υποβολής της αίτησης περί παραπομπής – Έννοια της φράσης «έγινε κατ' άλλο τρόπο γνωστή» – Εύλογη προθεσμία – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Δημόσιες δηλώσεις της Αντιπροέδρου της Επιτροπής – Ασφάλεια δικαίου]	66
2022/C 359/81	Υπόθεση T-369/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Unimax Stationery κατά EUIPO — Mitsubishi Pencil (uni) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης uni – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Διακριτικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Σημεία ή ενδείξεις που έχουν καταστεί συνήθη – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2017/1001]}	67
2022/C 359/82	Υπόθεση T-438/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — TL κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Σύμβαση ορισμένου χρόνου – Απόφαση περί μη ανανεώσεως – Ανακοίνωση κενής θέσης – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης – Καθήκον μέριμνας – Ηθική παρενόχληση – Ευθύνη)	68
2022/C 359/83	Υπόθεση T-543/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Purasac κατά EUIPO — Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse) [«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Rejeunesse – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης REVANESSE – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»]	68
2022/C 359/84	Υπόθεση T-573/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Brand Energy Holdings κατά EUIPO (RAPIDGUARD) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAPIDGUARD – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 – Δικαίωμα ακροάσεως]	69
2022/C 359/85	Υπόθεση T-634/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Rimini Street κατά EUIPO (WE DO SUPPORT) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Λεκτικό σήμα WE DO SUPPORT – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	70
2022/C 359/86	Υπόθεση T-641/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — dennree κατά EUIPO (BioMarkt) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BioMarkt – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	70

2022/C 359/87	Υπόθεση T-677/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — TL κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Έκθεση αξιολογήσεως για το έτος 2019 – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης – Καθορισμός στόχων – Κατάχρηση εξουσίας – Ευθύνη)	71
2022/C 359/88	Υπόθεση T-200/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2022 — Fersher Developments και Lisiin κατά Επιτροπής και ΕΚΤ (Αγωγή αποζημιώσεως – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης σταθερότητας της Κύπρου – Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας – Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Ίση μεταχείριση – Αρχή της αναλογικότητας – Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)	71
2022/C 359/89	Υπόθεση T-254/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2022 — Armadora Parleros κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη – Κοινή αλιευτική πολιτική – Μη άσκηση εκ μέρους της Επιτροπής των αρμοδιοτήτων ελέγχου που προβλέπονται στον εφαρμοστέο κανονισμό – Ισχύς του κινητήρα των σκαφών – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Ζημία – Αιτιώδης σύνδεσμος – Προθεσμία παραγραφής – Αγωγή προδήλως απαράδεκτη)	72
2022/C 359/90	Υπόθεση T-317/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2022 — El Corte Inglés κατά EUIPO — Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως – Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)	73
2022/C 359/91	Υπόθεση T-439/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2022 — Anglofranchise κατά EUIPO — Bugrey (BOY LONDON) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας – Ανάκληση της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας – Κατάργηση της δίκης)	73
2022/C 359/92	Υπόθεση T-30/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2022 — Sanoptis κατά EUIPO — Synoptis Pharma (SANOPTIS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Ανάκληση της αίτησης καταχώρισης – Κατάργηση της δίκης)	74
2022/C 359/93	Υπόθεση T-266/22: Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2022 — Aziz κατά Επιτροπής	74
2022/C 359/94	Υπόθεση T-286/22: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2022 — Aziz κατά Επιτροπής	75
2022/C 359/95	Υπόθεση T-388/22: Αγωγή της 29ης Ιουνίου 2022 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA	76
2022/C 359/96	Υπόθεση T-405/22: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2022 — UniCredit Bank κατά ΕΣΕ	77
2022/C 359/97	Υπόθεση T-407/22: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2022 — Norddeutsche Landesbank — Girozentrale κατά ΕΣΕ	78
2022/C 359/98	Υπόθεση T-423/22: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2022 — Max Heinr. Sutor κατά ΕΣΕ	80
2022/C 359/99	Υπόθεση T-431/22: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2022 — Nordea Kiinnitysluottopankki κατά ΕΣΕ	81
2022/C 359/100	Υπόθεση T-432/22: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2022 — Nordea Rahoitus Suomi κατά ΕΣΕ	82
2022/C 359/101	Υπόθεση T-440/22: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουλίου 2022 — UIV Servizi κατά REA	83
2022/C 359/102	Υπόθεση T-444/22: Προσφυγή-Αγωγή της 18ης Ιουλίου 2022 — HB κατά Επιτροπής	84
2022/C 359/103	Υπόθεση T-447/22: Προσφυγή-Αγωγή της 18ης Ιουλίου 2022 — NV κατά ΕΤΕπ	85
2022/C 359/104	Υπόθεση T-455/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	85
2022/C 359/105	Υπόθεση T-456/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	86
2022/C 359/106	Υπόθεση T-457/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	87

2022/C 359/107	Υπόθεση T-465/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	88
2022/C 359/108	Υπόθεση T-466/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	89
2022/C 359/109	Υπόθεση T-467/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	89
2022/C 359/110	Υπόθεση T-468/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	90
2022/C 359/111	Υπόθεση T-469/22: Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας	91
2022/C 359/112	Υπόθεση T-471/22: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2022 — QM κατά Συμβουλίου	92
2022/C 359/113	Υπόθεση T-472/22: Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2022 — Mocom Compounds κατά EUIPO — Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Υπόθεση T-473/22: Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2022 — Gürok Turizm ve Madencilik κατά EUIPO — Darvas and Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Υπόθεση T-480/22: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2022 — Panicongelados-Massas Congeladas κατά EUIPO — Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Υπόθεση T-482/22: Προσφυγή της 5ης Αυγούστου 2022 — Thomas Henry κατά EUIPO (MATE MATE)	95
2022/C 359/117	Υπόθεση T-488/22: Προσφυγή της 8ης Αυγούστου 2022 — Kaufdas.online κατά EUIPO — Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Υπόθεση T-489/22: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Αυγούστου 2022 — Cathay Pacific Airways κατά Επιτροπής	96
2022/C 359/119	Υπόθεση T-220/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2022 — CiviBank κατά ΕΚΤ . .	97
2022/C 359/120	Υπόθεση T-358/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2022 — PQ κατά ΕΥΕΔ	97

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2022/C 359/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 340 της 5.9.2022

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 326 της 29.8.2022

EE C 318 της 22.8.2022

EE C 311 της 16.8.2022

EE C 303 της 8.8.2022

EE C 294 της 1.8.2022

EE C 284 της 25.7.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέων μελών του Γενικού Δικαστηρίου

(2022/C 359/02)

Στις 6 Ιουλίου 2022 ορκίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου η Beatrix Riczióná και ο Tihamér Tóth, οι οποίοι διορίστηκαν δικαστές στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περίοδο από τις 30 Ιουνίου 2022 έως τις 31 Αυγούστου 2022, με απόφαση που έλαβαν οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 29 Ιουνίου 2022 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 173 της 30ής Ιουνίου 2022, σ. 77.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Μαΐου 2022 [αίτηση του Orčinski građanski sud u Zagrebu (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Α.Η. κατά Zagrebačka banka d.d.

(Υπόθεση C-567/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Δυνατότητα εφαρμογής *ratione temporis* – Άρθρο 10, παράγραφος 1 – Σύμβαση δανείου η οποία συνήφθη μεν πριν από την προσχώρηση κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πλην όμως τροποποιήθηκε μετά την ημερομηνία αυτή – Άρθρο 6 – Επιστροφή των οφελών που αποκόμισε αδικαιολόγητα ο επαγγελματίας – Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την αντικατάσταση των καταχρηστικών ρητρών και την επιστροφή του ποσού που καταβλήθηκε αχρεωστήτως βάσει των ρητρών αυτών – Δυνατότητα εφαρμογής *ratione materiae* – Άρθρο 1, παράγραφος 2 – Αποκλεισμός ρητρών που απηχούν νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις αναγκαστικού δικαίου)

(2022/C 359/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Orčinski građanski sud u Zagrebu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Α.Η.

κατά

Zagrebačka banka d.d.

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτουν στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της οδηγίας συμβατικές ρήτρες που απηχούν διατάξεις του εθνικού δικαίου δυνάμει των οποίων ο επαγγελματίας υποχρεώθηκε να προτείνει στον καταναλωτή τροποποίηση της αρχικής τους σύμβασης μέσω συμφωνίας της οποίας το περιεχόμενο καθορίστηκε από τις διατάξεις αυτές και ο καταναλωτής είχε τη δυνατότητα να συναινέσει σε μια τέτοια τροποποίηση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 19 της 18.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά VW, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-116/21 P έως C-118/21 P, C-138/21 P και C-139/21 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Σύνταξη – Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 20 του παραρτήματος VIII – Χορήγηση συντάξεως επιζώντων – Επιζών σύζυγος πρώην υπαλλήλου δικαιούχου συντάξεως γήρατος – Γάμος συναφθείς μετά την αποχώρηση του εν λόγω υπαλλήλου από την ενεργό υπηρεσία – Προϋπόθεση περί πενταετούς ελάχιστης διάρκειας του γάμου κατά την ημερομηνία θανάτου του υπαλλήλου – Άρθρο 18 του παραρτήματος VIII – Γάμος συναφθείς πριν από την αποχώρηση του υπαλλήλου από την ενεργό υπηρεσία – Προϋπόθεση περί ενιαύσιας μόνον ελάχιστης διάρκειας του γάμου – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 20 του παραρτήματος VIII – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 20 – Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως – Άρθρο 21, παράγραφος 1 – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας – Άρθρο 52, παράγραφος 1 – Απουσία αυθαιρέτης ή προδήλως απρόσφορης διαφοροποίησης σε σχέση με τον σκοπό που επιδιώκει ο νομοθέτης της Ένωσης)

(2022/C 359/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-116/21 P)

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, B. Mongin και B. Schima)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: VW (εκπρόσωπος: N. de Montigny, avocate), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Boytha, J. Steele και J. Van Pottelberge), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Alver, M. Bauer και R. Meyer)

(Υπόθεση C-117/21 P)

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, B. Mongin και B. Schima)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: BT (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, avocat), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Boytha, J. Steele και J. Van Pottelberge), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Alver και M. Bauer), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (εκπρόσωποι: N. Maes, advocaat, και J. Van Rossum, avocat)

(Υπόθεση C-118/21 P)

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, B. Mongin και B. Schima)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: RN (εκπρόσωπος: F. Moysse, avocat), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Boytha, J. Steele και J. Van Pottelberge)

(Υπόθεση C-138/21 P)

Αναρρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Alver και M. Bauer)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: BT (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, avocat), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, B. Mongin και B. Schima), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Boytha, J. Steele και J. Van Pottelberge), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (εκπρόσωποι: N. Maes, advocaat, και J. Van Rossum, avocat)

(Υπόθεση C-139/21 P)

Αναρρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Alver και M. Bauer)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: VW (εκπρόσωπος: N. de Montigny, avocate), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, B. Mongin και B. Schima), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Boytha, J. Steele και J. Van Pottelberge)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναιρεί τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Δεκεμβρίου 2020, VW κατά Επιτροπής (T-243/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:619), BT κατά Επιτροπής (T-315/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:622), και RN κατά Επιτροπής (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή της VW στην υπόθεση T-243/18, την προσφυγή της BT στην υπόθεση T-315/19 και την προσφυγή της RN στην υπόθεση T-442/17 RENV.
- 3) Η VW φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τόσο στην υπόθεση T-243/18 όσο και στις υποθέσεις C-116/21 P και C-139/21 P.
- 4) Η BT φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τόσο στην υπόθεση T-315/19 όσο και στις υποθέσεις C-117/21 P και C-138/21 P.
- 5) Η RN φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τόσο στις υποθέσεις F-104/15 και T-442/17 RENV όσο και στην υπόθεση C-118/21 P.
- 6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η RN φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους στην υπόθεση T-695/16 P.
- 7) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο του συνόλου των υποθέσεων στις οποίες παρενέβησαν αντιστοίχως κατά την πρωτόδικη και την αναιρετική διαδικασία, περιλαμβανομένων, όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, των εξόδων στο πλαίσιο των υποθέσεων F-104/15 και T-695/16 P.

(¹) EE C 182 της 10.5.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος κατά ΚΛ

(Υπόθεση C-168/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 2, παράγραφος 4 – Προϋπόθεση του διττού αξιοποιού της πράξης – Άρθρο 4, σημείο 1 – Λόγος προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης – Έλεγχος εκ μέρους της δικαστικής αρχής εκτέλεσης – Πράξεις εκ των οποίων ορισμένες μόνον συνιστούν ποινικό αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης – Άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή της αναλογικότητας αξιόποινων πράξεων και ποινών)

(2022/C 359/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΚΛ

παρισταμένου του: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, σημείο 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι η προβλεπόμενη στις διατάξεις αυτές προϋπόθεση του διττού αξιοποιού πληρούται στην περίπτωση κατά την οποία το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται προς τον σκοπό εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής επιβληθείσας για πράξεις που συνιστούν, στο κράτος μέλος έκδοσης, ποινικό αδίκημα το οποίο στοιχειοθετείται εφόσον οι σχετικές πράξεις προσβάλλουν έννομο αγαθό που προστατεύεται στο εν λόγω κράτος μέλος, ενώ οι ίδιες πράξεις συνιστούν ποινικό αδίκημα και κατά το δικαίωμα του κράτους μέλους εκτέλεσης, χωρίς όμως η προσβολή του προστατευόμενου αυτού έννομου αγαθού να αποτελεί συστατικό στοιχείο του αδικήματος.
- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν προς τον σκοπό εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής, όταν η ποινή έχει επιβληθεί, στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, για την τέλεση από τον εκζητούμενο ενιαίου ποινικού αδικήματος συγκροτούμενου από πλείονες πράξεις εκ των οποίων ορισμένες μόνον συνιστούν ποινικό αδίκημα στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

(¹) ΕΕ C 228 της 14.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας κ.λπ.

(Υπόθεση C-207/21 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ακύρωση της εκτελεστικής απόφασεως (ΕΕ) 2017/1442 – Άρθρο 16, παράγραφοι 4 και 5, ΣΕΕ – Άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις – Διαχρονική εφαρμογή – Κανόνες ψηφοφορίας εντός του Συμβουλίου – Ειδική πλειοψηφία]

(2022/C 359/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot και C. Valero)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna), Βασίλειο του Βελγίου, Δημοκρατία της Βουλγαρίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ουγγαρία, Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev και O. Simonsson, κατόπιν H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev και O. Simonsson)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Δημοκρατίας της Πολωνίας.

(¹) ΕΕ C 206 της 31.5.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. κατά Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-274/21 και C-275/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Μη εφαρμογή σε διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων και προσφυγής του άρθρου 2 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ ελλείπει στοιχείου αλλοδαπότητας – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 33 – Εξομοίωση συμφωνίας πλαισίου με σύμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 2α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665 – Έλλειψη δυνατότητας ανάθεσης νέας δημόσιας σύμβασης όταν η καθοριζόμενη στη συμφωνία πλαίσιο μέγιστη ποσότητα ή/και αξία των οικείων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών έχει καλυφθεί – Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την καταβολή τελών πρόσβασης στη διοικητική δικαιοσύνη στις υποθέσεις δημοσίων συμβάσεων – Υποχρέωση προσδιορισμού και καταβολής τελών πρόσβασης στη δικαιοσύνη πριν αποφανθεί το δικαστήριο επί της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων ή της προσφυγής – Διαφανής διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης – Αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας – Πρακτική αποτελεσματικότητα – Δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής – Οδηγία 89/665 – Άρθρα 1, 2 και 2α – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την απόρριψη προσφυγής σε περίπτωση μη καταβολής των τελών πρόσβασης στη δικαιοσύνη – Προσδιορισμός της εκτιμώμενης αξίας δημόσιας σύμβασης]

(2022/C 359/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

κατά

Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, έχει την έννοια ότι η σύναψη συμφωνίας-πλαίσιο με έναν μόνον οικονομικό φορέα, σύμφωνα με το άρθρο 33, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, αντιστοιχεί στη σύναψη της σύμβασης του άρθρου 2α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23.
- 2) Το άρθρο 33, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24 έχει την έννοια ότι αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί πλέον να στηριχθεί, για την ανάθεση νέας σύμβασης, σε συμφωνία-πλαίσιο, όταν η οριζόμενη στη συμφωνία-πλαίσιο ποσότητα ή/και μέγιστη αξία των οικείων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών έχει ή έχουν ήδη καλυφθεί, εκτός και αν η ανάθεση της σύμβασης δεν συνεπάγεται ουσιώδη τροποποίηση της συμφωνίας-πλαίσιο, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας.
- 3) Η αρχή της ισοδυναμίας έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει, όσον αφορά τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και τις προσφυγές που αφορούν διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, δικονομικούς κανόνες διαφορετικούς από εκείνους που εφαρμόζονται, μεταξύ άλλων, στις διαδικασίες αστικών υποθέσεων.
- 4) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει στον ιδιώτη την υποχρέωση να προσδιορίζει στην αίτησή του για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων ή στην προσφυγή του την οικεία διαδικασία δημόσιας σύμβασης και την οικεία αυτοτελώς δεκτική προσφυγής απόφαση την οποία προσβάλλει, στην περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή προέκρινε διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού και η γνωστοποίηση συναφθείσας σύμβασης δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.

- 5) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχει την έννοια ότι:
- αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, για τον σκοπό απλώς και μόνον του υπολογισμού του ύψους των κατ' αποκοπήν δικαστικών τελών τα οποία θα πρέπει οπωσδήποτε να καταβάλει ο αιτών, διότι άλλως θα απορριφθεί η αίτησή του για τον λόγο αυτόν και μόνον, επιβάλλει σε δικαστήριο, το οποίο επιλαμβάνεται αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία επιδιώκεται να αποτραπούν οι αγορές από την αναθέτουσα αρχή, την υποχρέωση να προσδιορίσει, πριν αποφανθεί επί της αιτήσεως, το είδος της οικείας διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης, την (εκτιμώμενη) αξία της επίμαχης σύμβασης καθώς και τον συνολικό αριθμό των αυτοτελώς δεκτικών προσφυγής αποφάσεων και, ενδεχομένως, των τμημάτων της οικείας διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης, στην περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή προέκρινε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού και, κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής ακυρώσεως κατά απόφασης που αφορά τη συγκεκριμένη διαδικασία, η γνωστοποίηση ανάθεσης της σύμβασης δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί·
 - δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, για τον σκοπό απλώς και μόνον του υπολογισμού του ύψους των κατ' αποκοπήν δικαστικών τελών τα οποία θα πρέπει οπωσδήποτε να καταβάλει ο προσφεύγων, διότι άλλως θα απορριφθεί η προσφυγή του για τον λόγο αυτόν και μόνον, επιβάλλει σε δικαστήριο, το οποίο επιλαμβάνεται προσφυγής με την οποία επιδιώκεται η ακύρωση αυτοτελώς δυνάμενης να προσβληθεί απόφασης της αναθέτουσας αρχής, την υποχρέωση να προσδιορίσει, πριν αποφανθεί επί της προσφυγής, το είδος της οικείας διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης, την (εκτιμώμενη) αξία της επίμαχης σύμβασης καθώς και τον συνολικό αριθμό των αυτοτελώς δεκτικών προσφυγής αποφάσεων και, ενδεχομένως, των τμημάτων της οικείας διαδικασίας σύναψης σύμβασης.
- 6) Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει στον ιδιώτη ο οποίος υποβάλλει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ή ασκεί προσφυγή την υποχρέωση να καταβάλει κατ' αποκοπήν δικαστικά τέλη των οποίων το ύψος δεν μπορεί να προβλεφθεί, στην περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή επέλεξε να προσφύγει σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού ή, κατά περίπτωση, χωρίς μεταγενέστερη δημοσίευση γνωστοποίησης συναφθείσας σύμβασης, με αποτέλεσμα να είναι ενδεχομένως αδύνατον για τον ιδιώτη να γνωρίζει την εκτιμώμενη αξία της επίμαχης σύμβασης και τον αριθμό των αυτοτελώς δυνάμενων να προσβληθούν αποφάσεων που εξέδωσε η αναθέτουσα αρχή, βάσει των οποίων υπολογίστηκαν τα τέλη.

(¹) EE C 320 της 9.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 — Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Βασιλείου της Ισπανίας, Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-310/21 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως – Ενέργεια – Κανονισμός (ΕΕ) 347/2013 – Διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές – Έργα κοινού ενδιαφέροντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 3, παράγραφος 4, και άρθρο 16 – Παροχή εξουσιοδοτήσεως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Άρθρο 290 ΣΛΕΕ – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2020/389 – Τροποποίηση του ενωσιακού καταλόγου έργων κοινού ενδιαφέροντος – Πράξη που εξέδωσε η Επιτροπή – Δικαίωμα διατύπωσης αντιρρήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προθεσμία – Χαρακτήρας της πράξης πριν τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας]

(2022/C 359/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείς: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (εκπρόσωποι: C. Davis και S. Goldberg, solicitors, καθώς και E. White, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και B. De Meester), Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. J. Ruiz Sánchez), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Γαλλική Δημοκρατία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

- 2) Η Aquind Ltd, η Aquind Energy Sàrl και η Aquind SAS φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 320 της 9.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — SGI Studio Galli Ingegneria Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-371/21 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ρήτρα διατησίας – Έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2007-2013) – Συμφωνία επιχορήγησης – Σχέδιο Marsol – Επιλέξιμες δαπάνες – Έκθεση έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) με την οποία διαπιστώνεται ο μη επιλέξιμος χαρακτήρας ορισμένων δαπανών – Επιστροφή καταβληθέντων ποσών – Δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο της OLAF – Δικαίωμα ακρόασεως – Βάρος αποδείξεως – Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών – Αποδεικτική αξία – Αρχή της αναλογικότητας – Αθέμιτος πλουτισμός]

(2022/C 359/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (εκπρόσωποι: V. Catenacci, F. S. Marini και R. Viglietta, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και S. Romoli)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την SGI Studio Galli Ingegneria Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 310 της 2.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 — Ρουμανία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-401/21 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) – Κανονισμός (ΕΕ) 1303/2013 – Εφαρμοστέο ποσοστό συγχρηματοδότησης – Τροποποίηση του ποσοστού η οποία επήλθε μεταξύ της υποβολής της τελικής αίτησης ενδιάμεσης πληρωμής και της αποδοχής των λογαριασμών – Αρχές του ενιαυσίου στη λογιστική και της μη αναδρομικότητας]

(2022/C 359/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ρουμανία (εκπρόσωποι: L.-E. Bațagoi και E. Gane)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Armenia και S. Pardo Quintillán)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Ρουμανία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 329 της 16.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 — Petrus Kerstens κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-447/21 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Πειθαρχική διαδικασία – Αιτήσεις αρωγής – Απόρριψη – Κοινοποίηση των αποφάσεων με ηλεκτρονικά μέσα – Προσφυγή ακυρώσεως – Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής – Έναρξη – Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής)

(2022/C 359/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Petrus Kerstens (εκπρόσωπος: C. Mourato, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: T. S. Bohr)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Petrus Kerstens φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 431 της 25.10.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2022 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CC κατά VO

(Υπόθεση C-572/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας – Γονική μέριμνα – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρο 8, παράγραφος 1, και άρθρο 61, στοιχείο α' – Γενική διεθνής δικαιοδοσία – Αρχή της perpetuatio fori – Μεταφορά, κατά τη διάρκεια της δίκης, της συνήθους διαμονής ενός παιδιού από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τρίτο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση της Χάγης του 1996]

(2022/C 359/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CC

κατά

VO

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, σε συνδυασμό με το άρθρο 61, στοιχείο α', του κανονισμού, έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο επιλαμβάνεται διαφοράς γονικής μέριμνας δεν διατηρεί τη διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί της διαφοράς αυτής δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, όταν η συνήθης διαμονή του παιδιού μεταφέρθηκε νομίμως, κατά τη διάρκεια της δίκης, στο έδαφος τρίτου κράτους που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δικαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών, η οποία συνήφθη στη Χάγη στις 19 Οκτωβρίου 1996.

(¹) EE C 481 της 29.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Tribunal da Relação de Évora (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά TL

(Υπόθεση C-242/22 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Συνεργασία στον τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης – Οδηγία 2010/64/ΕΕ – Δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση – Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 3, παράγραφος 1 – Έννοια του «ουσιώδους εγγράφου» – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Δικαίωμα ενημερώσεως στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ' – Πεδίο εφαρμογής – Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο – Άμεσο αποτέλεσμα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47 και άρθρο 48, παράγραφος 2 – Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών – Άρθρο 6 – Καταδίκη σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή εκτελέσεως – Μη τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το καθεστώς αναστολής – Παράλειψη μετάφρασης ουσιώδους εγγράφου και μη ορισμός διερμηνέα κατά την κατάρτιση του εγγράφου αυτού – Ανάκληση της αναστολής – Έλλειψη μεταφράσεως των διαδικαστικών πράξεων που αφορούν την ανάκληση αυτή – Συνέπειες επί του κύρους της εν λόγω ανακλήσεως – Διαδικαστική πλημμέλεια συνεπαγόμενη σχετική ακυρότητα)

(2022/C 359/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Évora

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

TL

παρισταμένου του: Ministério Público

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία, καθώς και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και της αρχής της αποτελεσματικότητας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη δυνάμει της οποίας ο δικαιούχος των δικαιωμάτων που προβλέπονται οι προαναφερθείσες διατάξεις των ως άνω οδηγιών οφείλει να προβάλει προσβολή των δικαιωμάτων αυτών εντός ορισμένης προθεσμίας επί ποινή απώλειας των δικαιωμάτων του, όταν η προθεσμία αυτή αρχίζει να τρέχει πριν ακόμη ενημερωθεί ο ενδιαφερόμενος, σε γλώσσα την οποία ομιλεί ή κατανοεί, αφενός, σχετικά με την ύπαρξη και το περιεχόμενο του δικαιωμάτος του σε διερμηνεία και σε μετάφραση και, αφετέρου, σχετικά με την ύπαρξη και το περιεχόμενο του επίμαχου ουσιώδους εγγράφου καθώς και των συνεπειών που αυτό επιφέρει.

(¹) EE C 257 της 4.7.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Tribunal Judiciaire — Bobigny (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BNP Paribas Personal Finance SA κατά ZD

(Υπόθεση C-288/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα (ελβετικό φράγκο) – Ρήτρες οι οποίες εκθέτουν τον δανειολήπτη σε συναλλαγματικό κίνδυνο – Άρθρο 4, παράγραφος 2 – Απαιτήσεις περί κατανοητού χαρακτήρα και διαφάνειας – Βάρος αποδείξεως – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Σημαντική ανισορροπία – Άρθρο 5 – Σαφής και κατανοητή διατύπωση συμβατικής ρήτρας]

(2022/C 359/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judiciaire — Bobigny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BNP Paribas Personal Finance SA

κατά

ZD

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με τους καταναλωτές, έχει την έννοια ότι ο όρος «κύριο αντικείμενο της σύμβασης» κατά τη διάταξη αυτή καλύπτει τις ρήτρες της σύμβασης δανείου οι οποίες προβλέπουν ότι το ξένο νόμισμα αποτελεί το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κινδύνου στον δανειολήπτη, καθόσον οι εν λόγω ρήτρες καθορίζουν ένα ουσιώδες στοιχείο που χαρακτηρίζει την εν λόγω σύμβαση.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο σύμβασης δανείου συνομολογηθείσας σε ξένο νόμισμα, η απαίτηση διαφάνειας των ρητρών της σύμβασης αυτής, οι οποίες προβλέπουν ότι το ξένο νόμισμα αποτελεί το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κινδύνου στον δανειολήπτη, πληρούται όταν ο επαγγελματίας έχει παράσχει στον καταναλωτή επαρκείς και ακριβείς πληροφορίες οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα σε έναν μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και συνετός, να κατανοήσει τη συγκεκριμένη λειτουργία του επίμαχου χρηματοπιστωτικού μηχανισμού και να αξιολογήσει επομένως τον κίνδυνο των (εν δυνάμει σημαντικών) αρνητικών οικονομικών συνεπειών τέτοιων ρητρών για τις χρηματοπιστωτικές του υποχρεώσεις καθ' όλη τη διάρκεια της εν λόγω σύμβασης.
- 3) Η οδηγία 93/13 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να φέρει ο καταναλωτής το βάρος αποδείξεως του σαφούς και κατανοητού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.
- 4) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι οι ρήτρες σύμβασης δανείου, οι οποίες προβλέπουν ότι το ξένο νόμισμα αποτελεί το λογιστικό νόμισμα και το ευρώ το νόμισμα πληρωμής και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μετακύλιση του συναλλαγματικού κινδύνου, ο οποίος είναι απεριόριστος, στον δανειολήπτη, είναι ικανές να δημιουργήσουν, εις βάρος του καταναλωτή, σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των μερών που απορρέουν από τη σύμβαση, δεδομένου ότι ο επαγγελματίας δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένει, τηρώντας την απαίτηση διαφάνειας έναντι του καταναλωτή, ότι ο τελευταίος θα αποδεχθεί τον δυσανάλογο συναλλαγματικό κίνδυνο που προκύπτει από τις ρήτρες αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 297 της 7.9.2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ποινική διαδικασία κατά του AZ

(Υπόθεση C-454/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Μεταφορές – Οδηγία 1999/37/ΕΚ – Έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων – Οδηγία 2014/45/ΕΕ – Περιοδικός τεχνικός έλεγχος των μηχανοκίνητων οχημάτων – Άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας αξιόποινων πράξεων και ποινών – Οδήγηση μη δεόντως ταξινομημένου οχήματος – Κυρώσεις – Δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης – Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2022/C 359/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Lukovit

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

AZ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Rayonen sad Lukovit (περιφερειακό δικαστήριο Lukovit, Βουλγαρία), με απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2020.

⁽¹⁾ EE C 433 της 14.12.2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — J.P. κατά B.d.S.L.

(Υπόθεση C-521/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Οδηγία 1999/62/ΕΚ – Επιβολή τελών στα βαρέα φορτηγά οχήματα που χρησιμοποιούν ορισμένα έργα υποδομής – Διόδια – Μη καταβολή διοδίων – Κυρώσεις – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 50 – Αρχή *ne bis in idem* – Άρθρο 94, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Έλλειψη συνδέσμου μεταξύ της ζητούμενης ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης και του υποστατού ή του αντικειμένου της διαφοράς της κύριας δίκης – Προδήλως απαράδεκτο)

(2022/C 359/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J.P.

κατά

B.d.S.L.

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο του ομόσπονδου κράτους της Άνω Αυστρίας, Αυστρία), με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2020, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 35 της 1.2.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Εφετείου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — VP, CX, RG, TR, κ.λπ. κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-133/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 1999/70/ΕΚ – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρα 4 – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα – Εθνική νομοθεσία που εισάγει διαφορετική μεταχείριση ως προς την αμοιβή μεταξύ των εργαζομένων που απασχολούνται με συμβάσεις έργου ορισμένου χρόνου και των εργαζομένων που απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου – Δεν δικαιολογείται – Έννοια των «αντικειμενικών λόγων»)

(2022/C 359/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Εφετείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VP, CX, RG, TR, κ.λπ.

κατά

Ελληνικού Δημοσίου

Διατακτικό

Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία κατά την οποία εργαζόμενος ορισμένου χρόνου του οποίου η σύμβαση χαρακτηρίζεται ως σύμβαση μίσθωσης έργου δεν δικαιούται αντίστοιχες αποδοχές προς εκείνες που καταβάλλονται σε εργαζόμενο αορίστου χρόνου, για τον λόγο ότι παρέσχε την εργασία του με σύμβαση ορισμένου χρόνου εν γνώσει του ότι η σύμβαση αυτή κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εργοδότη του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 206 της 31.5.2021.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 27 Ιανουαρίου 2022 — MP κατά Consejería de Presidencia

(Υπόθεση C-59/22)

(2022/C 359/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: MP

Εφεσίβλητο: Consejería de Presidencia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς της ρήτρας 2 της συμφωνίας-πλαισίου που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει ο «μη μόνιμος εργαζόμενος αορίστου χρόνου», όπως περιγράφεται στην παρούσα απόφαση, να θεωρηθεί «εργαζόμενος ορισμένου χρόνου» και να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας-πλαισίου και, ειδικότερα, της ρήτρας της 5;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, για τους σκοπούς της εφαρμογής της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK, πρέπει να θεωρηθεί ότι υπήρξε «χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων» εργασίας ορισμένου χρόνου ή διαδοχικών ανανεώσεων στην περίπτωση εργαζομένου που συνήψε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας με τη διοίκηση, όταν η εν λόγω σύμβαση δεν καθορίζει τη διάρκεια της, πλην όμως η ισχύς της εξαρτάται από την προκήρυξη διαγωνισμού και την πλήρωση της θέσης, γεγονός το οποίο θα επιφέρει τη λύση της σύμβασης, όταν ο εν λόγω διαγωνισμός δεν έχει προκηρυχθεί στο διάστημα από την ημερομηνία έναρξης της σχέσης εργασίας έως το πρώτο εξάμηνο του 2021;
- 3) Έχει η ρήτρα 5 της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτήν ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 5, του Estatuto de los Trabajadores (Εργατικού Κώδικα) (το οποίο, με σκοπό τη συμμόρφωση προς την οδηγία, θεσπίζει μέγιστη διάρκεια 24 μηνών για το άθροισμα των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου εντός περιόδου αναφοράς 30 μηνών), κατά την οποία εξαιρούνται από τον υπολογισμό οι περίοδοι μη μόνιμης απασχόλησης αορίστου χρόνου, λαμβανομένου υπόψη ότι, σε τέτοια περίπτωση, στις εν λόγω συμβάσεις δεν θα εφαρμόζεται κανένας περιορισμός ούτε όσον αφορά τη διάρκεια, το πλήθος ή τον λόγο των ανανεώσεων τους ούτε όσον αφορά τη διαδοχική χρησιμοποίησή τους με άλλες συμβάσεις;
- 4) Αντιβαίνει στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, κρατική νομοθεσία η οποία δεν θεσπίζει κανέναν περιορισμό στο πλήθος, τη διάρκεια ή τους λόγους των ρητών ή σιωπηρών ανανεώσεων συγκεκριμένης σύμβασης ορισμένου χρόνου, όπως η σύμβαση των μη μόνιμων εργαζομένων αορίστου χρόνου στον δημόσιο τομέα, περιοριζόμενη μόνο στον καθορισμό ορίου για τη διάρκεια της εν λόγω σύμβασης σε συνδυασμό με τη διάρκεια άλλων διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου;
- 5) Δεδομένου ότι ο Ισπανός νομοθέτης δεν θέσπισε κανέναν κανόνα για τον περιορισμό των ρητών ή σιωπηρών ανανεώσεων των συμβάσεων των μη μόνιμων εργαζομένων αορίστου χρόνου, πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά παράβαση της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK η περίπτωση εργαζομένου στον δημόσιο τομέα, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, ο οποίος έχει συνάψει σύμβαση αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας της οποίας η προβλεπόμενη διάρκεια δεν καθορίστηκε ούτε διευκρινίστηκε ποτέ και η οποία παρατάθηκε έως το 2021 χωρίς να προκηρυχθεί κανένας διαγωνισμός για την πλήρωση της θέσης και την παύση της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου;
- 6) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16 (²), Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17 (³), Rossato, όσον αφορά την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο εργαζόμενος, μέσω της εφαρμογής της αρχής *restitutio in integrum*, όταν η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει μόνον προκαθορισμένη και αντικειμενική αποζημίωση (είκοσι ημερομίσθια για κάθε έτος υπηρεσίας, με όριο τις αποδοχές ενός έτους), πλην όμως δεν προβλέπει καμία πρόσθετη αποζημίωση για την πλήρη αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας, εάν υπερβαίνει το ως άνω ποσό;
- 7) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16, Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17, Rossato, όσον αφορά την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο εργαζόμενος, όταν η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει μόνον αποζημίωση η οποία καταβάλλεται κατά τη λύση της σύμβασης λόγω πλήρωσης της θέσης, πλην όμως δεν προβλέπει καμία αποζημίωση κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης ως εναλλακτική δυνατότητα της αναγνώρισης της σύμβασης ως αορίστου χρόνου; Σε ένδικη διαφορά στην οποία αμφισβητείται μόνον η μονιμότητα του εργαζομένου, χωρίς να έχει λυθεί η σύμβαση, θα έπρεπε να επιδικαστεί αποζημίωση, για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου, ως εναλλακτική δυνατότητα της αναγνώρισης της μονιμότητας;
- 8) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει, έναντι των δημόσιων διοικήσεων και των φορέων του δημόσιου τομέα, μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, με σκοπό την «αποτροπή της καταχρηστικής χρησιμοποίησης συμβάσεων ορισμένου χρόνου και, σε αντίθετη περίπτωση, την επιβολή κυρώσεων» στους εργοδότες σε σχέση με άλλους εργαζομένους και στο μέλλον, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16, Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17, Rossato, όταν τα εν λόγω μέτρα συνίστανται σε κανόνες δικαίου που θεσπίστηκαν από το 2017 [*disposición adicional 34.ª de la Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017* (34η πρόσθετη διάταξη του νόμου 3/2017, της 27ης Ιουνίου 2017, περί γενικών προϋπολογισμών του κράτους για το 2017), *disposición adicional 43.ª de la Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018* (43η πρόσθετη διάταξη του νόμου 6/2018, της

3ης Ιουλίου 2018, περί γενικών προϋπολογισμών του κράτους για το 2018) και Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 14/2021, της 6ης Ιουλίου 2021)], κατά τους οποίους θα αναζητηθούν ευθύνες για τις «μη σύννομες πράξεις», χωρίς οι εν λόγω ευθύνες να εξειδικεύονται πέραν της γενικής παραπομπής σε μη προσδιοριζόμενη ρύθμιση και χωρίς να υφίσταται καμία συγκεκριμένη περίπτωση καταλογισμού ευθύνης, στο πλαίσιο χιλιάδων αποφάσεων που αναγνωρίζουν εργαζομένους ως μη μόνιμους εργαζομένους αορίστου χρόνου λόγω παράβασης των κανόνων για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου;

- 9) Στην περίπτωση που θεωρηθούν αρκούντως αποτρεπτικοί, λαμβανομένου υπόψη ότι θεσπίστηκαν για πρώτη φορά το 2017, μπορούν οι εν λόγω κανόνες να εφαρμοστούν για την αποτροπή της μετατροπής των συμβάσεων σε συμβάσεις αορίστου χρόνου όταν οι απαιτήσεις για την εν λόγω μετατροπή λόγω παράβασης της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού χρονολογούνται προ του 2017 ή, αντιθέτως, τούτο θα συνεπάγεται αναδρομική και ισοδύναμη προς απαλλοτρίωση δικαιωμάτων εφαρμογή των εν λόγω κανόνων;
- 10) Εάν θεωρηθεί ότι δεν υφίστανται αρκούντως αποτρεπτικά μέτρα στην ισπανική νομοθεσία, πρέπει η παράβαση, από δημόσιο εργοδότη, της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK, να έχει ως συνέπεια να θεωρηθεί η σύμβαση του εργαζομένου σύμβαση αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας ή πρέπει να αναγνωρισθεί ο εργαζόμενος ως μόνιμος εργαζόμενος;
- 11) Θα είναι υποχρεωτική η μετατροπή της σύμβασης σε σύμβαση μόνιμης απασχόλησης, κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK και της νομολογίας του ΔΕΕ που την έχει ερμηνεύσει, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο άρθρο 23, παράγραφος 2, και στο άρθρο 103, παράγραφος 3, του Constitución Española (Ισπανικού Συντάγματος), εάν οι εν λόγω συνταγματικοί κανόνες έχουν την έννοια ότι η πρόσβαση σε κάθε θέση απασχόλησης στον δημόσιο τομέα, περιλαμβανομένης της σύναψης συμβάσεων εργασίας, πραγματοποιείται μόνον μετά την επιτυχημένη συμμετοχή του υποψηφίου σε διαγωνισμό στον οποίο εφαρμόζονται οι αρχές της ισότητας, της αξιοκρατίας, της ικανότητας και της δημοσιότητας;
- 12) Πρέπει να παύσει να εφαρμόζεται η μετατροπή της σύμβασης του συγκεκριμένου εργαζομένου σε σύμβαση μόνιμης απασχόλησης, καθότι προβλέπεται, μέσω νόμου, η διεξαγωγή διαγωνισμού για τη μονιμοποίηση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου, μέσω προκήρυξης για την πλήρωση της θέσης που κατέχει ο εργαζόμενος, δεδομένου ότι στην εν λόγω διαδικασία πρέπει να διασφαλίζεται «η τήρηση των αρχών του ελεύθερου ανταγωνισμού, της ισότητας, της αξιοκρατίας, της ικανότητας και της δημοσιότητας» και, επομένως, ο εργαζόμενος σε σχέση με τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν διαδοχικές συμβάσεις ή ανανεώσεις ορισμένου χρόνου μπορεί να μην μονιμοποιηθεί στη θέση του, καθότι αυτή μπορεί να πληρωθεί από άλλο πρόσωπο, και στην περίπτωση αυτή η σύμβασή του θα λυθεί με την καταβολή αποζημίωσης που αντιστοιχεί σε 20 ημερομίσθια ανά έτος υπηρεσίας με όριο τις αποδοχές ενός έτους;
- 13) Δικαιούται ο εργαζόμενος, ακόμη και αν δεν απολυθεί, αποζημίωση ίση ή μεγαλύτερη του ως άνω ποσού, η οποία θα καθορισθεί από τα δικαστήρια, στην περίπτωση που δεν προσδιορίζεται ποσοτικά από τον νόμο, λόγω της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων της σύμβασής του, κατά παράβαση της ρήτρας 5;
- 14) Επηρεάζονται τα ανωτέρω και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, με ποιον τρόπο από το γεγονός ότι η επίμαχη σχέση εργασίας αορίστου χρόνου έχει περιοδικό χαρακτήρα, συνιστάμενη σε διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, επί σειρά περιόδων, όπως εκτίθεται στην αγωγή της εργαζόμενης;

(¹) EE 1999, L 175, σ. 43.

(²) EU:C:2018:166.

(³) EU:C:2019:387.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2022 — IP κατά Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

(Υπόθεση C-110/22)

(2022/C 359/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: IP

Εφεσίβλητο: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς της ρήτηρας 2 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαisiο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει ο «μη μόνιμος εργαζόμενος αορίστου χρόνου», όπως περιγράφεται στην παρούσα απόφαση, να θεωρηθεί «εργαζόμενος ορισμένου χρόνου» και να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας-πλαisiού και, ειδικότερα, της ρήτηρας της 5;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, για τους σκοπούς της εφαρμογής της ρήτηρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK, πρέπει να θεωρηθεί ότι υπήρξε «χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων» εργασίας ορισμένου χρόνου ή διαδοχικών ανανεώσεων στην περίπτωση εργαζομένου που συνήψε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας με τη διοίκηση, όταν η εν λόγω σύμβαση δεν καθορίζει τη συγκεκριμένη διάρκειά της, πλην όμως η ισχύς της εξαρτάται από τη μελλοντική προκήρυξη διαγωνισμού και την πλήρωση της θέσης, όταν ο εν λόγω διαγωνισμός δεν έχει πραγματοποιηθεί από το 2002 έως το πρώτο εξάμηνο του 2021;
- 3) Έχει η ρήτρα 5 της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαisiο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτήν ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 5, του Estatuto de los Trabajadores (Εργατικού Κώδικα) (το οποίο, με σκοπό τη συμμόρφωση προς την οδηγία, θεσπίζει μέγιστη διάρκεια 24 μηνών για το άθροισμα των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου εντός περιόδου αναφοράς 30 μηνών), κατά την οποία εξαιρούνται από τον υπολογισμό οι περίοδοι μη μόνιμης απασχόλησης αορίστου χρόνου, λαμβανομένου υπόψη ότι, σε τέτοια περίπτωση, στις εν λόγω συμβάσεις δεν θα εφαρμόζεται κανένας περιορισμός ούτε όσον αφορά τη διάρκεια, το πλήθος ή τον λόγο των ανανεώσεών τους ούτε όσον αφορά τη διαδοχική χρησιμοποίησή τους με άλλες συμβάσεις;
- 4) Αντιβαίνει στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαisiο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, κρατική νομοθεσία η οποία δεν θεσπίζει κανέναν περιορισμό στο πλήθος, τη διάρκεια ή τους λόγους των ρητών ή σιωπηρών ανανεώσεων συγκεκριμένης σύμβασης ορισμένου χρόνου, όπως η σύμβαση των μη μόνιμων εργαζόμενων αορίστου χρόνου στον δημόσιο τομέα, περιοριζόμενη μόνο στον καθορισμό ορίου για τη διάρκεια της εν λόγω σύμβασης σε συνδυασμό με τη διάρκεια άλλων διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου;
- 5) Δεδομένου ότι ο Ισπανός νομοθέτης δεν θέσπισε κανέναν κανόνα για τον περιορισμό των ρητών ή σιωπηρών ανανεώσεων των συμβάσεων των μη μόνιμων εργαζόμενων αορίστου χρόνου, πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά παράβαση της ρήτηρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK η περίπτωση εργαζομένου στον δημόσιο τομέα, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, ο οποίος έχει συνάψει σύμβαση αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας της οποίας η προβλεπόμενη διάρκεια δεν καθορίστηκε ούτε διευκρινίστηκε ποτέ και η οποία παρατάθηκε τουλάχιστον από το 2002 (εκ νέου πρόσληψη μετά την απόλυση) έως το 2021 χωρίς να προκηρυχθεί κανένας διαγωνισμός για την πλήρωση της θέσης και την παύση της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου;
- 6) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16 ⁽²⁾, Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17 ⁽³⁾, Rossato, όσον αφορά την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο εργαζόμενος, μέσω της εφαρμογής της αρχής *restitutio in integrum*, όταν η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει μόνον προκαθορισμένη και αντικειμενική αποζημίωση (είκοσι ημερομίσθια για κάθε έτος υπηρεσίας, με όριο τις αποδοχές ενός έτους), πλην όμως δεν προβλέπει καμία πρόσθετη αποζημίωση για την πλήρη αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας, εάν υπερβαίνει το ως άνω ποσό;
- 7) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16, Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17, Rossato, όσον αφορά την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο εργαζόμενος, όταν η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει μόνον αποζημίωση η οποία καταβάλλεται κατά τη λύση της σύμβασης λόγω πλήρωσης της θέσης, πλην όμως δεν προβλέπει καμία αποζημίωση κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης ως εναλλακτική δυνατότητα της αναγνώρισης της σύμβασης ως αορίστου χρόνου; Σε ένδικη διαφορά στην οποία αμφισβητείται μόνον η μονιμότητα του εργαζομένου, χωρίς να έχει λυθεί η σύμβαση, θα έπρεπε να επιδικαστεί αποζημίωση, για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου, ως εναλλακτική δυνατότητα της αναγνώρισης της μονιμότητας;

- 8) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει, έναντι των δημόσιων διοικήσεων και των φορέων του δημόσιου τομέα, μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, με σκοπό την «αποτροπή της καταχρηστικής χρησιμοποίησης συμβάσεων ορισμένου χρόνου και, σε αντίθετη περίπτωση, την επιβολή κυρώσεων» στους εργοδότες σε σχέση με άλλους εργαζομένους και στο μέλλον, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16, Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17, Rossato, όταν τα εν λόγω μέτρα συνίστανται σε κανόνες δικαίου που θεσπίστηκαν από το 2017 [disposición adicional 34.ª de la Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (34η πρόσθετη διάταξη του νόμου 3/2017, της 27ης Ιουνίου 2017, περί γενικών προϋπολογισμών του κράτους για το 2017), disposición adicional 43.ª de la Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (43η πρόσθετη διάταξη του νόμου 6/2018, της 3ης Ιουλίου 2018, περί γενικών προϋπολογισμών του κράτους για το 2018) και Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 14/2021, της 6ης Ιουλίου 2021)], κατά τους οποίους θα αναζητηθούν ευθύνες για τις «μη σύννομες πράξεις», χωρίς οι εν λόγω ευθύνες να εξειδικεύονται πέραν της γενικής παραπομπής σε μη προσδιοριζόμενη ρύθμιση και χωρίς να υφίσταται καμία συγκεκριμένη περίπτωση καταλογισμού ευθύνης, στο πλαίσιο χιλιάδων αποφάσεων που αναγνωρίζουν εργαζομένους ως μη μόνιμους εργαζομένους αορίστου χρόνου λόγω παράβασης των κανόνων για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου;
- 9) Στην περίπτωση που θεωρηθούν αρκούντως αποτρεπτικοί, λαμβανομένου υπόψη ότι θεσπίστηκαν για πρώτη φορά το 2017, μπορούν οι εν λόγω κανόνες να εφαρμοστούν για την αποτροπή της μετατροπής των συμβάσεων σε συμβάσεις αορίστου χρόνου όταν οι απαιτήσεις για την εν λόγω μετατροπή λόγω παράβασης της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού χρονολογούνται προ του 2017 ή, αντιθέτως, τούτο θα συνεπάγεται αναδρομική και ισοδύναμη προς απαλλοτρίωση δικαιωμάτων εφαρμογή των εν λόγω κανόνων;
- 10) Εάν θεωρηθεί ότι δεν υφίστανται αρκούντως αποτρεπτικά μέτρα στην ισπανική νομοθεσία, πρέπει η παράβαση, από δημόσιο εργοδότη, της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK, να έχει ως συνέπεια να θεωρηθεί η σύμβαση του εργαζομένου σύμβαση αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας ή πρέπει να αναγνωρισθεί ο εργαζόμενος ως μόνιμος εργαζόμενος, χωρίς οποιαδήποτε διαφοροποίηση;
- 11) Θα είναι υποχρεωτική, δυνάμει της αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, η μετατροπή της σύμβασης σε σύμβαση μόνιμης απασχόλησης, κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK και της νομολογίας του ΔΕΕ που την έχει ερμηνεύσει, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο άρθρο 23, παράγραφος 2, και στο άρθρο 103, παράγραφος 3, του Constitución Española (Ισπανικού Συντάγματος), εάν οι εν λόγω συνταγματικοί κανόνες έχουν την έννοια ότι η πρόσβαση σε κάθε θέση απασχόλησης στον δημόσιο τομέα, περιλαμβανομένης της σύναψης συμβάσεων εργασίας, πραγματοποιείται μόνον μετά την επιτυχημένη συμμετοχή του υποψηφίου σε διαγωνισμό στον οποίο εφαρμόζονται οι αρχές της ισότητας, της αξιοκρατίας, της ικανότητας και της δημοσιότητας; Δεδομένου ότι υπάρχει η διαφορετική ερμηνεία του Tribunal Constitucional (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ισπανία), πρέπει να εφαρμοστεί στους συνταγματικούς κανόνες του κράτους η αρχή της σύμφωνης με το δικαίο της Ένωσης ερμηνείας με αποτέλεσμα να είναι υποχρεωτική η εφαρμογή της ερμηνείας που καθιστά τους εν λόγω κανόνες συμβατούς με το δικαίο της Ένωσης, θεωρώντας, εν προκειμένω, ότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, και το άρθρο 103, παράγραφος 3, του Συντάγματος δεν καθιστούν υποχρεωτική την εφαρμογή των αρχών της ισότητας, της αξιοκρατίας και της ικανότητας στους διαγωνισμούς πρόσληψης συμβασιούχων υπαλλήλων;
- 12) Μπορεί να μην μετατραπεί η σύμβαση σε σύμβαση μόνιμης απασχόλησης, κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/EK και της νομολογίας του ΔΕΕ που την έχει ερμηνεύσει, εάν προτού διαταχθεί η εν λόγω μετατροπή με δικαστική απόφαση, προβλεφθεί, διά νόμου, η διεξαγωγή, εντός των προσεχών ετών, διαγωνισμού για τη μονιμοποίηση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου, μεταξύ άλλων για την πλήρωση της θέσης που κατέχει ο εργαζόμενος, δεδομένου ότι στον εν λόγω διαγωνισμό πρέπει να διασφαλίζεται «η τήρηση των αρχών του ελεύθερου ανταγωνισμού, της ισότητας, της αξιοκρατίας, της ικανότητας και της δημοσιότητας» και, επομένως, ο εργαζόμενος σε σχέση με τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν διαδοχικές συμβάσεις ή ανανεώσεις ορισμένου χρόνου μπορεί να μονιμοποιηθεί στη θέση του, αλλά μπορεί επίσης να μην μονιμοποιηθεί, καθότι αυτή μπορεί να πληρωθεί από άλλο πρόσωπο, και στην περίπτωση αυτή η σύμβασή του θα λυθεί με την καταβολή αποζημίωσης που αντιστοιχεί σε 20 ημερομίσθια ανά έτος υπηρεσίας με όριο τις αποδοχές ενός έτους;

(¹) EE 1999, L 175, σ. 43.

(²) EU:C:2018:166.

(³) EU:C:2019:387.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) στις 3 Μαρτίου 2022 — ΙΚ κατά Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

(Υπόθεση C-159/22)

(2022/C 359/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: ΙΚ

Εφεσίβλητη: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16 (¹), Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17 (²), Rossato, όσον αφορά την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο εργαζόμενος, μέσω της εφαρμογής της αρχής restitutio in integrum, όταν η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει μόνον προκαθορισμένη και αντικειμενική αποζημίωση (είκοσι ημερομίσθια για κάθε έτος υπηρεσίας, με όριο τις αποδοχές ενός έτους), πλην όμως δεν προβλέπει καμία πρόσθετη αποζημίωση για την πλήρη αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας, εάν υπερβαίνει το ως άνω ποσό;
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16, Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17, Rossato, όσον αφορά την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο εργαζόμενος, όταν η εν λόγω εθνική νομοθεσία προβλέπει μόνον αποζημίωση η οποία καταβάλλεται κατά τη λύση της σύμβασης λόγω πλήρωσης της θέσης, πλην όμως δεν προβλέπει καμία αποζημίωση κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης ως εναλλακτική δυνατότητα της αναγνώρισης της σύμβασης ως αορίστου χρόνου; Σε ένδικη διαφορά στην οποία αμφισβητείται μόνον η μονιμότητα του εργαζομένου, χωρίς να έχει λυθεί η σύμβαση, θα έπρεπε να επιδικαστεί αποζημίωση, για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου, ως εναλλακτική δυνατότητα της αναγνώρισης της μονιμότητας;
- 3) Μπορεί να θεωρηθεί ότι η εθνική νομοθεσία περιέχει, έναντι των δημόσιων διοικήσεων και των φορέων του δημόσιου τομέα, μέτρα αρκούντως αποτρεπτικά της χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή ανανεώσεων συμβάσεων ορισμένου χρόνου που αντιβαίνουν στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, με σκοπό την «αποτροπή της καταχρηστικής χρησιμοποίησης συμβάσεων ορισμένου χρόνου και, σε αντίθετη περίπτωση, την επιβολή κυρώσεων» στους εργοδότες σε σχέση με άλλους εργαζομένους και στο μέλλον, τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στη νομολογία του Δικαστηρίου με τις αποφάσεις της 7ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση C-494/16, Santoro, και της 8ης Μαΐου 2019 στην υπόθεση C-494/17, Rossato, όταν τα εν λόγω μέτρα συνίστανται σε κανόνες δικαίου που θεσπίστηκαν από το 2017 [disposición adicional 34.ª de la Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (34η πρόσθετη διάταξη του νόμου 3/2017, της 27ης Ιουνίου 2017, περί γενικών προϋπολογισμών του κράτους για το 2017), disposición adicional 43.ª de la Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (43η πρόσθετη διάταξη του νόμου 6/2018, της 3ης Ιουλίου 2018, περί γενικών προϋπολογισμών του κράτους για το 2018) και Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 14/2021, της 6ης Ιουλίου 2021)], κατά τους οποίους θα αναζητηθούν ευθύνες για τις «μη σύννομες πράξεις», χωρίς οι εν λόγω ευθύνες να εξειδικεύονται πέραν της γενικής παραπομπής σε μη προσδιοριζόμενη ρύθμιση και χωρίς να υφίσταται καμία συγκεκριμένη περίπτωση καταλογισμού ευθύνης, στο πλαίσιο χιλιάδων αποφάσεων που αναγνωρίζουν εργαζομένους ως μη μόνιμους εργαζομένους αορίστου χρόνου λόγω παράβασης των κανόνων για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου;
- 4) Εάν θεωρηθεί ότι δεν υφίστανται αρκούντως αποτρεπτικά μέτρα στην ισπανική νομοθεσία, πρέπει η παράβαση, από δημόσιο εργοδότη, της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ (³), να έχει ως συνέπεια να θεωρηθεί η σύμβαση του εργαζομένου σύμβαση αορίστου χρόνου άνευ μονιμότητας ή πρέπει να αναγνωριστεί ο εργαζόμενος ως μόνιμος εργαζόμενος, χωρίς οποιαδήποτε διαφοροποίηση;

- 5) Θα είναι υποχρεωτική, δυνάμει της αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, η μετατροπή της σύμβασης σε σύμβαση μόνιμης απασχόλησης, κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ και της νομολογίας του ΔΕΕ που την έχει ερμηνεύσει, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο άρθρο 23, παράγραφος 2, και στο άρθρο 103, παράγραφος 3, του *Constitucióiñ Esprañola* (Ισπανικού Συντάγματος), εάν οι εν λόγω συνταγματικοί κανόνες έχουν την έννοια ότι η πρόσβαση σε κάθε θέση απασχόλησης στον δημόσιο τομέα, περιλαμβανομένης της σύναψης συμβάσεων εργασίας, πραγματοποιείται μόνον μετά την επιτυχημένη συμμετοχή του υποψηφίου σε διαγωνισμό στον οποίο εφαρμόζονται οι αρχές της ισότητας, της αξιοκρατίας, της ικανότητας και της δημοσιότητας; Δεδομένου ότι υπάρχει η διαφορετική ερμηνεία του *Tribunal Constitucional* (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ισπανία), πρέπει να εφαρμοστεί στους συνταγματικούς κανόνες του κράτους η αρχή της σύμφωνης με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας με αποτέλεσμα να είναι υποχρεωτική η εφαρμογή της ερμηνείας που καθιστά τους εν λόγω κανόνες συμβατούς με το δίκαιο της Ένωσης, θεωρώντας, εν προκειμένω, ότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, και το άρθρο 103, παράγραφος 3, του Συντάγματος δεν καθιστούν υποχρεωτική την εφαρμογή των αρχών της ισότητας, της αξιοκρατίας και της ικανότητας στους διαγωνισμούς πρόσληψης συμβασιούχων υπαλλήλων;
- 6) Μπορεί να μην μετατραπεί η σύμβαση σε σύμβαση μόνιμης απασχόλησης, κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ και της νομολογίας του ΔΕΕ που την έχει ερμηνεύσει, εάν προτού διαταχθεί η εν λόγω μετατροπή με δικαστική απόφαση, προβλεφθεί, δια νόμου, η διεξαγωγή, εντός των προσεχών ετών, διαγωνισμού για τη μονιμοποίηση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου ή τη σταθεροποίηση της σχέσης εργασίας, μέσω προκήρυξης για την πλήρωση της θέσης που κατέχει ο εργαζόμενος, δεδομένου ότι στον εν λόγω διαγωνισμό πρέπει να διασφαλίζεται «η τήρηση των αρχών του ελεύθερου ανταγωνισμού, της ισότητας, της αξιοκρατίας, της ικανότητας και της δημοσιότητας» και, επομένως, ο εργαζόμενος σε σχέση με τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν διαδοχικές συμβάσεις ή ανανεώσεις ορισμένου χρόνου μπορεί να μονιμοποιηθεί στη θέση του, αλλά μπορεί επίσης να μην μονιμοποιηθεί, καθότι αυτή μπορεί να πληρωθεί από άλλο πρόσωπο, και στην περίπτωση αυτή η σύμβασή του θα λυθεί με την καταβολή αποζημίωσης που αντιστοιχεί σε 20 ημερομίσθια ανά έτος υπηρεσίας με όριο τις αποδοχές ενός έτους;

(¹) EU:C:2018:166.

(²) EU:C:2019:387.

(³) DO 1999, L 175, p. 43.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2022 — Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, παρεμβαίνουσα: Dow AgroScience BV (Dow)

(Υπόθεση C-308/22)

(2022/C 359/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Καθού: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Παρεμβαίνουσα: Dow AgroScience BV (Dow)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το οποίο αποφασίζει για τη χορήγηση άδειας σε φυτοπροστατευτικό προϊόν σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 2, του κανονισμού 1107/2009 (¹), να αποκλίνει από την αξιολόγηση του κράτους μέλους — εισηγητή ζώνης, το οποίο εξέτασε την αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, σε ποιον βαθμό;

- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα είναι ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να αποκλίνει ή δύναται να αποκλίνει μόνο σε περιορισμένο βαθμό, ποια μορφή προσλαμβάνει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη; Μπορεί, στην περίπτωση αυτή, να αμφισβητηθεί πλήρως η ορθότητα της αξιολόγησης του κράτους μέλους-εισηγητή ζώνης ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους;
- 3) Σε περίπτωση που το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και/ή το δικαστήριο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η αξιολόγηση του κράτους μέλους-εισηγητή ζώνης δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, σε ποιον βαθμό οφείλει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να συμπεριλάβει το κράτος μέλος-εισηγητή ζώνης στη διενέργεια επαρκώς αιτιολογημένης αξιολόγησης;
- 4) Δύναται το κράτος μέλος-εισηγητής ζώνης να περιοριστεί σε αξιολόγηση που βασίζεται αποκλειστικά σε εγκριθείσες κατευθυντήριες γραμμές, ακόμη και αν οι επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις που περιέχονται στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι πλέον απολύτως σύγχρονες;
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα, αρκεί τότε το κράτος μέλος-εισηγητής ζώνης να στηριχθεί επιπλέον μόνο σε επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις που περιέχονται σε κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες έχουν ήδη καταρτιστεί αλλά δεν έχουν ακόμη εγκριθεί ή πρέπει το κράτος μέλος αυτό να λάβει υπόψη όλες τις διαθέσιμες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, ακόμη και αν δεν περιέχονται σε κατευθυντήριες γραμμές;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2022 — Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, παρεμβαίνουσα: Adama Registrations BV (Adama)

(Υπόθεση C-309/22)

(2022/C 359/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Καθού: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden,

Παρεμβαίνουσα: Adama Registrations BV (Adama)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται το άρθρο 2 του κανονισμού 2018/605 (¹), λαμβανομένου, επίσης, υπόψη του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1107/2009 (²), σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, του ίδιου, ότι η αρμόδια αρχή οφείλει να εφαρμόσει τα νέα κριτήρια για τον προσδιορισμό των ιδιοτήτων ενδοκρινικής διαταραχής ακόμη και σε διαδικασίες αξιολόγησης και λήψης αποφάσεως επί αιτήσεων αδειοδότησης για τις οποίες δεν είχε ακόμη ληφθεί απόφαση στις 10 Νοεμβρίου 2018;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι υποχρεωμένη η αρμόδια αρχή, υπό το πρίσμα της όγδοης αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού 2018/605, να αναστέλλει τις διαδικασίες αξιολόγησης και λήψης αποφάσεως επί αιτήσεων αδειοδότησης, μέχρι τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αναφορικά με τις συνέπειες του κανονισμού 2018/605 για κάθε διαδικασία που εκκρεμεί βάσει του κανονισμού 1107/2009;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Επιτρέπεται η αρμόδια αρχή να περιοριστεί σε αξιολόγηση μόνο με βάση τα στοιχεία που ήταν γνωστά κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, ακόμη και όταν, κατά τον χρόνο έκδοσης της προσαλλόμενης αποφάσεως, οι επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις που ελήφθησαν υπόψη συναφώς είναι πλέον παρωχημένες;

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/605 της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2018, για την τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 με τον καθορισμό επιστημονικών κριτηρίων για τον προσδιορισμό των ιδιοτήτων ενδοκρινικής διαταραχής (ΕΕ 2018, L 101, σ. 33).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 11 Μαΐου 2022 — Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, παρεμβαίνουσα: BASF Nederland BV (BASF)

(Υπόθεση C-310/22)

(2022/C 359/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Καθού: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Παρεμβαίνουσα: BASF Nederland BV (BASF)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προκύπτει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1107/2009 (¹), σε συνδυασμό με το παράρτημα II, σημείο 3.6.5, του ίδιου κανονισμού ότι οι ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής τις οποίες ενδέχεται να διαθέτει μια δραστική ουσία δεν εξετάζονται πλέον κατά την εκτίμηση αίτησης χορήγησης αδειας για φυτοπροστατευτικό προϊόν σε εθνικό επίπεδο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: Σημαίνει τούτο ότι οι επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σχετικά με τις ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής, στις οποίες έχουν στηριχθεί, για παράδειγμα, οι κανονισμοί 283/2013 (²) και 2018/605 (³), δεν περιλαμβάνονται στην εκτίμηση της χορήγησης αδειας για φυτοπροστατευτικό προϊόν; Συνάδει τούτο με την απαίτηση του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1107/2009, κατά την οποία η εν λόγω εκτίμηση πρέπει να πραγματοποιείται με βάση τις πλέον σύγχρονες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: Με ποιον τρόπο δύναται τότε μια μη κυβερνητική οργάνωση, όπως η προσφεύγουσα, να ασκήσει πραγματική προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη για να προσβάλει δικαστικώς την έγκριση δραστικής ουσίας;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: Σημαίνει τούτο ότι, κατά την εκτίμηση αίτησης χορήγησης αδειας, κρίσιμες είναι οι πλέον σύγχρονες –κατά τον κρίσιμο χρόνο– επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σχετικά με τις εν λόγω ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 283/2013 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2013, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υποβολής στοιχείων για τις δραστικές ουσίες, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά (ΕΕ 2013, L 93, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/605 της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2018, για την τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 με τον καθορισμό επιστημονικών κριτηρίων για τον προσδιορισμό των ιδιοτήτων ενδοκρινικής διαταραχής (ΕΕ 2018, L 101, σ. 33).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 12 Μαΐου 2022 — Ε. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Υπόθεση C-322/22)

(2022/C 359/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Ε.

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις αρχές της αποτελεσματικότητας, της καλόπιστης συνεργασίας και της ισοδυναμίας που κατοχυρώνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ενοποιημένη έκδοση — ΕΕ 2012 C 326/13 της 26ης Οκτωβρίου 2012) ή σε οποιαδήποτε άλλη σχετική αρχή του δικαίου της Ένωσης, εθνική διάταξη όπως το άρθρο 78, παράγραφος 5, σημεία 1 και 2, του *ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa* (νόμου της 29ης Αυγούστου 1997, Φορολογικός Κώδικας) (ενοποιημένο κείμενο, Dz.U. του 2012, θύση 749, όπως τροποποιήθηκε), η οποία προβλέπει ότι οι τόκοι επί αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, παρακρατηθέντος κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης από τον υπόχρεο προς παρακράτηση, δεν οφείλονται στον υποκείμενο στον φόρο για το χρονικό διάστημα μετά την παρέλευση 30 ημερών, υπολογιζόμενων από την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία διαπιστώνεται ότι η παρακράτηση του φόρου αντίκειται προς το δίκαιο της Ένωσης, εάν η αίτηση για τη διαπίστωση της αχρεωστήτης καταβολής υποβλήθηκε από τον υποκείμενο στον φόρο μετά την εν λόγω προθεσμία, και οι διατάξεις του εθνικού δικαίου σχετικά με την παρακράτηση του φόρου, παρά την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Απριλίου 2014 στην υπόθεση *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, C-190/12 (ΕΥ: C:2014:249), εξακολουθούν να είναι αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Ισπανία) στις 17 Μαΐου 2022 — ΚΤ κατά Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(Υπόθεση C-331/22)

(2022/C 359/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ΚΤ

Καθή: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ο *Ley 20/2021* (νόμος 20/2021) προβλέπει ως μόνο μέτρο επιβολής κυρώσεων την προκήρυξη διαγωνισμών σε συνδυασμό με την καταβολή αποζημίωσης μόνο στους εργαζομένους που υπέστησαν την καταχρηστική συμπεριφορά, οι οποίοι δεν επιτυγχάνουν στους εν λόγω διαγωνισμούς. Αντιβαίνει ο νόμος αυτός στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ⁽¹⁾ καθόσον δεν επιβάλλει κυρώσεις για την καταχρηστική συμπεριφορά που υπέστησαν οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου οι οποίοι πέτυχαν στους εν λόγω διαγωνισμούς, λαμβανομένου υπόψη ότι η επιβολή κύρωσης είναι πάντοτε απαραίτητη και η επιτυχία στον διαγωνισμό δεν συνιστά μέτρο επιβολής κυρώσεων που πληροί τις απαιτήσεις της οδηγίας, όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη διάταξη της 2ας Ιουνίου 2021 στην υπόθεση C-103/19⁽²⁾;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα και αν ο Ley 20/2021 (νόμος 20/2021) δεν προβλέπει άλλα αποτελεσματικά μέτρα επιβολής κυρώσεων για την καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή την καταχρηστική παράταση σύμβασης ορισμένου χρόνου, συνιστά η παράλειψη νομοθετικής πρόβλεψης περί μετατροπής σε σύμβαση αορίστου χρόνου των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή της καταχρηστικώς παραταθείσας σύμβασης ορισμένου χρόνου παράβαση της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ, όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση C-[135]/20 ⁽¹⁾;
- 3) Το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) διαμόρφωσε με τις αποφάσεις του αριθ. 1425/2018 και αριθ. 1426/2018, της 26ης Σεπτεμβρίου 2018, νομολογία, την οποία επιβεβαίωσε με την απόφαση αριθ. 1534/2021, της 20ής Δεκεμβρίου 2021, κατά την οποία το μέτρο που πρέπει να λαμβάνεται σε περίπτωση κατάχρησης συμβάσεων ορισμένου χρόνου μπορεί να είναι μόνο η διατήρηση του εργαζομένου του δημόσιου τομέα που έχει υποστεί την κατάχρηση σε συνθήκες εργασιακής επισφάλειας έως ότου η εργοδότηρια διοικητική υπηρεσία διαπιστώσει ότι υφίσταται διαρθρωτική ανάγκη και προκηρύξει τους αντίστοιχους διαγωνισμούς –στους οποίους μπορούν να μετάσχουν υποψήφιοι οι οποίοι δεν υπέστησαν την εν λόγω κατάχρηση συμβάσεων ορισμένου χρόνου– για την κάλυψη της θέσης από εργαζόμενο με σχέση αορίστου χρόνου ή τακτικό δημόσιο υπάλληλο. Αντιβαίνει η προμνησθείσα νομολογία στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ δεδομένου ότι η προκήρυξη ανοικτού διαγωνισμού και η επιτυχία στον εν λόγω διαγωνισμό δεν συνιστούν μέτρο επιβολής κυρώσεων που πληροί τις απαιτήσεις της οδηγίας, όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη διάταξη της 2ας Ιουνίου 2021 στην υπόθεση C-103/19;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα και αν η νομολογία του Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) δεν προβλέπει άλλα αποτελεσματικά μέτρα επιβολής κυρώσεων για την καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή την καταχρηστική παράταση σύμβασης ορισμένου χρόνου, συνιστά το γεγονός ότι η νομολογία δεν δέχεται τη μετατροπή σε σύμβαση αορίστου χρόνου των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή της καταχρηστικώς παραταθείσας σύμβασης ορισμένου χρόνου παράβαση της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ, όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση C-[135]/20;
- 5) Εάν η νομοθεσία που εκδόθηκε για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ συνιστά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, καθόσον δεν θεσπίζει κανένα συγκεκριμένο μέτρο επιβολής κυρώσεων το οποίο διασφαλίζει την επίτευξη των σκοπών της εν λόγω κοινοτικής ρύθμισης και θέτει τέλος στην εργασιακή επισφάλεια των εργαζομένων του δημόσιου τομέα,

οφείλουν τα εθνικά δικαστήρια να διατάσσουν τη μετατροπή της καταχρηστικής σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου σε μόνιμη σχέση εργασίας διαφορετική εκείνης του τακτικού δημοσίου υπαλλήλου, πλην όμως παρέχουσα σταθερότητα απασχόλησης στον εργαζόμενο που έχει υποστεί την κατάχρηση, ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μη επιβολής κυρώσεων για την εν λόγω κατάχρηση και υπονόμευσης των σκοπών της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού, μολονότι η εν λόγω μετατροπή δεν προβλέπεται από την εσωτερική νομοθεσία, υπό την προϋπόθεση ότι της εν λόγω σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου προηγήθηκε δημόσιος διαγωνισμός και ότι τηρήθηκαν οι αρχές της ισότητας και της εκτίμησης των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

⁽²⁾ EU:C:2021:460.

⁽³⁾ EU:C:2020:760.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 24 Μαΐου 2022 — Cofidis κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-340/22)

(2022/C 359/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Cofidis

Καθή: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην οδηγία 2014/59/ΕΕ⁽¹⁾, της 15ης Μαΐου 2014, η φορολόγηση, σε κράτος μέλος, των υποκαταστημάτων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης δυνάμει νομοθεσίας όπως το πορτογαλικό εθνικό καθεστώς που ρυθμίζει τον πρόσθετο φόρο αλληλεγγύης επί του τραπεζικού τομέα, ο οποίος επιβάλλεται στις αναπροσαρμοσμένες υποχρεώσεις και στην ονομαστική αξία των εκτός ισολογισμού παράγωγων χρηματοοικονομικών μέσων και του οποίου τα έσοδα δεν διατίθενται σε εθνικούς μηχανισμούς χρηματοδότησης μέτρων εξυγίανσης και στη χρηματοδότηση του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης;
- 2) Αντιβαίνει στην ελευθερία εγκατάστασης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ εθνική νομοθεσία όπως το πορτογαλικό εθνικό καθεστώς που ρυθμίζει τον πρόσθετο φόρο αλληλεγγύης επί του τραπεζικού τομέα, το οποίο επιτρέπει την αφαίρεση, από τις καθορισμένες και εγκεκριμένες υποχρεώσεις, ορισμένων στοιχείων του παθητικού που συνεκτιμώνται για τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων της κατηγορίας 1 και των ιδίων κεφαλαίων της κατηγορίας 2, κατά τα προβλεπόμενα στο δεύτερο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, λαμβανομένων υπόψη των μεταβατικών διατάξεων του δέκατου μέρους του εν λόγω κανονισμού, τα οποία μπορούν να εκδοθούν μόνον από οντότητες με νομική προσωπικότητα, δηλαδή δεν μπορούν να εκδοθούν από υποκαταστήματα αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων;

⁽¹⁾ 2014, L 173, σ. 190).

⁽²⁾ ΕΕ 2013, L 176, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 31 Μαΐου 2022 — NM κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-349/22)

(2022/C 359/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: NM

Καθή: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 110 ΣΛΕΕ στο να εξακολουθήσει εθνικός κανόνας, όπως το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο d, του CISV [Código do Imposto Sobre Veículos (κώδικα περί τέλους επί των μηχανοκίνητων οχημάτων)], βάσει του οποίου τα επιβατηγά αυτοκίνητα τα οποία πληρούν ορισμένα περιβαλλοντικά κριτήρια, επιβαρύνονται μόνο με το 25 % του τέλους επί της διάθεσης στην κατανάλωση των μηχανοκίνητων οχημάτων (ΤΜΟ), όπως αυτός ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2021 με περιεχόμενο πιο περιοριστικό από την μέχρι τότε ισχύουσα διάταξη, να ισχύει και να εφαρμόζεται τόσο στα καινούργια εγχώρια οχήματα όσο και στα προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταχειρισμένα οχήματα που ταξινομούνται για πρώτη φορά στην Πορτογαλία μετά την ημερομηνία αυτή, καθόσον, μολονότι επιφυλάσσει την ίδια φορολογική μεταχείριση στα οχήματα αυτά, ενδέχεται να δημιουργεί ανισότητα μεταξύ μεταχειρισμένων οχημάτων με την ίδια διάρκεια χρήσης τα οποία πληρούν τα λιγότερο απαιτητικά περιβαλλοντικά κριτήρια που ίσχυαν προηγουμένως, αλλά όχι τα κριτήρια του νέου νόμου, ανάλογα με το αν (α) διατέθηκαν στην αγορά και ταξινομήθηκαν για πρώτη φορά στην Πορτογαλία πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της νέας διάταξης, οπότε επιβαρύνθηκαν μόνο με το 25 % του τέλους, το οποίο αντανακλάται στην τιμή πώλησης των μεταχειρισμένων οχημάτων, ή (β) ταξινομήθηκαν σε άλλο κράτος μέλος, ενόσω ίσχυε η προηγούμενη διάταξη, και διατέθηκαν στην κατανάλωση στην Πορτογαλία μετά την ημερομηνία αυτή, οπότε επιβαρύνονται με το 100 % του τέλους;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Oberlandesgericht Hamm** (Γερμανία) την
1η Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά Α.

(Υπόθεση C-352/22)

(2022/C 359/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Hamm

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Α.

Αιτούσα: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 (στο εξής: οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου), σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (στο εξής: οδηγία για την αναγνώριση), την έννοια ότι η οριστική αναγνώριση προσώπου ως πρόσφυγα κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει δεσμευτικό χαρακτήρα στο πλαίσιο της διαδικασίας έκδοσης που λαμβάνει χώρα στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση έκδοσης, βάσει της κατά το δίκαιο της Ένωσης υποχρέωσης να ερμηνεύεται το εθνικό δίκαιο συμφώνως προς τις οδηγίες (άρθρο 288, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ), υπό την έννοια ότι η έκδοση του εν λόγω προσώπου στην τρίτη χώρα ή στη χώρα καταγωγής απαγορεύεται σε κάθε περίπτωση έως ότου αρθεί εκ νέου η αναγνώρισή του ως πρόσφυγα ή παρέλθει ο χρόνος της;

(1) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

(2) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Bundesgerichtshof** (Γερμανία) στις 2 Ιουνίου
2022 — **Pro Rauchfrei e.V.** κατά **JS e.K.**

(Υπόθεση C-356/22)

(2022/C 359/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Pro Rauchfrei e.V.

Εναγόμενος: JS e.K.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Καλύπτει η φράση «διατίθενται στην αγορά», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ⁽¹⁾, την προσφορά προϊόντων καπνού μέσω αυτόματων πωλητών που γίνεται με τρόπο κατά τον οποίο οι ευρισκόμενες εντός των πωλητών αυτών μονάδες συσκευασίας τσιγάρων φέρουν μεν τις νομοθετικά προβλεπόμενες προειδοποιήσεις, οι εν λόγω μονάδες συσκευασίας διατηρούνται όμως εντός των αυτόματων πωλητών, χωρίς να είναι ορατές για τον καταναλωτή, και οι προειδοποιήσεις τις οποίες αυτές φέρουν καθίστανται ορατές το πρώτον όταν ο αυτόματος πωλητής ενεργοποιηθεί από τον πελάτη, αφού έχει προηγουμένως τεθεί σε λειτουργία από το προσωπικό του ταμείου και η μονάδα συσκευασίας τσιγάρων προωθηθεί στον μάντα του ταμείου ήδη πριν από τη διαδικασία της πληρωμής;

- 2) Καλύπτει η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2014/40 απαγόρευση να «κρύβονται» οι προειδοποιήσεις «από [...] άλλα αντικείμενα» την περίπτωση στην οποία στο πλαίσιο της παρουσίασής των προϊόντων μέσω αυτόματου πωλητή αποκρύπτεται το σύνολο της μονάδας συσκευασίας;

(¹) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις
8 Ιουνίου 2022 — G sp. z o.o. κατά W S.A.**

(Υπόθεση C-371/22)

(2022/C 359/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: G sp. z o.o.

Εφεσίβλητη: W S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 7, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (¹), το οποίο προβλέπει ότι η άσκηση των δικαιωμάτων του πελάτη ενέργειας (μικρής επιχείρησης) στην περίπτωση αλλαγής προμηθευτή ενέργειας πρέπει να πραγματοποιείται τηρουμένης της αρχής που διασφαλίζει ότι ο επιλέξιμος πελάτης μπορεί πραγματικά να αλλάξει προμηθευτή εύκολα και ότι η αλλαγή αυτή πρέπει να γίνεται χωρίς διακρίσεις σε σχέση με το κόστος, την προσπάθεια ή τον χρόνο, την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα να επιβληθεί στον πελάτη ενέργειας συμβατική ποινική ρήτρα λόγω καταγγελίας σύμβασης προμήθειας ενέργειας συναφθείσας για ορισμένο χρόνο, όταν ο πελάτης επιθυμεί να αλλάξει προμηθευτή ενέργειας, ανεξαρτήτως του μεγέθους της προκληθείσας ζημίας [άρθρα 483 § 1 και 484 § 1 και 2 του *ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny* (νόμου της 23ης Απριλίου 1964 — Αστικός Κώδικας) και χωρίς να έχουν προβλεφθεί στον ενεργειακό νόμο [άρθρο 4j, παράγραφος 3a, του *ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne* (ενεργειακού νόμου της 10ης Απριλίου 1997)] κριτήρια για τον υπολογισμό των επιβαρύνσεων αυτών ή για τη μείωσή τους;
- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 7, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, το οποίο προβλέπει ότι η άσκηση των δικαιωμάτων του πελάτη ενέργειας (μικρής επιχείρησης) στην περίπτωση αλλαγής προμηθευτή ενέργειας πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς διακρίσεις σε σχέση με το κόστος, την προσπάθεια ή τον χρόνο και τηρουμένης της αρχής που διασφαλίζει ότι ο επιλέξιμος πελάτης μπορεί πραγματικά να αλλάξει προμηθευτή εύκολα, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία των συμβατικών ρητρών σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας σύμβασης προμήθειας ενέργειας συναφθείσας με προμηθευτή για ορισμένο χρόνο, παρέχεται η δυνατότητα επιβολής επιβαρύνσεων στους πελάτες (μικρές επιχειρήσεις), οι οποίες αντιστοιχούν *de facto* στο κόστος της τιμής της μη παραληφθείσας ενέργειας μέχρι τη λήξη ισχύος της σύμβασης, σύμφωνα με την αρχή «take or pay» (αρχή της υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής);

(¹) ΕΕ 2009, L 211, σ. 55.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal d'arrondissement de Luxembourg
(Λουξεμβούργο) στις 9 Ιουνίου 2022 — CM κατά DN

(Υπόθεση C-372/22)

(2022/C 359/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: CM

Εναγομένη: DN

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ⁽¹⁾:
- α. σε αγωγή για τη μεταρρύθμιση του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 10, του εν λόγω κανονισμού, την οποία ασκεί ο δικαιούχος του εν λόγω δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας δυνάμει δικαστικής αποφάσεως, η οποία μεταθέτει την έναρξη των εννόμων αποτελεσμάτων της σε μελλοντικό χρονικό σημείο λόγω του συμφέροντος των τέκνων, πλην όμως οριστικής και με ισχύ δεδικασμένου, η οποία εκδόθηκε στο κράτος της προηγούμενης συνήθους διαμονής των τέκνων τέσσερις και πλέον μήνες πριν από την άσκηση της αγωγής βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 1,
- β. και τούτο αποκλειομένης της κατ' αρχήν δικαιοδοσίας που προβλέπεται από το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού,
- μολονότι η αιτιολογική σκέψη 12 του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζει ότι «[ο]ι κανόνες αρμοδιότητας που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού περί γονικής μέριμνας επιλέγονται υπό το πρίσμα του συμφέροντος του παιδιού, ειδικότερα δε του κριτηρίου της εγγύτητας [...] αυτό σημαίνει ότι κατά πρώτο λόγο θα πρέπει να είναι αρμόδια τα δικαστήρια του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του παιδιού, εκτός από ορισμένες περιπτώσεις μεταβολής της διαμονής του παιδιού [...]»;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, αντιτίθεται η ούτω υφιστάμενη αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003, η οποία προβλέπεται «κατά παρέκκλιση του άρθρου 8» του εν λόγω κανονισμού, στην εφαρμογή του άρθρου 15 του ίδιου κανονισμού, η οποία προβλέπεται «[σ]ε εξαιρετικές περιπτώσεις» και «εφόσον αυτό εξυπηρετεί το ύψιστο συμφέρον του παιδιού»;

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 338, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις
9 Ιουνίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά του ΝΕ

(Υπόθεση C-373/22)

(2022/C 359/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Κατηγορούμενος στην ποινική διαδικασία

ΝΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2 ΣΕΕ, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, ΣΕΕ, καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι δεν είναι ανεξάρτητο και αμερόληπτο, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, δικαστήριο το οποίο κρίνει ποινική υπόθεση και είναι, συγχρόνως, εναγόμενο σε αστική δίκη που αφορά αγωγή αποζημίωσης ασκηθείσα από τον κατηγορούμενο στην υπόθεση αυτή με την αιτίαση ότι το εν λόγω δικαστήριο ή δικαστήριο που το διαδέχτηκε κατά την εξέταση αυτής ή άλλης ποινικής υποθέσεως διέπραξε παράβαση κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ή θα όφειλε αποζημίωση σε περίπτωση που η αγωγή γινόταν δεκτή;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχουν οι ανωτέρω διατάξεις του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι τέτοιο δικαστήριο δεν μπορεί να συνεχίσει τη διεξαγωγή της ποινικής διαδικασίας ούτε να αποφανθεί επί της ουσίας και ποιες θα ήταν οι συνέπειες όσον αφορά τις διαδικαστικές και ουσιαστικές πράξεις του δικαστηρίου αυτού, εάν παρέλειπε να αυτοεξαίρειται λόγω κωλύματος;
- 3) Έχουν το άρθρο 2 ΣΕΕ, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, ΣΕΕ, καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι θίγεται η ανεξαρτησία δικαστηρίου το οποίο καταργείται με την τροποποίηση του *Zakon za sadebnata vlast* (νόμου περί οργανώσεως των δικαστηρίων) (DV αριθ. 32/26.04.2022, του οποίου η εφαρμογή αναστάλη έως τις 27 Ιουλίου 2022), ενώ οι δικαστές του δικαστηρίου αυτού οφείλουν να εξετάζουν περαιτέρω τόσο τις υποθέσεις που τους έχουν ανατεθεί έως την ημερομηνία αυτή όσο και τις υποθέσεις στις οποίες έχει διεξαχθεί ήδη προκαταρκτική επ' ακροατηρίου συζήτηση, εάν η κατάργηση του δικαστηρίου στηρίζεται στη διαφύλαξη της συνταγματικής αρχής της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και της προστασίας των συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών, αλλά δεν τεκμηριώνονται δεόντως οι περιστάσεις από τις οποίες συνάγεται παραβίαση των εν λόγω αρχών;
- 4) Έχουν οι εν λόγω διατάξεις του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι αποκλείουν εθνικές διατάξεις όπως αυτές του *Zakon za sadebnata vlast* (νόμου περί οργανώσεως των δικαστηρίων) (DV αριθ. 32/26.04.2022, του οποίου η εφαρμογή αναστάλη έως τις 27 Ιουλίου 2022), οι οποίες, με το ανωτέρω σκεπτικό, καταργούν πλήρως αυτοτελές όργανο της βουλγαρικής δικαιοσύνης (το ειδικό ποινικό δικαστήριο) και μεταθέτουν τους δικαστές του (συμπεριλαμβανομένου του δικαστή του τμήματος που έχει επιληφθεί της συγκεκριμένης ποινικής υποθέσεως) σε άλλα δικαστήρια σε ολόκληρη τη χώρα, ακόμη και σε εκείνα που βρίσκονται σε πολύ μεγάλη απόσταση από τον τόπο όπου ασκούν τα καθήκοντά τους επί του παρόντος, χωρίς προηγούμενο καθορισμό του οικείου τόπου, χωρίς τη συναίνεση των δικαστών και με βάση τους περιορισμούς που προβλέπονται εκ του νόμου μόνο για τους δικαστές αυτούς, λαμβανομένου υπόψη του αριθμού αυτών που μπορούν να επαναδιορισθούν, κατ' ανώτατο όριο, σε ένα δικαστικό όργανο;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και δεδομένης της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, σε ποιες διαδικαστικές πράξεις πρέπει να προβούν, ακολούθως, οι δικαστές των υπό κατάργηση δικαστηρίων; Ποιες θα ήταν οι συνέπειες για τις διαδικαστικές κρίσεις του υπό κατάργηση δικαστηρίου στις υποθέσεις που πρέπει να περατωθούν και για τις τελικές κρίσεις επί των υποθέσεων αυτών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgerichtshof** (Αυστρία) στις **10 Ιουνίου 2022** — **Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited** κατά **Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)**

(Υπόθεση C-376/22)

(2022/C 359/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσες: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Καθή: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο α', σημείο ii), της οδηγίας 2000/31/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι ως μέτρο που αφορά «συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας» μπορεί να θεωρηθεί και νομοθετικό μέτρο που αφορά μια γενική κατηγορία συγκεκριμένων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας (όπως είναι οι πλατφόρμες επικοινωνίας), ή για την ύπαρξη μέτρου υπό το πρίσμα της εν λόγω διάταξης απαιτείται να έχει ληφθεί απόφαση που να αφορά συγκεκριμένη περίπτωση (όπως, για παράδειγμα, πλατφόρμα επικοινωνίας που προσδιορίζεται ονομαστικά);
- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/31 την έννοια ότι η παράλειψη της «το συντομότερο δυνατό» (εκ των υστέρων) κοινοποίησης του μέτρου που πρόκειται να ληφθεί στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένος ο επίμαχος φορέας, η οποία επιβάλλεται από την εν λόγω διάταξη σε επείγουσες καταστάσεις, έχει ως αποτέλεσμα, μετά την παρέλευση εύλογου διαστήματος για την (εκ των υστέρων) κοινοποίηση, να μην επιτρέπεται η εφαρμογή του μέτρου σε συγκεκριμένη υπηρεσία;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 28α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/13/EE ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία (EE) 2018/1808 ⁽³⁾, στην εφαρμογή μέτρου κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31, το οποίο δεν αφορά προγράμματα και βίντεο παραγόμενα από τους χρήστες τα οποία διατίθενται σε πλατφόρμα διαμοιρασμού βίντεο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (EE 2000, L 178, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2010/13/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) (EE 2010, L 95, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία (EE) 2018/1808 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/EE για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς (EE 2018, L 303, σ. 69).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Ιουνίου 2022 — LR κατά Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

(Υπόθεση C-377/22)

(2022/C 359/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: LR

Καθών: Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Προδικαστικό ερώτημα

Με την επιφύλαξη της δυνατότητας αξιολόγησης, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, της προϋπηρεσίας που απέκτησε η προσφεύγουσα στο Ηνωμένο Βασίλειο, καίτοι το Ηνωμένο Βασίλειο αποχώρησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν το άρθρο 45, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά κανόνας όπως ο προβλεπόμενος στο άρθρο 1, παράγραφος 6, της decreto legge (πράξης νομοθετικού περιεχομένου) 126/2019, όπως κυρώθηκε κατόπιν τροποποιήσεων με τον νόμο 159/2019, κατά τον οποίο, για τη συμμετοχή σε έκτακτο διαγωνισμό για την πρόσληψη με σύμβαση αορίστου χρόνου διδακτικού προσωπικού στην ιταλική δευτεροβάθμια εκπαίδευση, λαμβάνεται υπόψη αποκλειστικά η προϋπηρεσία που έχουν αποκτήσει οι υποψήφιοι υπό καθεστώς μη τακτικού υπαλλήλου σε εθνικά δημόσια σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, και όχι και σε ιδρύματα ίδιου επιπέδου σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, δοθέντος

του ιδιαίτερου σκοπού της επίμαχης διαδικασίας, ο οποίος συνίσταται στην καταπολέμηση του φαινομένου της εθνικής εργασιακής επισφάλειας, και, σε περίπτωση που το Δικαστήριο, επιλαμβανόμενο της υποθέσεως, δεν κρίνει ότι η ιταλική νομοθεσία αντιβαίνει αφηρημένα στο ευρωπαϊκό νομοθετικό πλαίσιο, μπορούν τα μέτρα που προβλέπει η νομοθεσία αυτή να θεωρηθούν αναλογικά, *in concreto*, σε σχέση με τον ανωτέρω επιδιωκόμενο σκοπό γενικού συμφέροντος;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιουνίου 2022 — Χ κατά *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Υπόθεση C-392/22)

(2022/C 359/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Χ

Καθού: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο κανονισμός Δουβλίνο III (¹), λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών του σκέψεων 3, 32 και 39 και σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται υπό την έννοια ότι η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών είναι αδιαίρετη και, επομένως, σοβαρές και συστηματικές παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, διαπραττόμενες, πριν τη μεταφορά, από το ενδεχομένως υπεύθυνο κράτος μέλος εις βάρος υπηκόων τρίτων χωρών ως προς τους οποίους δεν έχει (ακόμη) εκδοθεί απόφαση επιστροφής δυνάμει του κανονισμού Δουβλίνο III, εμποδίζουν απολύτως τη μεταφορά στο εν λόγω κράτος μέλος;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 4, 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι, εάν το κράτος μέλος το οποίο είναι ενδεχομένως υπεύθυνο παραβιάζει με σοβαρό και συστηματικό τρόπο το δικαίο της Ένωσης, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά δεν επιτρέπεται να στηρίζεται, στο πλαίσιο του κανονισμού Δουβλίνο III, άνευ άλλου τινός στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών, αλλά οφείλει να άρει κάθε αμφιβολία ότι ο αιτών δεν θα περιέλθει μετά τη μεταφορά του σε κατάσταση ασύμβατη προς το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή αντίστοιχα οφείλει να αποδεικνύει επαρκώς ότι τούτο δεν θα συμβεί;
- 3) Με ποια αποδεικτικά μέσα μπορεί ο αιτών να στηρίξει τα επιχειρήματά του ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III αντιτίθεται στη μεταφορά του και ποιος βαθμός αποδείξεως απαιτείται εν προκειμένω; Έχει το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, λαμβανομένων υπόψη των αναφορών στο κείμενο της Ένωσης που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού Δουβλίνο III, υποχρέωση συνεργασίας και/ή εξακρίβωσης ή πρέπει, σε περίπτωση σοβαρών και συστηματικών παραβιάσεων θεμελιωδών δικαιωμάτων έναντι υπηκόων τρίτων χωρών, να λαμβάνονται επιμέρους εγγυήσεις από το υπεύθυνο κράτος μέλος ως προς το ότι θα γίνουν (όντως) σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα του αιτούντος άσυλο μετά τη μεταφορά του; Διαφέρει η απάντηση στο ερώτημα αυτό αν ο αιτών βρίσκεται σε αποδεικτική αδυναμία εφόσον δεν μπορεί να τεκμηριώσει με έγγραφα τις συνεπείς και λεπτομερείς δηλώσεις του, ενώ κάτι τέτοιο, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των δηλώσεων, δεν μπορεί να αναμένεται;

- 4) Διαφοροποιείται η απάντηση στα ανωτέρω υποερωτήματα του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, αν ο αιτών αποδεικνύει επαρκώς ότι η υποβολή διοικητικών ενστάσεων ενώπιον των αρχών και/ή η άσκηση ενδίκων βοηθημάτων στο υπεύθυνο κράτος μέλος δεν είναι δυνατές και/ή αποτελεσματικές;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ 31).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 15 Ιουνίου 2022 — EXTÉRIA, s.r.o. κατά Správné, s.r.o.

(Υπόθεση C-393/22)

(2022/C 359/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα και αναιρεσίβλητη: EXTÉRIA, s.r.o.

Καθής και αναιρεσείουσα: Správné, s.r.o.

Προδικαστικό ερώτημα

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1215/2012 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καταλαμβάνει η έννοια της «σύμβασης παροχής υπηρεσιών» και το προσύμφωνο (pactum de contrahendo) με το οποίο τα μέρη ανέλαβαν την υποχρέωση να συνάψουν σύμβαση που θα ήταν σύμβαση παροχής υπηρεσιών κατά την εν λόγω διάταξη;

(¹) ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 15 Ιουνίου 2022 — Oilchart International NV κατά O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(Υπόθεση C-394/22)

(2022/C 359/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Oilchart International NV

Εφεσίβλητοι: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1215/2012 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 ⁽²⁾, την έννοια ότι «οι πτωχέυσεις, οι διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερεγγυών επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, οι δικαστικοί συμβιβασμοί, οι πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες» που μνημονεύονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1215/2012 καταλαμβάνουν επίσης διαδικασία κατά την οποία η αξίωση που περιλαμβάνεται στο αγωγικό δικόγραφο περιγράφεται ως απλή εμπορική απαίτηση, χωρίς να γίνεται αναφορά στην ήδη κηρυχθείσα πτώχευση του εναγομένου μέρους, όπου η νομική βάση της αξίωσης στηρίζεται κατ' ουσίαν στις ειδικές αποκλίνουσες διατάξεις του ολλανδικού πτωχευτικού δικαίου (άρθρο 25, παράγραφος 2, του Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling [νόμου της 30ής Σεπτεμβρίου 1893 περί αφερεγγυότητας και αναστολής πληρωμών, στο εξής: NIG]) και όπου:

— πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον μια τέτοια αξίωση θεωρείται ως επαληθεύσιμη (άρθρο 26, σε συνδυασμό με το άρθρο 110 του NIG) ή μη επαληθεύσιμη απαίτηση (άρθρο 25, παράγραφος 2, του NIG),

— πρέπει να απαντηθεί βάσει των ειδικών διατάξεων του ολλανδικού πτωχευτικού δικαίου το ερώτημα κατά πόσον μπορεί να επιδιωχθεί ταυτόχρονα η ικανοποίηση αμφοτέρων των απαιτήσεων και κατά πόσον η μία δεν αποκλείει την άλλη, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων έννομων συνεπειών εκάστης εξ αυτών (συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να ζητηθεί η κατάπτωση της αναληφθείσας τραπεζικής εγγυήσεως μετά την επέλευση της πτώχευσης);

Καθώς και

2. Συνάδει το άρθρο 25, παράγραφος 2, του NIG με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000, στον βαθμό που η εν λόγω διάταξη επιτρέπει η ικανοποίηση απαιτήσεων αυτού του είδους (δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 2, του NIG) να αξιώνεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους αντί του πτωχευτικού δικαστηρίου του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου επήλθε η πτώχευση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2000, L 160, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις
14 Ιουνίου 2022 — «Trade Express-L» OOD κατά Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia
«Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi»**

(Υπόθεση C-395/22)

(2022/C 359/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Trade Express-L» OOD

Καθού: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia «Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi»

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού της οδηγίας και του άρθρου 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για τις στατιστικές ενέργειες, καθώς και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια

ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας μπορεί να επιβληθεί υποχρέωση δημιουργίας αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης σε πρόσωπα που έχουν πραγματοποιήσει ενδοκοινοτικές παραλαβές λιπαντικών ελαίων σύμφωνα με το σημείο 3.4.20, του παραρτήματος Α, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008 (και σε εισαγωγείς τέτοιων λιπαντικών ελαίων);

- 2) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας οι τύποι των προϊόντων, για τους οποίους επιβάλλεται η δημιουργία και διατήρηση αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης, περιορίζονται μόνο σε ένα μέρος των τύπων των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα Α, κεφάλαιο 3.4, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008;
- 3) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας η πραγματοποίηση από ένα πρόσωπο ενδοκοινοτικών παραλαβών ή/και εισαγωγών ενός τύπου εκ των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα Α, κεφάλαιο 3.4, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008, συνεπάγεται την υποχρέωση του για δημιουργία και διατήρηση αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης ενός άλλου, διαφορετικού, τύπου προϊόντος;
- 4) Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας ένα πρόσωπο βαρύνεται με την υποχρέωση δημιουργίας και διατήρησης αποθεμάτων προϊόντος το οποίο δεν χρησιμοποιεί στο πλαίσιο της εμπορικής του δραστηριότητας και το οποίο δεν συνδέεται με την εν λόγω δραστηριότητα, ενώ, επιπλέον, αυτή η υποχρέωση επιφέρει σημαντική οικονομική επιβάρυνση (η οποία ουσιαστικά συνεπάγεται αδυναμία εκπλήρωσης της υποχρέωσης), δεδομένου ότι το πρόσωπο ούτε διαθέτει το προϊόν ούτε είναι εισαγωγέας ή/και εναποθηκευτής αυτού;
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως σε ένα εκ των ερωτημάτων: Έχουν η αιτιολογική σκέψη 33, το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 8 και το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο έχει πραγματοποιήσει ενδοκοινοτικές παραλαβές ή/και εισαγωγές συγκεκριμένου τύπου προϊόντος, μπορεί να υποχρεωθεί στη δημιουργία και διατήρηση αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης μόνο του ίδιου τύπου προϊόντος ο οποίος απετέλεσε και αντικείμενο των ενδοκοινοτικών παραλαβών/εισαγωγών;

(¹) ΕΕ 2009, L 265, σ. 9.

(²) ΕΕ 2008, L 304, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Υπόθεση C-396/22)

(2022/C 359/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ⁽²⁾, εμπίπτει ακόμη και διαδικασία μεταγενέστερου καθορισμού συνολικής ποινής, εφόσον η κρίση εκφέρεται μεν με δικαστική απόφαση κατόπιν επ' ακροατηρίου συζήτησης, αλλά με την απόφαση αυτή δεν μπορεί ούτε να ελεγχθεί η διαπίστωση της ενοχής ούτε να μεταρρυθμιστεί η ποινή που επιβλήθηκε για το επιμέρους αδίκημα;
- 2) Συνάδει με την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης το γεγονός ότι ο Γερμανός νομοθέτης προέβλεψε, στο άρθρο 83, παράγραφος 1, σημείο 3, του IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), την περίπτωση της ερήμην καταδίκης ως απόλυτο κώλυμα παράδοσης, μολονότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, προβλέπει συναφώς απλώς και μόνον προαιρετικό λόγο άρνησης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις
15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Υπόθεση C-397/22)

(2022/C 359/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Μετέχων: LM

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση επίδοσης κλήσης σε ενήλικο συγκαίτοικο, το άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, έχει την έννοια ότι εναπόκειται στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να αποδείξει ότι ο ενδιαφερόμενος παρέλαβε πράγματι την κλήση ή έχει το άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ⁽²⁾, την έννοια ότι η επίδοση στον ενήλικο συγκαίτοικο συνιστά απόδειξη ότι υπήρξε πραγματική ενημέρωση, εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν παρέχει εύλογες εξηγήσεις από τις οποίες να προκύπτει ότι –και για ποιο λόγο– δεν έλαβε γνώση της κλήτευσης;
- 2) Έχει ο όρος «δίκη», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σε περίπτωση που έχει διεξαχθεί κατ' έφεση δίκη, την έννοια ότι αναφέρεται στη δίκη που προηγήθηκε της έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης, εφόσον έφεση άσκησε μόνον ο εκζητούμενος και η έφεση απορρίφθηκε;

- 3) Συνάδει με την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης το γεγονός ότι ο Γερμανός νομοθέτης προέβλεψε, στο άρθρο 83, παράγραφος 1, σημείο 3, του IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), την περίπτωση της ερήμην καταδίκης ως απόλυτο κώλυμα παράδοσης, μολονότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, προβλέπει συναφώς απλώς και μόνον προαιρετικό λόγο άρνησης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των οικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις
15 Ιουνίου 2022 — Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Υπόθεση C-398/22)

(2022/C 359/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Μετέχων: RQ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «δίκη», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ (¹), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ (²), σε περίπτωση που έχει διεξαχθεί κατ' έφεση δίκη, την έννοια ότι αναφέρεται στη δίκη που προηγήθηκε της έκδοσης της πρωτόδικης απόφασης, εφόσον έφεση άσκησε μόνον ο εκζητούμενος και είτε η έφεση απορρίφθηκε είτε η πρωτόδικη απόφαση μεταρρυθμίστηκε προς όφελός του;
- 2) Συνάδει με την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης το γεγονός ότι ο Γερμανός νομοθέτης προέβλεψε, στο άρθρο 83, παράγραφος 1, σημείο 3, του IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), την περίπτωση της ερήμην καταδίκης ως απόλυτο κώλυμα παράδοσης, μολονότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, προβλέπει συναφώς απλώς και μόνον προαιρετικό λόγο άρνησης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των οικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 15 Ιουνίου 2022 —
Confédération paysanne κατά Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère
de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique**

(Υπόθεση C-399/22)

(2022/C 359/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Confédération paysanne

Καθών: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του κανονισμού 1169/2011⁽¹⁾, του κανονισμού 1308/2013⁽²⁾, του κανονισμού 543/2011⁽³⁾ και του κανονισμού 952/2013⁽⁴⁾ την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος τη θέσπιση εθνικού μέτρου απαγόρευσης των εισαγωγών, από συγκεκριμένη χώρα, οπωροκηπευτικών που παραβαίνουν τα άρθρα 26 του κανονισμού 1169/2011 και 76 του κανονισμού 1308/2013 ελλείψει μνείας της χώρας ή του εδάφους από όπου πραγματικά κατάγονται, ιδίως όταν η παράβαση αυτή έχει μαζικό χαρακτήρα και δύσκολα μπορεί να ελεγχθεί άπαξ και τα προϊόντα εισέλθουν στο έδαφος της Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει η συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών, η οποία εγκρίθηκε με απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2019, για την τροποποίηση των πρωτοκόλλων αριθ. 1 και αριθ. 4 της ευρωμεσογειακής συμφωνίας σύνδεσης της 26ης Φεβρουαρίου 1996 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφενός, και του Μαρόκου αφετέρου, την έννοια ότι, για την εφαρμογή των άρθρων 9 και 26 του κανονισμού 1669/2011 και του άρθρου 76 του κανονισμού 1308/2011, αφενός, τα οπωροκηπευτικά που συγκομίζονται στο έδαφος της Δυτικής Σαχάρας έχουν ως χώρα καταγωγής το Μαρόκο και, αφετέρου, οι μαροκινές αρχές είναι αρμόδιες για την έκδοση των προβλεπόμενων από τον κανονισμό 543/2011 πιστοποιητικών συμμόρφωσης για τα οπωροκηπευτικά που συγκομίζονται στο έδαφος αυτό;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, είναι η απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2019 περί έγκρισης της συμφωνίας αυτής υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών συμβατή με το άρθρο 3, παράγραφος 5, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, με το άρθρο 21 της ίδιας Συνθήκης και με την εθιμική αρχή της αυτοδιάθεσης που υπενθυμίζεται ιδίως στο άρθρο 1 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών;
- 4) Έχουν τα άρθρα 9 και 26 του κανονισμού 1669/2011 και το άρθρο 76 του κανονισμού 1308/2011 την έννοια ότι κατά το στάδιο της εισαγωγής και της πώλησης στον καταναλωτή, στη συσκευασία των οπωροκηπευτικών που συγκομίζονται στο έδαφος της Δυτικής Σαχάρας δεν μπορεί να αναγράφεται το Μαρόκο ως χώρα καταγωγής αλλά πρέπει να αναφέρεται το έδαφος της Δυτικής Σαχάρας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 608/2004 της Επιτροπής (ΕΕ 2011, L 304, σ. 18· διορθωτικό ΕΕ 2013, L 163, σ. 32).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 671).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ 2011, L 157, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1· διορθωτικό ΕΕ 2013, L 287, σ. 90).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) την 16η Ιουνίου 2022 — Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων & Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.) κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-404/22)

(2022/C 359/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων & Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.)

Καθού: Ελληνικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Ποια είναι η έννοια, κατ' άρθρο 2 περ. α' της Οδηγίας 2002/14/ΕΚ⁽¹⁾, της επιχείρησης που ασκεί «οικονομική δραστηριότητα»;
 - β) Εμπίπτουν στην ως άνω έννοια νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι ο Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π., ο οποίος κατά την άσκηση της αρμοδιότητας πιστοποίησης των φορέων επαγγελματικής κατάρτισης ενεργεί ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και ασκεί δημόσια εξουσία, εφόσον (i) για ορισμένες από τις δραστηριότητές του, όπως είναι ιδίως η παροχή κάθε είδους και μορφής υπηρεσιών επαγγελματικού προσανατολισμού προς τους αρμόδιους φορείς Υπουργείων, τα Κέντρα και τους φορείς επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, τις επιχειρήσεις, καθώς και τις οργανώσεις των εργοδοτών και εργαζομένων (άρθρο 14 παρ. 2 περ. ιβ' του ν. 4115/2013, Α' 24), δεν αποκλείεται, όπως προκύπτει από τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 14 παρ. 2 περ. ιε' του ίδιου νόμου περί προσδιορισμού των προϋποθέσεων παροχής υπηρεσιών Συμβουλευτικής και Επαγγελματικού Προσανατολισμού από φυσικά και νομικά πρόσωπα στη χώρα, να υπάρχει αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται εμπορικές επιχειρήσεις που τελούν σε σχέση ανταγωνισμού με το προσφεύγον, και (ii) στους πόρους του προσφεύγοντος περιλαμβάνονται, κατά το άρθρο 23 παρ. 1 περ. δ' του ίδιου ως άνω νόμου, έσοδα από την εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών που είτε ανατίθενται σ' αυτό από τον Υπουργό είτε εκτελούνται για λογαριασμό τρίτων, όπως ιδίως δημοσίων υπηρεσιών, εθνικών και διεθνών οργανισμών, νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και ιδιωτών, ενώ (iii) για τις υπόλοιπες δραστηριότητές του προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 4115/2013 η καταβολή ανταποδοτικών τελών;
 - γ) Ασκεί επιρροή στην απάντηση του ως άνω ερωτήματος εάν από τις περισσότερες δραστηριότητες (άρθρο 14 παρ. 2 του ν. 4115/2013) του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου ορισμένες μόνο φέρεται να ασκούνται σε περιβάλλον αγοράς και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, εάν αρκεί ότι ο νομοθέτης προέβλεψε (άρθρο 14 παρ. 2 περ. ιβ' και 23 παρ. 1 περ. δ' του ν. 4115/2013) πως το νομικό αυτό πρόσωπο θα ενεργούσε, τουλάχιστον εν μέρει, ως φορέας της αγοράς ή εάν απαιτείται να αποδεικνύεται ότι πράγματι αυτό ενεργεί για συγκεκριμένη δραστηριότητά του σε περιβάλλον αγοράς;
- 2) α) Ποια είναι η έννοια, κατ' άρθρο 4 παρ. 2 περ. β' της Οδηγίας 2002/14/ΕΚ, των όρων «κατάσταση», «διάρθρωση» και «πιθανή εξέλιξη της απασχόλησης» μέσα στην επιχείρηση, ζητήματα για τα οποία υπάρχει υποχρέωση ενημέρωσης και διαβούλευσης με τους εργαζομένους;
 - β) Εμπίπτει στις ως άνω έννοιες η απομάκρυνση, μετά τη θέσπιση του Κανονισμού Λειτουργίας του νομικού προσώπου, εν προκειμένω του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π., από θέσεις ευθύνης υπαλλήλων του, χωρίς οι θέσεις αυτές να έχουν καταργηθεί από τον Κανονισμό, οι οποίοι είχαν τοποθετηθεί σε αυτές προσωρινώς, μετά τη συγχώνευση στον Οργανισμό των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, Ε.ΚΕ.ΠΙΣ. και Ε.Κ.Ε.Π., ώστε να δημιουργείται υποχρέωση ενημέρωσης και διαβούλευσης με τους εργαζομένους πριν από την απομάκρυνσή τους;
 - γ) Ασκεί επιρροή στην απάντηση του ως άνω ερωτήματος (i) εάν η απομάκρυνση εργαζομένου από θέση ευθύνης έγινε κατ' επίκληση της εύρυθμης λειτουργίας του νομικού προσώπου και των υπηρεσιακών του αναγκών, ώστε αυτό να ανταποκρίνεται στους σκοπούς της σύστασής του, ή εάν η απομάκρυνση έλαβε χώρα για λόγους πλημμελούς άσκησης των καθηκόντων του ως προσωρινού Προϊσταμένου, (ii) το γεγονός ότι οι υπάλληλοι που απομακρύνθηκαν από τις θέσεις

ευθύνης διατηρήθηκαν στο δυναμικό του νομικού προσώπου ή (iii) το γεγονός ότι με την ίδια απόφαση του αρμοδίου οργάνου του περί απομάκρυνσης υπαλλήλων του από θέσεις ευθύνης τοποθετήθηκαν άλλα πρόσωπα σε θέσεις ευθύνης προσωρινώς;

- (¹) Οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την εκπροσώπηση των εργαζομένων (ΕΕ 2002, L 80, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Brně (Τσεχική Δημοκρατία) στις 20 Ιουνίου 2022 — CV κατά Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Υπόθεση C-406/22)

(2022/C 359/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Brně

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: CV

Καθού: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το κριτήριο του χαρακτηρισμού της χώρας καταγωγής ως ασφαλούς για τους σκοπούς του άρθρου 37, παράγραφος 1 [της οδηγίας], όπως μνημονεύεται στο παράρτημα I, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας, κατά το οποίο μια χώρα διασφαλίζει προστασία από διώξεις ή κακομεταχείριση διά του σεβασμού των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (¹), ιδίως δε των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της εν λόγω Ευρωπαϊκής Σύμβασης, την έννοια ότι, εφόσον συγκεκριμένη χώρα παρεκκλίνει από την εφαρμογή των υποχρεώσεων εκ της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης κινδύνου κατά την έννοια του άρθρου 15 της ίδιας Σύμβασης, δεν πληροί το εν λόγω κριτήριο ώστε να χαρακτηρίζεται ως ασφαλής χώρα καταγωγής;
- 2) Έχουν τα άρθρα 36 και 37 [της οδηγίας] την έννοια ότι δεν επιτρέπουν το εκ μέρους κράτους μέλους χαρακτηρισμό τρίτης χώρας ως μόνον εν μέρει ασφαλούς, με ορισμένες εδαφικές εξαιρέσεις για τις οποίες δεν ισχύει το τεκμήριο ότι το εν λόγω τμήμα της χώρας είναι ασφαλές για τον αιτούντα, και ότι, εάν κράτος μέλος χαρακτηρίζει ως ασφαλή χώρα με τέτοιες εδαφικές εξαιρέσεις, τότε για τους σκοπούς της οδηγίας δεν δύναται να χαρακτηριστεί η εν λόγω χώρα στο σύνολό της ως ασφαλής χώρα καταγωγής;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης σε κάποιο από τα ως άνω προδικαστικά ερωτήματα, έχει το άρθρο 46, παράγραφος 3 [της οδηγίας], ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι το δικαστήριο που επιλαμβάνεται προσφυγής κατά αποφάσεως διαπιστώνουσας το προδήλως αβάσιμο αιτήσεως, κατά το άρθρο 32, παράγραφος 2 [της οδηγίας], η οποία έχει εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 31, παράγραφος 8, στοιχείο β' [της οδηγίας] θα πρέπει να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως, ακόμη και σε περίπτωση που ο αιτών δεν προβάλλει σχετική αιτίαση, το γεγονός ότι ο χαρακτηρισμός χώρας ως ασφαλούς είναι αντίθετος προς το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους προμνημονευθέντες λόγους;

(¹) ΕΕ 2013, L 180, σ. 60.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Arelativen sad Sofia* (Βουλγαρία) στις
21 Ιουνίου 2022 — *UA* κατά *EUROBANK BULGARIA AD***

(Υπόθεση C-409/22)

(2022/C 359/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Arelativen sad Sofia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων στην πρωτοβάθμια διαδικασία: *UA*

Εναγομένη στην πρωτοβάθμια δίκη: *EUROBANK BULGARIA AD*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί το πληρεξούσιο με το οποίο ο πληρεξούσιος διαθέτει, δυνάμει εντολής πληρωμής, περιουσιακά στοιχεία για λογαριασμό του πληρωτή μέσο πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 23, της οδηγίας [2007/64/EK⁽¹⁾];
- 2) Εντάσσεται η επισημείωση που τίθεται από την αρμόδια αλλοδαπή αρχή δυνάμει της Σύμβασης της Χάγης του 1961 περί κατάργησης της υποχρέωσης επικύρωσης των αλλοδαπών δημόσιων εγγράφων στη διαδικασία εξακρίβωσης της γνησιότητας τόσο του μέσου πληρωμών όσο και της πράξεως πληρωμής κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 19, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της οδηγίας;
- 3) Εάν το μέσο πληρωμών (συμπεριλαμβανομένου του μέσου με το οποίο τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτείται να πραγματοποιεί διαθέσεις για λογαριασμό του πληρωτή) είναι από τυπικής (εξωτερικής) απόψεως νομότυπο, μπορεί το εθνικό δικαστήριο να θεωρήσει ότι η πράξη πληρωμής είναι εγκεκριμένη, δηλαδή ότι ο πληρωτής έχει συναινέσει στην εκτέλεσή της;

(¹) Οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK (ΕΕ 2007, L 319, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) στις
21 Ιουνίου 2022 — *Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.***

(Υπόθεση C-411/22)

(2022/C 359/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: *Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.*

Αναρρεσίβλητη διοικητική αρχή: *Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark*

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Συνιστά παροχή ασθένειας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004⁽¹⁾, η αποζημίωση η οποία οφείλεται σε εργαζομένους για την οικονομική ζημία που έχουν υποστεί συνεπεία της παρεμπόδισης της επαγγελματικής τους δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της απομόνωσής τους ως ατόμων τα οποία έχουν προσβληθεί από τη νόσο COVID-19 ή για τα οποία υπάρχει υπόνοια προσβολής ή υπόνοια μετάδοσης της νόσου, και η οποία καταβάλλεται αρχικά στους εργαζομένους από τον εργοδότη που υποκαθίσταται, κατά τον χρόνο της καταβολής, στο δικαίωμα αυτό έναντι του ομοσπονδιακού κράτους;

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

2. Έχουν το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 ⁽²⁾ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη χορήγηση αποζημίωσης για την απώλεια εισοδήματος που οφείλεται σε εργαζομένους συνεπεία του μέτρου της απομόνωσης που διατάχθηκε από τις υγειονομικές αρχές λόγω θετικού αποτελέσματος της εξέτασης COVID-19 (αποζημίωσης που καταβάλλεται αρχικά στους εργαζομένους από τον εργοδότη ο οποίος, στο μέτρο αυτό, υποκαθίσταται στο εν λόγω δικαίωμα έναντι του ομοσπονδιακού κράτους) από την προϋπόθεση να διατάσσεται το μέτρο της απομόνωσης από εθνική αρχή βάσει της εθνικής επιδημιολογικής νομοθεσίας, με αποτέλεσμα η αποζημίωση αυτή να μην καταβάλλεται σε εργαζομένους που, ως μεθοριακοί εργαζόμενοι, κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος και το μέτρο για την απομόνωσή τους («καραντίνα») έχει διαταχθεί από τις υγειονομικές αρχές του κράτους κατοικίας τους;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 21 Ιουνίου 2022 — Autoridade Tributária e Aduaneira κατά NT

(Υπόθεση C-412/22)

(2022/C 359/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Autoridade Tributária e Aduaneira

Εφεσίβλητος: NT

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/278 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, την έννοια ότι η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ, πέραν του ότι ισχύει για το μέλλον από τις 28 Φεβρουαρίου 2016, αφορά και τις υποκείμενες στους δασμούς αυτούς εισαγωγές συνδετήρων που πραγματοποιήθηκαν μέχρι τις 27 Φεβρουαρίου 2016, για τις οποίες, όμως, η εισπραξη των δασμών αντιντάμπινγκ και άλλων δασμών διενεργείται σε ημερομηνία μεταγενέστερη της 28ης Φεβρουαρίου 2016 (εκ των υστέρων εισπραξη);
- 2) Διαφέρει η απάντηση στο πρώτο ερώτημα, αν η εκ των υστέρων εισπραξη στηρίζεται σε έγγραφη βεβαίωση η οποία εξήχθη, με απόφαση της 21ης Απριλίου 2017, από διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης κινηθείσας βάσει αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) στο πλαίσιο του φακέλου έρευνας OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01, από την οποία έγγραφη βεβαίωση προκύπτει ότι το εμπόρευμα που εξήχθη προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στα εμπορευματοκιβώτια (...) και (...) στις 3 Απριλίου 2010 και στα εμπορευματοκιβώτια (...) και (...) στις 24 Απριλίου 2010 ήταν μη προτιμησιακής κινεζικής καταγωγής;

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, για την κατάργηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι C/2016/1316 (ΕΕ 2016, L 52, σ. 24).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) στις 21 Ιουνίου 2022 — DocLX Travel Events GmbH κατά Verein für Konsumenteninformation

(Υπόθεση C-414/22)

(2022/C 359/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Obersten Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: DocLX Travel Events GmbH

Αναρρεσίβλητος: Verein für Konsumenteninformation

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302 ⁽¹⁾ την έννοια ότι το δικαίωμα καταγγελίας χωρίς χρέωση αναγνωρίζεται στον ταξιδιώτη –ανεξαρτήτως του χρόνου δήλωσης της καταγγελίας– σε κάθε περίπτωση όταν οι αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις που επηρεάζουν σημαντικά το οργανωμένο ταξίδι έχουν επέλθει πράγματι κατά την (προγραμματισμένη) έναρξη του ταξιδιού;
- 2) Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 2015/2302 την έννοια ότι το δικαίωμα καταγγελίας χωρίς χρέωση αναγνωρίζεται ήδη στον ταξιδιώτη, στην περίπτωση που, κατά τον χρόνο δήλωσης της καταγγελίας, είναι αναμενόμενη η επέλευση αναπόφευκτων και έκτακτων περιστάσεων;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2015, L 326, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 20 Ιουνίου 2022 — JD κατά Acerta — Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

(Υπόθεση C-415/22)

(2022/C 359/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων-ανακόπτων: JD

Καθών: Acerta — Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείει η αρχή του δικαίου της Ένωσης που στηρίζεται στην εφαρμογή ενός και μόνον συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στους εργαζομένους, μισθωτούς ή μη μισθωτούς, εν ενεργεία ή συνταξιούχους, την επιβολή από το κράτος μέλος κατοικίας, όπως εν προκειμένω, σε συνταξιούχο υπάλληλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο οποίος ασκεί ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα, της υποχρέωσης υπαγωγής στο εθνικό του σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και καταβολής εισφορών κοινωνικού χαρακτήρα που αποτελούν αμιγώς εισφορές «αλληλεγγύης», μολονότι ο εν λόγω συνταξιούχος υπάλληλος υπάγεται στο υποχρεωτικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της Ένωσης και δεν αντλεί κανένα όφελος, είτε με τη μορφή ανταποδοτικών είτε με τη μορφή μη ανταποδοτικών παροχών, από το εθνικό σύστημα στο οποίο έχει υπαχθεί υποχρεωτικώς;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Tribunal de première instance du Luxembourg**
(Βέλγιο) στις 21 Ιουνίου 2022 — SA Cezam κατά État belge

(Υπόθεση C-418/22)

(2022/C 359/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance du Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SA Cezam

Καθού: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται τα άρθρα 62, σημείο 2, 63, 167, 206, 250 και 273 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ και η αρχή της αναλογικότητας, όπως έχει ερμηνευθεί, κυρίως, στην απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2019 EN.SA (C-712/17), σε συνδυασμό με την αρχή της ουδετερότητας, σε εθνικές διατάξεις, όπως το άρθρο 70, παράγραφος 1, του Code de la TVA (κώδικα ΦΠΑ), το άρθρο 1 και η κατηγορία V του πίνακα G που προσαρτάται στο arrêt royal n° 41 fixant le montant des amendes fiscales proportionnelles en matière de taxe sur la valeur ajoutée (βασιλικό διάταγμα αριθ. 41 περί καθορισμού των αναλογικών φορολογικών προστίμων στο πεδίο του φόρου προστιθέμενης αξίας), δυνάμει των οποίων, σε περίπτωση που διαπιστωθούν ανακρίβειες κατά τον έλεγχο των λογιστικών βιβλίων ως προς το περιεχόμενό τους, για την επιβολή κυρώσεων για φορολογητέες πράξεις που δεν έχουν εγγραφεί, εν όλω ή εν μέρει και για ποσό μεγαλύτερο των 1 250 ευρώ, η παράβαση τιμωρείται με μειωμένο κατ' αποκοπήν πρόστιμο σε ποσοστό 20 % επί του οφειλόμενου φόρου, χωρίς ο φόρος εισροών, ο οποίος λόγω μη δηλώσεως δεν έχει αφαιρεθεί, να μπορεί να αφαιρεθεί κατά τον υπολογισμό του προστίμου, ενώ, δυνάμει του άρθρου 1, δεύτερο εδάφιο, του arrêt royal n° 41 (βασιλικού διατάγματος αριθ. 41), η κλίμακα μειώσεως που προβλέπεται στους πίνακες Α έως J του παραρτήματος του εν λόγω διατάγματος εφαρμόζεται μόνο υπό την προϋπόθεση ότι οι παραβάσεις για τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις έχουν διαπραχθεί χωρίς την πρόθεση να αποφευχθεί η καταβολή του φόρου ή να επιτραπεί η αποφυγή του;
- 2) Ασκεί επιρροή επί της απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα το κατά πόσον ο υποκείμενος στον φόρο έχει καταβάλει οικειοθελώς το ποσό του οφειλόμενου φόρου κατόπιν του ελέγχου, προκειμένου να τακτοποιηθεί το ζήτημα της μη ολοσχερούς καταβολής του φόρου και, επομένως, να επιτευχθεί η διασφάλιση της ορθής εισπράξεώς του;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουνίου 2022 η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κατά της
απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2022 στην υπόθεση
T-750/20, Correia κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) (εκπρόσωποι: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec, και B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Paula Correia

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2022 κατά το μέρος που κρίνει παραδεκτό το αίτημα ανασύστασης της σταδιοδρομίας και να απορρίψει τα αιτήματα της πρωτοδίκως προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αναιρέσή της η ΕΟΚΕ προβάλλει παρερμηνεία της έννοιας της εύλογης προθεσμίας για την υποβολή αιτήματος ανασύστασης της σταδιοδρομίας, καθώς και της νομολογίας σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ώστε να διαπιστωθεί εάν η προθεσμία είναι εύλογη.

Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό. Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε μέρος του περιχομένου των υπομνημάτων αντικρούσεως και ανταπαντήσεως και προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών καθώς και σε ελλιπή νομικό χαρακτηρισμό.

Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2022 — Scuola europea di Varese κατά PD και LC, ως ασκούντων τη γονική μέριμνα του ανηλίκου NG

(Υπόθεση C-431/22)

(2022/C 359/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούν: Scuola europea di Varese

Καθών η αίτηση: PD και LC, ως ασκούντες τη γονική μέριμνα του ανηλίκου NG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, της Σύμβασης σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1994, την έννοια ότι το μνημονευόμενο σε αυτό όργανο εκδίκασης προσφυγών έχει αποκλειστική αρμοδιότητα σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, εφόσον εξαντληθούν οι δυνατότητες της διοικητικής οδού που προβλέπονται από τον γενικό κανονισμό, επί οποιασδήποτε διαφοράς σχετικής με την απόφαση περί επανάληψης τάξης που έλαβε το συμβούλιο της τάξης για μαθητή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administratīvā rajona tiesa (Λεττονία) στις 30 Ιουνίου 2022 — AS Latvijas valsts meži κατά Dabas aizsardzības pārvalde και Vides pārraudzības valsts birojs, παρισταμένης της Valsts meža dienests

(Υπόθεση C-434/22)

(2022/C 359/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā rajona tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: AS Latvijas valsts meži

Καθών: Dabas aizsardzības pārvalde και Vides pārraudzības valsts birojs

παρασταμένης της: Valsts meža dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καταλαμβάνει ο όρος «έργο», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾, και τις δραστηριότητες οι οποίες ασκούνται σε δασική ζώνη με σκοπό τη συντήρηση των εγκαταστάσεων υποδομής δασοπροστασίας εντός της εν λόγω ζώνης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις πυροπροστασίας που θέτει η εφαρμοστέα νομοθεσία;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι δραστηριότητες που ασκούνται σε δασική ζώνη με σκοπό τη διασφάλιση της συντήρησης των εγκαταστάσεων υποδομής δασοπροστασίας εντός της εν λόγω ζώνης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις πυροπροστασίας που θέτει η εφαρμοστέα νομοθεσία, συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾, σχέδιο άμεσα συνδεδεμένο με ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου, ούτως ώστε να μην είναι αναγκαία η διεξαγωγή διαδικασίας εκτιμήσεως των ειδικών ζωνών διατήρησης ευρωπαϊκής σημασίας (*Natura 2000*) σε σχέση με τις ως άνω δραστηριότητες;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, απορρέει από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, η υποχρέωση εκτιμήσεως και των εν λόγω σχεδίων (δραστηριοτήτων) τα οποία, χωρίς να είναι άμεσα συνδεδεμένα με ή αναγκαία για τη διαχείριση ειδικής ζώνης διατήρησης, δύνανται να επηρεάσουν σημαντικά τις ζώνες διατήρησης ευρωπαϊκής σημασίας (*Natura 2000*), και τα οποία, παρά ταύτα, πραγματοποιούνται σε συμμόρφωση με την εθνική νομοθεσία με σκοπό τη διασφάλιση των απαιτήσεων δασοπροστασίας και πυρόσβεσης;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, μπορεί η ως άνω δραστηριότητα να συνεχισθεί και να συμπληρωθεί πριν από τη διεξαγωγή της διαδικασίας εκ των υστέρων εκτιμήσεως των ειδικών ζωνών διατήρησης ευρωπαϊκής σημασίας (*Natura 2000*);
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, υποχρεούνται οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να αποφευχθούν ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις, να απαιτήσουν την αποκατάσταση της ζημίας και να λάβουν μέτρα αν, κατά τη διαδικασία εκτιμήσεως των ειδικών ζωνών διατήρησης ευρωπαϊκής σημασίας (*Natura 2000*), δεν έχει εκτιμηθεί η σημασία των επιπτώσεων;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 26, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) την 1η Ιουλίου 2022 — Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) κατά Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(Υπόθεση C-436/22)

(2022/C 359/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Καθής: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Προδικαστικά ερωτήματα

Δεδομένου ότι τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται από κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας [92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (οδηγία για τους οικοτόπους)], πρέπει να αποσκοπούν στη διασφάλιση της διατήρησης ή της αποκατάστασης σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, των ζωικών ειδών κοινοτικού ενδιαφέροντος, όπως ο λύκος (*Canis lupus*)

- [1] προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 2, 4, 11, 12, 14, 16 και 17, της οδηγίας⁽¹⁾ [για τους οικοτόπους], περιφερειακός νόμος -και συγκεκριμένα ο Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (νόμος 4/1996, της 12ης Ιουλίου, περί Θήρας στην Καστίλλη και Λεόν) και, στη συνέχεια, ο Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (νόμος 4/2021, της 1ης Ιουλίου, περί Θήρας και περί Βιώσιμης Διαχείρισης των Θηρευτικών Πόρων στην Καστίλλη και Λεόν), ο οποίος ανακηρύσσει τον λύκο ως θήραμα και ως θηρεύσιμο είδος και, συνακόλουθα, επιτρέπει τις τοπικές εκμεταλλεύσεις λύκων στις κυνηγετικές περιοχές κατά τις περιόδους 2019/2020, 2020/2021 και 2021/2022, ενώ, σύμφωνα με την έκθεση για την εξαετία 2013-2018 που διαβίβασε η Ισπανία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το έτος 2019, η κατάσταση διατήρησής του είναι μη ικανοποιητική-ανεπαρκής, και για τον λόγο αυτό το κράτος (το κράτος μέλος, άρθρο 4 της οδηγίας για τους οικοτόπους) συμπεριέλαβε όλους τους ισπανικούς πληθυσμούς λύκων στον Κατάλογο Άγριων Ειδών υπό Καθεστώς Ειδικής Προστασίας και στον Ισπανικό Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών, παρέχοντας αυστηρή προστασία και στους πληθυσμούς που εκτείνονται βορείως του Duero;
- [2] συμβιβάζεται με τον σκοπό αυτό η χορήγηση διαφορετικής προστασίας στον λύκο αναλόγως του αν βρίσκεται βορείως ή νοτίως του ποταμού Duero, λαμβανομένων υπόψη i) του γεγονότος ότι επιστημονικά η διάκριση αυτή θεωρείται σήμερα αδόκιμη, ii) της εκτίμησης της κατάστασης διατήρησής του ως μη ικανοποιητικής κατά την περίοδο 2013-2018 στις τρεις περιοχές που καταλαμβάνει στην Ισπανία, την Αλπική, την Ατλαντική και τη Μεσογειακή, (iii) του γεγονότος ότι αποτελεί αυστηρά προστατευόμενο είδος σε όλα σχεδόν τα κράτη μέλη και, ιδίως, στην Πορτογαλία, επειδή καταλαμβάνει κοινή βιογεωγραφική περιοχή με την χώρα αυτή, και (iv) της νομολογίας του ΔΕΕ σχετικά με την περιοχή της φυσικής κατανομής και το εδαφικό πεδίο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την εκτίμηση της κατάστασης διατήρησής του, ή θα ήταν περισσότερο σύμφωνη με την εν λόγω οδηγία, χωρίς να λησμονείται η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 3, αυτής, η συμπερίληψη του λύκου στα Παραρτήματα II και IV, χωρίς διάκριση αναλόγως του αν ευρίσκεται βορείως ή νοτίως του Duero, με αποτέλεσμα η σύλληψη και η θανάτωσή του να είναι δυνατές, μόνο όταν δεν υπάρχει άλλη αποτελεσματική λύση υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 16;

Σε περίπτωση που κριθεί ότι η διάκριση είναι δικαιολογημένη,

- [3] περιλαμβάνει ο όρος «εκμετάλλευση» του άρθρου 14 της οδηγίας την θηρευτική εκμετάλλευση του λύκου, δηλαδή τη θήρευση του, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης σημασίας του είδους αυτού (είδος προτεραιότητας στις άλλες εδαφικές περιοχές), δεδομένου ότι η θήρευσή του έχει επιτραπεί μέχρι σήμερα και η κατάστασή του κατά την περίοδο 2013-2018 έχει εκτιμηθεί ως μη ικανοποιητική;
- [4] αποκλείει το άρθρο 14 της οδηγίας για τους οικοτόπους την ανακήρυξη διά νόμου (άρθρο 7 και Παράρτημα I του νόμου 4/1996, της 12ης Ιουλίου, περί Θήρας στην Καστίλλη και Λεόν, και άρθρο 6 και Παράρτημα I, του νόμου 4/2021, της 1ης Ιουλίου, περί Θήρας και περί Βιώσιμης Διαχείρισης των Θηρευτικών Πόρων στην Καστίλλη και Λεόν) του λύκου που ευρίσκεται βορείως του Duero ως θηράματος και ως θηρεύσιμου είδους, καθώς και την έγκριση σχεδίου τοπικών εκμεταλλεύσεων του λύκου στις κυνηγετικές περιοχές που ευρίσκονται βορείως του ποταμού Duero για τις περιόδους 2019/2020, 2020/2021 και 2021/2022, χωρίς να προκύπτουν τα δεδομένα τα οποία επιτρέπουν την εκτίμηση σχετικά με την τήρηση της εποπτείας που προβλέπεται στο άρθρο 11 της οδηγίας, χωρίς απογραφή από το 2012-2013 και χωρίς να έχουν συμπεριληφθεί επαρκείς, αντικειμενικές, επιστημονικές και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του λύκου στον φάκελο σχετικά με την κατάρτιση του σχεδίου τοπικών εκμεταλλεύσεων, ενώ, κατά την περίοδο 2013/2018, στις τρεις περιοχές που καταλαμβάνει ο λύκος στην Ισπανία, την Αλπική, την Ατλαντική και τη Μεσογειακή, η εκτίμηση της κατάστασης διατήρησής του είναι μη ικανοποιητική;
- [5] δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 4, 11 και 17, της οδηγίας για τους οικοτόπους, οι εκθέσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της κατάστασης διατήρησης του λύκου (τα σημερινά και πραγματικά επίπεδα του πληθυσμού· η σημερινή γεωγραφική κατανομή, δείκτης αναπαραγωγικότητας, κ.λπ.) είναι αυτές που συντάσσει το κράτος μέλος κάθε έξι έτη ή, εν ανάγκη, σε μικρότερη χρονική περίοδο, μέσω επιστημονικής επιτροπής, όπως αυτή που συστάθηκε με το Real Decreto 139/2011 (βασιλικό διάταγμα 139/2011), λαμβανομένων υπόψη, αφενός, του γεγονότος ότι οι πληθυσμοί του οικείου είδους εντοπίζονται στο έδαφος πλειόνων αυτόνομων κοινοτήτων και, αφετέρου, της ανάγκης εκτίμησης των μέτρων που αφορούν μια τοπική αγέλη «σε μεγαλύτερη κλίμακα», σύμφωνα με την απόφαση του ΔΕΕ, της 10ης Οκτωβρίου 2019, C-674/17 (?);

⁽¹⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΥ:C:2019:851.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2022 η Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2022 στην υπόθεση T-392/20, Petra Flašker κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωπος: B. Jovin Hrastnik)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Petra Flašker, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,
- να απορρίψει την προσφυγή, και
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στον πρώτο βαθμό στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Εάν το Δικαστήριο ήθελε κρίνει ότι η υπόθεση δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση, η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2015/1589 ⁽¹⁾, όρισε εσφαλμένα το εύρος των υποχρεώσεων που υπέχει η Επιτροπή κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασεως του κοινοποιηθέντος μέτρου, και εκτίμησε εσφαλμένα την ύπαρξη ορισμένων σοβαρών δυσχερειών που η Επιτροπή είχε να αντιμετωπίσει κατά την ανάλυση των επίμαχων μέτρων, ήτοι των υπό διαχείριση περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν από τις Lekarna Ljubljana p.o. και Lekarna Ljubljana μετά το 1979.
2. Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του δικαίου καθόσον προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών και καθόσον κατέληξε εσφαλμένα στο συμπέρασμα ότι, όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία παραχωρήθηκαν προς διαχείριση στη Lekarna Ljubljana p.o. το 1979 και τα οποία μεταβιβάστηκαν στη Lekarna Ljubljana το 1997, η Επιτροπή αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες και για τον λόγο αυτόν θα έπρεπε να είχε κινήσει, στο πλαίσιο της επίμαχης υποθέσεως, τη διαδικασία εξέτασεως που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
3. Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του δικαίου καθόσον αιτιολόγησε ανεπαρκώς την απόφασή του.
4. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τη διαδικασία καθόσον αφενός, έλαβε υπόψη τις γενικόλογες αιτιάσεις της προσφεύγουσας, και αφετέρου, αγνόησε τις επισημάνσεις της Επιτροπής στο υπόμνημα αντικρούσεως. Ως εκ τούτου, προσεβλήθη το δικαίωμα της Επιτροπής σε αποτελεσματική προσφυγή και αμερόληπτο δικαστή, ενώ ταυτόχρονα εθίγησαν τα δικαιώματα της ανααιρεσείουσας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9)

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2022 το Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) την 1η Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno και SFL κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (εκπρόσωποι: R. Pelayo Jiménez και A. Muñoz Aranguren, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), Βασίλειο της Ισπανίας, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Banco Santander, SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Αιτήματα

Το αναρρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Ιουνίου 2022, καθώς και την απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ) SRB/EES/2017/08, της 7ης Ιουνίου 2017, σχετικά με την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español, SA·
2. επικουρικός, και σε περίπτωση που κρίνει ότι η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση ώστε το Δικαστήριο να αποφανθεί επί της ουσίας της υπόθεσης, να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, αναπέμποντας την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να εκδώσει νέα απόφαση σύμφωνη με την απόφαση του Δικαστηρίου·
3. εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας ανααιρετικής δίκης καθώς και στα έξοδα της προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καταδικάζοντας την BANCO SANTANDER στα δικαστικά έξοδα της που αφορούν αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- Πρώτος λόγος: με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο εξής: Χάρτης) και παρέβη το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το άρθρο 76, στοιχείο δ', και το άρθρο 103, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη (χρήση κρίσιμων αποδεικτικών στοιχείων και πρόσβαση στη δικαιοσύνη).
- Δεύτερος λόγος: με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (άρθρο 47 του Χάρτη) και παρέβη το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου καθώς και το άρθρο 103, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και παραβίασε την αρχή της σύνεσης που εφαρμόζεται στον ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης.
- Τρίτος λόγος: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης στο πλαίσιο της απόφασης εξυγίανσης που έλαβε το ΕΣΕ, η οποία δεν ήρθη με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθώς και παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων (άρθρο 47 του Χάρτη).
- Τέταρτος λόγος: με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 17 και 52 του Χάρτη και προέβη σε contra legem ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014⁽¹⁾.
- Πέμπτος λόγος: παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014, καθόσον, με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε ότι η ύπαρξη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης που θα απέτρεπαν την πτώχευση της Banco Popular θα συνεπαγόταν την ακυρότητα της απόφασης εξυγίανσης.
- Έκτος λόγος: πλάνη περί το δίκαιο καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε η παροχή επαρκούς επείγουσας στήριξης της ρευστότητας για την αντιμετώπιση της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular, η οποία εγκρίθηκε από την Banco de España και την ΕΚΤ. Παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

- Έβδομος λόγος: παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, και του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014, καθόσον, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Deloitte είχε την ιδιότητα του «ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα».
- Όγδοος λόγος: με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 24 του κανονισμού 806/2014 και το άρθρο 39, παράγραφος 2, στοιχεία β', δ' και στ', της οδηγίας 2014/59⁽²⁾, καθόσον δεν τηρήθηκαν η υποχρέωση μεγιστοποίησης της τιμής πώλησης κατά τη διαδικασία εξυγίανσης και η αρχή της ισότητας και της διαφάνειας μεταξύ των δυνητικών αγοραστών.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

(²) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις 8 Ιουλίου 2022 — VX και AT κατά Gemeinde Ummendorf

(Υπόθεση C-456/22)

(2022/C 359/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Ravensburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες και εκκαλούντες: VX και AT

Εναγόμενος και εφεσίβλητος: Gemeinde Ummendorf

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η μη υλική ζημία κατά το άρθρο 82, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679⁽¹⁾ την έννοια ότι για να διαπιστωθεί η ύπαρξη μη υλικής ζημίας απαιτείται αισθητή βλάβη και προσβολή προσωπικών συμφερόντων που γίνεται αντικειμενικώς αντιληπτή ή αρκεί προς τούτο η απλώς βραχυπρόθεσμη απώλεια από το υποκείμενο των δεδομένων του ελέγχου επί των δεδομένων του, λόγω της δημοσιεύσεως στο διαδικτυο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για περίοδο ολίγων ημερών, η οποία δεν έχει καμία αισθητή ή βλαπτική συνέπεια για το υποκείμενο των δεδομένων;

(¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-459/22)

(2022/C 359/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: W. Roels)

Καθού: Βασιλείο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, θεσιζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τις απαιτήσεις για τη μεταφορά συνταξιοδοτικών κεφαλαίων οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 19a, παράγραφος 1, στοιχείο d, και 19b, παράγραφοι 1 και 2, του *Wet op de Loonbelasting 1964* (νόμου του 1964 για τον φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες), στο άρθρο 40c της *Uitvoeringsregeling Invorderingswet* (εκτελεστικής απόφασης για την εφαρμογή του νόμου περί εισπράξεως των φόρων), στο άρθρο 10d, 3, της *Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965* (εκτελεστικής απόφασης του 1965 για τον φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες), καθώς και στο παράρτημα IV της απόφασης DGB2012/7010M σχετικά με διεθνείς πτυχές των συντάξεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 45, 56 και 63 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η ολλανδική νομοθεσία για τις απαιτήσεις περί μεταφοράς συνταξιοδοτικών κεφαλαίων που έχουν συσσωρευθεί στον λεγόμενο «δεύτερο πυλώνα» –τη συσσώρευση συμπληρωματικής σύνταξης μέσω του εργοδότη– είναι ασυμβίβαστη με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων. Μολονότι οι απαιτήσεις αυτές ισχύουν για μεταφορές στην ημεδαπή και στην αλλοδαπή, οι ημεδαποί φορείς κοινωνικής ασφάλισης μπορούν να τις ικανοποιήσουν ευκολότερα απ' ό,τι οι αλλοδαποί φορείς κοινωνικής ασφάλισης που επιθυμούν να παράσχουν συνταξιοδοτικές υπηρεσίες εντός του κράτους μέλους εγκατάστασής τους σε εργαζομένους οι οποίοι απασχολούνται εκεί και οι οποίοι συσσωρεύσαν προηγούμενως συνταξιοδοτικό κεφάλαιο στις Κάτω Χώρες. Εάν δεν πληρούνται οι απαιτήσεις που θέτει η νομοθεσία, τα συνταξιοδοτικά κεφάλαια που έχουν συσσωρευθεί στις Κάτω Χώρες φορολογούνται.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Ιουλίου 2022 — ΒΜ κατά ΛΟ

(Υπόθεση C-462/22)

(2022/C 359/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: ΒΜ

Ανααιρεσίβλητη: ΛΟ

Προδικαστικό ερώτημα

Εκκινεί η ετήσια ή εξαμηνιαία περίοδος αναμονής που προβλέπεται για τον ενάγοντα στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πέμπτη και έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003⁽¹⁾ μόνον αφού ο ενάγων αποκτήσει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου ή αρκεί, συναφώς, να υφίσταται, κατά την εκκίνηση της εν λόγω περιόδου, απλή διαμονή του ενάγοντος στο κράτος του επιληφθέντος δικαστηρίου η οποία παγιώνεται και μετατρέπεται σε συνήθη μόνον κατά το χρονικό διάστημα που προηγείται της έγερσης της αγωγής διαζυγίου;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2022 η Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ)

(Υπόθεση C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (εκπρόσωποι: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Silvio Berlusconi

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Μαΐου 2022·
2. συνακολούθως, να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 25ης Οκτωβρίου 2016·
3. επικουρικός, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν δύναται να αποφανθεί στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Μαΐου 2022 και να αναπέμψει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου·
4. να καταδικάσει την ΕΚΤ στην καταβολή των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της πρωτοβάθμιας δίκης·
5. στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων για την απόκτηση των πρακτικών της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2021 και της ηχητικής εγγραφής της συζήτησεως αυτής.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος. Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων του ελέγχου που διενήργησαν οι νυν ανααιρεσείουσες όσον αφορά την Banca Mediolanum — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά την απόκτηση της ειδικής συμμετοχής — Παράνομη αντικατάσταση της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως — Παραβίαση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως — Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό της ειδικής συμμετοχής ως «απόκτησης» υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού δικαίου — Μη εφαρμογή του εθνικού δικαίου — Παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας — Αντιφατική αιτιολογία — Κατάχρηση εξουσίας.

Ο λόγος αυτός αναίρεσεως υποδιαιρείται σε έξι σκέλη, τα οποία αφορούν τα ακόλουθα ζητήματα:

- A) τη διαπίστωση του από κοινού ελέγχου τον οποίο διενήργησαν όσον αφορά την Banca Mediolanum, «πριν από την επίμαχη συγχώνευση», οι νυν ανααιρεσείουσες μέσω συμφωνίας μετόχων που είχαν συνάψει με την Fin. Prog. Italia: εσφαλμένη εκτίμηση των συνεπειών·
- B) την ιδιότητα του Silvio Berlusconi ως κατόχου ειδικής συμμετοχής στην Banca Mediolanum: εσφαλμένη αποτύπωση της ακολουθίας «απόφαση της Banca d'Italia της 7ης Οκτωβρίου 2014» — «συγχώνευση» — «απόφαση του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας) της 3ης Μαρτίου 2016»· παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο·
- Γ) την αντικατάσταση από το Γενικό Δικαστήριο της αιτιολογίας του συντάκτη της προσβαλλομένης πράξεως με τη δική του αιτιολογία: παράβαση των άρθρων 263 και 264 ΣΛΕΕ·
- Δ) τη νέα ευρωπαϊκή έννοια της απόκτησης ειδικής συμμετοχής: μη εφαρμογή του εθνικού δικαίου·
- Ε) τη δημιουργία από το Γενικό Δικαστήριο μιας κατάστασης η οποία δεν προβλέπεται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία·

ΣΤ) τη διάκριση μεταξύ έμμεσης και άμεσης ειδικής συμμετοχής: παράβαση του άρθρου 22 της CRD IV (οδηγίας 2013/36/ΕΕ, γνωστής ως «οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις») και του άρθρου 22 του TUB (Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, Κωδικοποιημένου κειμένου των νόμων σχετικά με τις τραπεζικές και πιστωτικές δραστηριότητες).

Δεύτερος λόγος. Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η οδηγία 2013/36/ΕΕ (*) είναι νόμιμη — Παραβίαση της γενικής αρχής της μη αναδρομικότητας των πράξεων και της γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου — Προδήλως αντιφατική αιτιολογία

Τρίτος λόγος. Νομικά σφάλματα — Παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου και της γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου — Προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (παραπομπή στον ένατο λόγο αναιρέσεως) — Έλλειψη αιτιολογίας

Τέταρτος λόγος. Νομικά σφάλματα όσον αφορά την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2013/36/ΕΕ — Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου — Παράλειψη συνεκτιμήσεως ενός αποφασιστικού γεγονότος που συνέβη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας (αποκατάσταση), το οποίο έχει αυτομάτως ως συνέπεια ότι πληρούνται εκ νέου οι προϋποθέσεις σχετικά με την καλή φήμη κατά την έννοια της εθνικής νομοθεσίας περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο.

Ο λόγος αυτός αναιρέσεως υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη, τα οποία αφορούν τα ακόλουθα ζητήματα:

Α) τη μη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 23, παράγραφος 1, της CRD IV και, συνακόλουθα, την έλλειψη νομιμότητας της υπουργικής αποφάσεως αριθ. 144/1998·

Β) τη μη δημοσίευση του καταλόγου (των εγγράφων που πρέπει να υποβληθούν για τη χορήγηση άδειας) ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 23, παράγραφος 4, της CRD IV·

Γ) τη μη δυνατότητα επικλήσεως των κατευθυντήριων γραμμών του 2008·

Δ) την απόφαση περί αποκατάστασης, της οποίας την έκδοση επέτυχε ο Silvio Berlusconi: παράλειψη συνεκτιμήσεως ενός αποφασιστικού γεγονότος που συνέβη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το οποίο έχει αυτομάτως ως συνέπεια ότι πληρούνται εκ νέου οι προϋποθέσεις σχετικά με την καλή φήμη κατά την έννοια της εθνικής νομοθεσίας περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο.

Πέμπτος λόγος. Πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 23 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ όσον αφορά τη σημασία της προϋποθέσεως σχετικά με την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή, οσάκις δεν πληρούνται πλέον οι απαιτήσεις καλής φήμης που προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

Έκτος λόγος. Νομικά σφάλματα ως προς τη σημασία της αρχής της αναλογικότητας κατά την εφαρμογή της οδηγίας 2013/36/ΕΕ όσον αφορά τον προβαλλόμενο αυτοματισμό που προκύπτει από την εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο — Απαγόρευση αυτοματισμών — Έλλειψη αιτιολογίας ή ανεπαρκής αιτιολογία

Έβδομος λόγος. Νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 (?) και του άρθρου 32, παράγραφος 1 και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 (?) — Παραβίαση του σχετικού εφαρμοστέου εθνικού δικαίου — Παράβαση των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη — Αντιφατική και προδήλως στερούμενη λογικής ακολουθίας αιτιολογία

Όγδος λόγος. Παράνομος χαρακτήρας της σύντομης προθεσμίας (τρεις ημέρες) που προβλέπει το άρθρο 31, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 για την υποβολή παρατηρήσεων — Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη και των αντίστοιχων γενικών αρχών του δικαίου που απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών — Αντιφατική και προδήλως στερούμενη λογικής ακολουθίας αιτιολογία — Μη τήρηση των κριτηρίων του εύλογου και σύμφωνου με την αρχή της αναλογικότητας χαρακτήρα της προθεσμίας και μη άσκηση από το Γενικό Δικαστήριο της σχετικής δικαιοδοσίας του ως προς το σημείο αυτό

Ένατος λόγος. Νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία του άρθρου 84 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου σε σχέση με τους νέους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2018 — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη «νέου νομικού στοιχείου», έλλειψη αιτιολογίας και προδήλως στερούμενη λογικής ακολουθίας αιτιολογία — Παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη — Έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την παράλειψη αυτεπάγγελτης εξέτασης των νέων λόγων ακυρώσεως

Δέκατος λόγος. Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το παραδεκτό του λόγου ακυρώσεως σχετικά με το έγγραφο περί θετικής έκβασης της δοκιμαστικής περιόδου στις κοινωνικές υπηρεσίες — Πρόδηλη έλλειψη λογικής ακολουθίας της αιτιολογίας — Παραβίαση του εθνικού δικαίου — Παράβαση του άρθρου 84 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη — Έλλειψη αιτιολογίας ως προς την παράλειψη αυτεπάγγελτης εξέτασης του λόγου ακυρώσεως

Ενδέκατος λόγος. Παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά το απαράδεκτο των νέων αποδεικτικών στοιχείων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τη σημασία για την έκδοση της αποφάσεως, της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2018 και της αποφάσεως αριθ. 10355/2021 του Corte di cassazione (Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ιταλία) υπό διευρυμένη σύνθεση — Παράλειψη εξετάσεως εγγράφου κρίσιμου για το παραδεκτό των νέων λόγων ακυρώσεως — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και, ειδικότερα, παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη.

- (¹) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΚΤ/2014/17) (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2022 ο Silvio Berlusconi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 11 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ)

(Υπόθεση C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρροσείων: Silvio Berlusconi (εκπρόσωποι: A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Αιτήματα

Ο αναρροσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Μαΐου 2022·
2. συνακολούθως, να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 25ης Οκτωβρίου 2016·
3. επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν δύναται να αποφανθεί στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Μαΐου 2022 και να αναπέμψει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου·
4. να καταδικάσει την ΕΚΤ στην καταβολή των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της πρωτοβάθμιας δίκης·
5. στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων,
 - α) να διατάξει να περιληφθούν στη δικογραφία τα έγγραφα τα οποία κρίθηκαν απαράδεκτα από το Γενικό Δικαστήριο, και
 - β) εφόσον παρίσταται αναγκαίο, να διατάξει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων για την απόκτηση των πρακτικών της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2021 και της ηχητικής εγγραφής της συζητήσεως αυτής.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος. Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων του ελέγχου που διενήργησαν οι νυν αναιρεσείουσες όσον αφορά την Banca Mediolanum — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά την απόκτηση της ειδικής συμμετοχής — Παράνομη αντικατάσταση της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως — Παραβίαση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως — Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό της ειδικής συμμετοχής ως «απόκτησης» υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού δικαίου — Μη εφαρμογή του εθνικού δικαίου — Παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας — Αντιφατική αιτιολογία — Κατάχρηση εξουσίας.

Ο λόγος αυτός αναιρέσεως υποδιαιρείται σε έξι σκέλη, τα οποία αφορούν τα ακόλουθα ζητήματα:

- A) τη διαπίστωση του από κοινού ελέγχου τον οποίο διενήργησαν όσον αφορά την Banca Mediolanum, «πριν από την επίμαχη συγχώνευση», οι νυν αναιρεσείουσες μέσω συμφωνίας μετόχων που είχαν συνάψει με την Fin. Prog. Italia: εσφαλμένη εκτίμηση των συνεπειών·
- B) την ιδιότητα του Silvio Berlusconi ως κατόχου ειδικής συμμετοχής στην Banca Mediolanum: εσφαλμένη αποτύπωση της ακολουθίας «απόφαση της Banca d'Italia της 7ης Οκτωβρίου 2014» — «συγχώνευση» — «απόφαση του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας) της 3ης Μαρτίου 2016»· παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο·
- Γ) την αντικατάσταση από το Γενικό Δικαστήριο της αιτιολογίας του συντάκτη της προσβαλλομένης πράξεως με τη δική του αιτιολογία: παράβαση των άρθρων 263 και 264 ΣΛΕΕ·
- Δ) τη νέα ευρωπαϊκή έννοια της απόκτησης ειδικής συμμετοχής: μη εφαρμογή του εθνικού δικαίου·
- Ε) τη δημιουργία από το Γενικό Δικαστήριο μιας κατάστασης η οποία δεν προβλέπεται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία·
- ΣΤ) τη διάκριση μεταξύ έμμεσης και άμεσης ειδικής συμμετοχής: παράβαση του άρθρου 22 της οδηγίας οδηγία 2013/36/ΕΕ (!) και του άρθρου 22 του ΤΥΒ (Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, Κωδικοποιημένου κειμένου των νόμων σχετικά με τις τραπεζικές και πιστωτικές δραστηριότητες).

Δεύτερος λόγος. Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η οδηγία 2013/36/ΕΕ είναι νόμιμη — Παραβίαση της γενικής αρχής της μη αναδρομικότητας των πράξεων και της γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου — Προδήλως αντιφατική αιτιολογία

Τρίτος λόγος. Νομικά σφάλματα — Παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου και της γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου — Προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (παραπομπή στον ένατο λόγο αναιρέσεως) — Έλλειψη αιτιολογίας

Τέταρτος λόγος. Νομικά σφάλματα όσον αφορά την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2013/36/ΕΕ — Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου — Παράλειψη συνεκτιμήσεως ενός αποφασιστικού γεγονότος που συνέβη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας (αποκατάσταση), το οποίο έχει αυτομάτως ως συνέπεια ότι πληρούνται εκ νέου οι προϋποθέσεις σχετικά με την καλή φήμη κατά την έννοια της εθνικής νομοθεσίας περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο.

Ο λόγος αυτός αναιρέσεως υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη, τα οποία αφορούν τα ακόλουθα ζητήματα:

- A) τη μη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και, συνακόλουθα, την έλλειψη νομιμότητας της υπουργικής αποφάσεως αριθ. 144/1998·
- B) τη μη δημοσίευση του καταλόγου (των εγγράφων που πρέπει να υποβληθούν για τη χορήγηση άδειας) ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 23, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
- Γ) τη μη δυνατότητα επικλήσεως των κατευθυντήριων γραμμών του 2008·
- Δ) την απόφαση περί αποκατάστασης, της οποίας την έκδοση επέτυχε ο Silvio Berlusconi: παράλειψη συνεκτιμήσεως ενός αποφασιστικού γεγονότος που συνέβη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το οποίο έχει αυτομάτως ως συνέπεια ότι πληρούνται εκ νέου οι προϋποθέσεις σχετικά με την καλή φήμη κατά την έννοια της εθνικής νομοθεσίας περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο.

Πέμπτος λόγος. Πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 23 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ όσον αφορά τη σημασία της προϋποθέσεως σχετικά με την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή, οσάκις δεν πληρούνται πλέον οι απαιτήσεις καλής φήμης που προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

Έκτος λόγος. Νομικά σφάλματα ως προς τη σημασία της αρχής της αναλογικότητας κατά την εφαρμογή της οδηγίας 2013/36/ΕΕ όσον αφορά τον προβαλλόμενο αυτοματισμό που προκύπτει από την εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς στο εσωτερικό δικαιο — Απαγόρευση αυτοματισμών — Έλλειψη αιτιολογίας ή ανεπαρκής αιτιολογία

Έβδομος λόγος. Νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 ^(?) και του άρθρου 32, παράγραφος 1 και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 ^(?) — Παραβίαση του σχετικού εφαρμοστέου εθνικού δικαίου — Παράβαση των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη — Αντιφατική και προδήλως στερούμενη λογικής ακολουθίας αιτιολογία

Όγδοος λόγος. Παράνομος χαρακτήρας της σύντομης προθεσμίας (τρεις ημέρες) που προβλέπει το άρθρο 31, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 για την υποβολή παρατηρήσεων — Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη και των αντίστοιχων γενικών αρχών του δικαίου που απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών — Αντιφατική και προδήλως στερούμενη λογικής ακολουθίας αιτιολογία — Μη τήρηση των κριτηρίων του εύλογου και σύμφωνου με την αρχή της αναλογικότητας χαρακτήρα της προθεσμίας και μη άσκηση από το Γενικό Δικαστήριο της σχετικής δικαιοδοσίας του ως προς το σημείο αυτό

Ένατος λόγος. Νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία του άρθρου 84 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου σε σχέση με τους νέους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2018 — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη «νέου νομικού στοιχείου», έλλειψη αιτιολογίας και προδήλως στερούμενη λογικής ακολουθίας αιτιολογία — Παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη — Έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την παράλειψη αυτεπάγγελτης εξέτασης των νέων λόγων ακυρώσεως

Δέκατος λόγος. Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το παραδεκτό του λόγου ακυρώσεως σχετικά με το έγγραφο περί θετικής έκβασης της δοκιμαστικής περιόδου στις κοινωνικές υπηρεσίες — Πρόδηλη έλλειψη λογικής ακολουθίας της αιτιολογίας — Παραβίαση του εθνικού δικαίου — Παράβαση του άρθρου 84 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη — Έλλειψη αιτιολογίας ως προς την παράλειψη αυτεπάγγελτης εξέτασης του λόγου ακυρώσεως

Ενδέκατος λόγος. Παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά το απαράδεκτο των νέων αποδεικτικών στοιχείων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τη σημασία, για την έκδοση της αποφάσεως, της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2018 και της αποφάσεως αριθ. 10355/2021 του Corte di cassazione (Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ιταλία) υπό διευρυμένη σύνθεση — Παράλειψη εξέτασεως εγγράφου κρίσιμου για το παραδεκτό των νέων λόγων ακυρώσεως — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και, ειδικότερα, παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη.

- (¹) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΚΤ/2014/17) (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Ιουλίου 2022 η Tirrenia di navigazione SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Tirrenia di navigazione SpA (εκπρόσωποι: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 18ης Μαΐου 2022, στην υπόθεση T-593/20.
- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2020/1412 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2020, μόνο ως προς τα άρθρα της 2, 3 και 4 και, επικουρικός, ως προς τα άρθρα της 6 και 7, τα οποία διατάσσουν την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων, κηρύσσοντας την ανάκτηση αυτή άμεση και αποτελεσματική.
- επικουρικός προς το σημείο 2: να αναπέμψει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ασκεί ανάρτηση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα ακυρώσεως των άρθρων 2, 3 και 4 της αποφάσεως (ΕΕ) 2020/1412 της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2020 και, επικουρικός, των άρθρων 6 και 7 της ίδιας αποφάσεως, με τα οποία η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορισμένα μέτρα υπέρ της αναιρεσείουσας έπρεπε να θεωρηθούν ως κρατικές ενισχύσεις παράνομες και ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι η απόφασή του πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον αναφέρει ότι η αναιρεσείουσα δεν διασφάλισε τη συμμόρφωση προς τους όρους που αναφέρονται στο σημείο 25, στοιχείο γ', των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει αντιθέτως ότι η ιταλική Κυβέρνηση α) είχε ενημερώσει δεόντως την Επιτροπή σχετικά με το σχέδιο ιδιωτικοποίησης του υποκαταστήματος της επιχείρησής, β) είχε επιβεβαιώσει την πρόθεσή της να επιστρέψει την ενίσχυση διάσωσης μέσω των εσόδων από την ιδιωτικοποίηση πριν από τη λήξη της εξαμηνιαίας προθεσμίας και γ) είχε δημοσιεύσει το σχέδιο εκκαθάρισης στον ιστότοπό της. Συνεπώς, η αναιρεσείουσα είχε δώσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να έχει πλήρη γνώση των δικών της σχεδίων, δηλαδή των σχεδίων της να προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση στο πλαίσιο του σχεδίου εκκαθάρισης και στη συνέχεια να επιστρέψει την ενίσχυση διάσωσης.

Κατά την αναιρεσείουσα, η τυπολατρική προσέγγιση της Επιτροπής, την οποία υιοθέτησε και το Γενικό Δικαστήριο, αντίκειται στην αρχή της χρηστής διοίκησης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων καθώς και στην αρχή της πρακτικής αποτελεσματικότητας.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί την παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ όσον αφορά την απαλλαγή από ορισμένους φόρους.

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι η απόφασή του πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον έκρινε, όσον αφορά τους «έμμεσους φόρους», ότι ο λόγος απαραδέκτου που προβάλλει η Επιτροπή στο πλαίσιο της άμυνας της είναι βάσιμος.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στο προσαπτόμενο στην αναιρεσείουσα ως μέτρο ενίσχυσης το οποίο έχει ως αντικείμενο την απαλλαγή από ορισμένους φόρους, και οι σχετικές διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι αιτιολογημένες.

Η εν λόγω απαλλαγή από τον φόρο εταιριών εξαρτάται εξ ολοκλήρου από την επέλευση μελλοντικών και αβέβαιων γεγονότων, πράγμα που απέτρεψε μέχρι σήμερα την παγίωση οποιουδήποτε πλεονεκτήματος υπέρ της αναιρεσείουσας και καθιστά απολύτως τυχαίο, όπως αναγνωρίζεται στην απόφαση, να προκύψει ένα τέτοιο πλεονέκτημα στο μέλλον.

Η αναιρεσείουσα θεωρεί επίσης ότι, πέραν της απουσίας πλεονεκτήματος, δεν υφίστανται και άλλα συστατικά στοιχεία της έννοιας της ενίσχυσης: η επίπτωση του μέτρου στο ενδοενοσιακό εμπόριο και η νόθευση του ανταγωνισμού.

Ως εκ τούτου, η ως άνω απαλλαγή δεν εμπίπτει στην έννοια της κρατικής ενίσχυσης του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και δεν συνιστά επομένως κρατική ενίσχυση.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί την παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης όσον αφορά τη διάρκεια της διαδικασίας, καθώς και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της αναλογικότητας.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι η απόφασή του στερείται αιτιολογίας, καθόσον αυτό διαπιστώνει ότι η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης (ΕΕ) 2020/1412 δεν ήταν, στο σύνολό της, υπερβολικά χρονοβόρα και ότι, ως εκ τούτου, δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας. Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι ο λόγος απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως είναι βάσιμος.

Η αναιρεσείουσα θεωρεί επίσης ότι η απόφαση (ΕΕ) 2020/1412 δεν μπορεί, σύμφωνα με την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και με τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, να διατάξει την ανάκτηση των επίμαχων μέτρων ενίσχυσης από την τεθείσα υπό αναγκαστική διαχείριση Tirrenia.

Κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι δεν διαπίστωσε ότι η Επιτροπή παραβίασε τις προαναφερθείσες γενικές αρχές και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέλειψε να συμπεριλάβει στον φάκελο της έρευνας ένα αποδεικτικό στοιχείο.

Η αναιρεσείουσα παραπονείται για το ότι δεν μπόρεσε να επισυνάψει στο φάκελο της υποθέσεως, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, την απόφαση της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2021, σχετικά με τα μέτρα SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (πρώην 2011/NN) που εφαρμόστηκαν από την Ιταλία και την Regione Sardegna υπέρ της Saremar (C(2021)6990 τελικό), την οποία έλαβε από την Επιτροπή μετά από αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα.

Κατά την αναιρεσείουσα, ενόψει της σπουδαιότητας της αποφάσεως Saremar, η μη συμπερίληψη του πρόσθετου αυτού αποδεικτικού στοιχείου στον φάκελο κατέστησε πλημμελή την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, τόσο διότι η απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του Κανονισμού Διαδικασίας του και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που επιβάλλεται σε κάθε θεσμικό όργανο της ΕΕ, όσο και λόγω της προφανούς προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της αναιρεσείουσας.

Αίτηση αναίρεσως που άσκησε στις 29 Ιουλίου 2022 η Tirrenia di navigazione SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Μαΐου 2022 στην υπόθεση T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Tirrenia di navigazione SpA (εκπρόσωποι: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 18ης Μαΐου 2022, στην υπόθεση T-601/20,
2. να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2020/1411 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2020, μόνον ως προς το άρθρο της 1, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 2,
3. επικουρικός προς το σημείο 2: να αναπέμψει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου,
4. να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ασκεί αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 18.5.2022, στην υπόθεση T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA κατά Επιτροπής, με την οποία απορριφθηκε το αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, της απόφασης (ΕΕ) 2020/1411 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2020, με την οποία η Επιτροπή κήρυξε «ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά την ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Adriatica για την περίοδο από τον Ιανουάριο του 1992 έως τον Ιούλιο του 1994 σε σχέση με τη σύνδεση Μπρίντζι/Κέρκυρα/Ηγουμενίτσα/Πάτρα» και «παρανόμως εφαρμοσθείσα κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3» ΣΛΕΕ.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, η αναρροσειούσα προβάλλει παράβαση δικονομικής φύσεως όσον αφορά την παραγραφή της προθεσμίας για την ανάκτηση των τόκων επί των ενισχύσεων που κρίθηκαν παράνομες και ασυμβίβαστες με το κοινοτικό δίκαιο.

Κατά την αναρροσειούσα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλείονα σφάλματα: α) κρίνοντας ότι η δεκαετής προθεσμία παραγραφής δεν είχε παρέλθει όσον αφορά τον συγκεκριμένο ισχυρισμό περί μη είσπραξης τόκων για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2007 έως τις 26 Μαρτίου 2007, β) κρίνοντας ότι η παράλειψη της αναρροσειούσας να αμφοιβητήσει την εν λόγω παράβαση, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την πρόδηλη προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και, ως εκ τούτου, των δικαιωμάτων άμυνας, δεν μπορούσε να προβληθεί ως αιτίαση από την αναρροσειούσα, καθόσον το ζήτημα αυτό αφορούσε το οικείο κράτος μέλος.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, η αναρροσειούσα προβάλλει εσφαλμένο χαρακτηρισμό της ενίσχυσης ως νέας ενίσχυσης, το παράνομο της αποφάσεως περί κηρύξεως της κρατικής ενισχύσεως ως νέας και ασυμβίβαστης με την εσωτερική αγορά, καθώς και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν απέδειξε με ποιον τρόπο η Επιτροπή θεράπευσε, με την απόφαση (ΕΕ) 2020/1411, της 2ας Μαρτίου 2020, την πλημμέλεια που διαπιστώθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2009 στις συνεδिकाσθείσες υποθέσεις T-265/04, T-292/04 και T-504/04, όσον αφορά την απόφαση του 2004 (2005/163/ΕΚ).

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η Επιτροπή είχε θεράπευσει την έλλειψη αιτιολογίας που διαπιστώθηκε το 2009 και είχε αποδείξει, με την απόφαση (ΕΕ) 2020/1411, ότι οι επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στην Adriatica στο πλαίσιο υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας αποτελούν νέα ενίσχυση.

Η αναρροσειούσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και η απόφασή του πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον θεωρεί ότι η Επιτροπή ορθώς χαρακτήρισε τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στην Adriatica στο πλαίσιο υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας για την περίοδο από τον Ιανουάριο του 1992 έως τον Ιούλιο του 1994, σε σχέση με τη σύνδεση Μπρίντζι/Κέρκυρα/Ηγουμενίτσα/Πάτρα, ως ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά.

Η αναρροσειούσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε απαραίτητως να εξετάσει αν η Επιτροπή, με την απόφαση (ΕΕ) 2020/1411, α) είχε προσδιορίσει συγκεκριμένα την κατάσταση στην αγορά, β) είχε συγκρίνει ορθά το αντικείμενο του μέτρου ενισχύσεως και το αντικείμενο της σύμπραξης, γ) είχε εξηγήσει ορθά με ποιον τρόπο η στρέβλωση του ανταγωνισμού που προκλήθηκε από το μέτρο ενισχύσεως επιδεινώθηκε από τον συνδυασμό του μέτρου αυτού (που κατά τα λοιπά κρίθηκε συμβατό με την εσωτερική αγορά) και της συμμετοχής σε σύμπραξη και, ως εκ τούτου, δ) είχε αιτιολογήσει την αιτιώδη συνάφεια όσον αφορά την ύπαρξη εμποδίων στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Η αναρροσειούσα θεωρεί επίσης ότι τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο είναι αντίθετα προς τη γενική αρχή της αναλογικότητας.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, η αναρροσειούσα αμφοιβητεί την παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης όσον αφορά τη διάρκεια της διαδικασίας, καθώς και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της αναλογικότητας.

Η αναρροσειούσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι η απόφασή του στερείται αιτιολογίας, καθόσον αυτό διαπιστώνει ότι η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης (ΕΕ) 2020/1411, της 2ας Μαρτίου 2020, δεν ήταν, στο σύνολό της, υπερβολικά χρονοβόρα και ότι, ως εκ τούτου, δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας.

Η αναρροσειούσα θεωρεί επίσης ότι η απόφαση (ΕΕ) 2020/1411, της 2ας Μαρτίου 2020, δεν μπορεί, σύμφωνα με την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και με τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, να διατάξει την ανάκτηση της ενίσχυσης.

Κατά την αναρροσειούσα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι δεν διαπίστωσε ότι η Επιτροπή παραβίασε τις προαναφερθείσες γενικές αρχές και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως, η αναρροσειούσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέλειψε να συμπεριλάβει στον φάκελο της έρευνας ένα αποδεικτικό στοιχείο.

Η αναρροσειούσα παραπονείται για το ότι δεν μπόρεσε να επισυνάψει στο φάκελο της υποθέσεως, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, την απόφαση της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2021, σχετικά με τα μέτρα SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (πρώην 2011/NN) που εφαρμόστηκαν από την Ιταλία και την Regione Sardegna υπέρ της Saremar [C(2021) 6990 τελικό], την οποία έλαβε από την Επιτροπή μετά από αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα.

Κατά την ανααιρεσίουςα, ενόψει της σπουδαιότητας της αποφάσεως *Saremar*, η μη συμπερίληψη του πρόσθετου αυτού αποδεικτικού στοιχείου στον φάκελο κατέστησε πλημμελή την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, τόσο διότι η απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του Κανονισμού Διαδικασίας του και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που επιβάλλεται σε κάθε θεσμικό όργανο της Ένωσης, όσο και λόγω της προφανούς προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της ανααιρεσίουςας.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IP κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Υπόθεση C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 359 της 26.10.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CZ κατά Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Υπόθεση C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 359 της 26.10.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — EUROBANK BULGARIA κατά NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Υπόθεση C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 412 της 11.10.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Laudamotion GmbH κατά TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Υπόθεση C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 471 της 22.11.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — G κατά *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Υπόθεση C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 2 της 3.1.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2022 [αίτηση του *Oberster Gerichtshof* (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — YV κατά *Stadtverkehr Lindau (B) GmbH*

(Υπόθεση C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 84 της 21.2.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του *Curtea de Apel Pitești* (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Διαδικασία που κίνησε ο MK

(Υπόθεση C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 51 της 31.1.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του *Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich* (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Provident Polska S.A.* κατά VF

(Υπόθεση C-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 128 της 21.3.2022.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — ΑΙ κ.λπ. κατά ECDC

(Υπόθεση T-864/19) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό του ECDC – Ηθική παρενόχληση – Αίτηση αρωγής – Προειδοποιήσεις – Άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Άρθρο 24 του ΚΥΚ – Περιεχόμενο του καθήκοντος αρωγής – Καθήκον μέριμνας – Έναρξη έρευνας – Εύλογη προθεσμία – Ευθύνη – Παράνομος χαρακτήρας)

(2022/C 359/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ΑΙ, ΗV, ΗW, ΗΥ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (εκπρόσωποι: J. Mannheim, επικουρούμενη από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή την οποία άσκησαν δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και της οποίας το δικόγραφο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 2019, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν να αποκατασταθεί η ζημία που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν λόγω, κατ' ουσίαν, της έλλειψης προσηκουσας απάντησης του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) ως προς τη συμπεριφορά του Α (προϊσταμένου μονάδας) έναντι τους μεταξύ του 2012 και του 2018, η οποία συνιστά, κατά την άποψή τους, ηθική παρενόχληση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 61 της 24.2.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — JC κατά EUCAP Somalia

(Υπόθεση T-165/20) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διαιτησίας – Διεθνής συμβασιούχος υπάλληλος της EUCAP Somalia – Αποστολή στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας – Καταγγελία σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής περιόδου – Γνωστοποίηση της καταγγελίας της σύμβασης με συστημένη επιστολή επί αποδείξει παραλαβής – Αποστολή σε ελλιπή διεύθυνση – Έναρξη της προθεσμίας ασκήσεως εσωτερικής προσφυγής πριν από την ένδικη προσφυγή – Προσδιορισμός του εφαρμοστέου δικαίου – Αναγκαστικού χαρακτήρα διατάξεις του εθνικού εργατικού δικαίου – Ακυρότητας της ρήτρας δοκιμαστικής περιόδου – Παράτυπη γνωστοποίηση της καταγγελίας – Αντισταθμιστική αποζημίωση λόγω απολύσεως – Αναδρομική καταβολή αποδοχών – Ανταπαίτηση)

(2022/C 359/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: JC (εκπρόσωπος: A. Van Himst, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: EUCAP Somalia (εκπρόσωπος: E. Raoult, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή του βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί, αφενός, να κηρυχθεί άκυρη η επιστολή της 4ης Νοεμβρίου 2019 και η επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 2019 με τις οποίες η EUCAP Somalia του γνωστοποίησε την απόφαση της περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του καθώς και, στο μέτρο που απαιτείται, η απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2020 με την οποία η EUCAP Somalia απέρριψε την εσωτερική μη πειθαρχικού χαρακτήρα προσφυγή του κατά της αποφάσεως περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του, όπως γνωστοποιήθηκε με την επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 2019, και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η EUCAP Somalia να του καταβάλει τις αποδοχές του αναδρομικώς μέχρι την ημερομηνία της κανονικής, νόμιμης και οριστικής λήξεως της συμβατικής σχέσεως εργασίας τους.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η γνωστοποίηση που περιλαμβάνεται στην επιστολή της 4ης Νοεμβρίου 2019 είναι άκυρη.
- 2) Η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας που συνήφθη μεταξύ της EUCAP Somalia και του JC στις 21 Αυγούστου 2019 είναι νόμιμη, έγκυρη και αναπτύσσει ενέργεια έναντι του τελευταίου κατά την ημερομηνία της 5ης Δεκεμβρίου 2019, επιφέρει δε οριστικώς τα αποτελέσματά της από τη λήξη της προθεσμίας προειδοποίησης ενός μηνός που υπολογίζεται από τις 9 Δεκεμβρίου 2019, σύμφωνα με το άρθρο 18.1 της εν λόγω συμβάσεως.
- 3) Η EUCAP Somalia υποχρεούται να καταβάλει στον JC, αφενός, ποσό το οποίο να αντιστοιχεί στις αποδοχές του, όπως ορίζονται στο άρθρο 12.2 της εν λόγω συμβάσεως, εξαιρουμένων των ημερήσιων αποζημιώσεων που μνημονεύονται στο άρθρο 15 της συμβάσεως, για την περίοδο από τις 26 Νοεμβρίου έως και τις 8 Δεκεμβρίου 2019, και, αφετέρου, ποσό το οποίο να αντιστοιχεί σε αποζημίωση λόγω καταγγελίας με προειδοποίηση ενός μηνός ίση προς τις αποδοχές αυτές, για την περίοδο από τις 9 Δεκεμβρίου 2019 έως τις 9 Ιανουαρίου 2020, πλέον τόκων υπολογιζόμενων με το νόμιμο επιτόκιο κατ'εφαρμογήν του βελγικού δικαίου.
- 4) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 5) Απορρίπτει την ανταπαίτηση της EUCAP Somalia.
- 6) Καταδικάζει την EUCAP Somalia στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 9 της 11.1.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — JF κατά EUCAP Somalia

(Υπόθεση T-194/20) (¹)

(«Ρήτρα διαιτησίας – Διεθνής συμβασιούχος υπάλληλος της EUCAP Somalia – Αποστολή εμπίπτουσα στην εξωτερική πολιτική και στην πολιτική ασφαλείας – Μη ανανέωση σύμβασης εργασίας κατόπιν της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση – Δικαίωμα ακρόασεως – Ίση μεταχείριση – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας – Μεταβατική περίοδος που ορίζεται στη συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση – Προσφυγή ακυρώσεως – Αγωγή αποζημιώσεως – Πράξεις αναπόσπαστες από τη σύμβαση – Απαράδεκτο»)

(2022/C 359/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: JF (εκπρόσωπος: A. Kunst, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: EUCAP Somalia (εκπρόσωπος: E. Raoult, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή του, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί, αφενός, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση του σημειώματος της EUCAP Somalia της 18ης Ιανουαρίου 2020 και της επιστολής της 29ης Ιανουαρίου 2020, δια των οποίων η EUCAP Somalia αποφάσισε να μην ανανεώσει τη σύμβαση εργασίας του και, αφετέρου, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από τις πράξεις αυτές, επικουρικώς δε ζητεί, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, την κήρυξη των επίδικων πράξεων ως παράνομων, καθώς και την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από τις πράξεις αυτές.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον JF στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 201 της 15.6.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — VeriGraft κατά Eisma

(Υπόθεση T-457/20) (¹)

[Ρήτρα διατησίας – Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» (2014-2020) – Συμφωνία επιχορήγησης του έργου «Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV» – Μη προβλεπόμενες δαπάνες υπερβολαβίας – Απλοποιημένη διαδικασία έγκρισης – Υπερβολαβία που μνημονεύεται στις περιοδικές τεχνικές εκθέσεις – Εγκριθείσες περιοδικές τεχνικές εκθέσεις – Επιλέξιμες δαπάνες]

(2022/C 359/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VeriGraft AB (Γκέτεμποργκ, Σουηδία) (εκπρόσωποι: P. Hansson και M. Persson, δικηγόροι)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Καινοτομίας και τις ΜΜΕ (εκπρόσωποι: A. Galea, επικουρούμενη από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί να διαπιστωθεί, πρώτον, ότι οι απορριφθείσες από τον Εκτελεστικό Οργανισμό για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (EASME) δαπάνες υπερβολαβίας συνιστούν επιλέξιμες δαπάνες βάσει της συμφωνίας επιχορήγησης του έργου «Εξατομικευμένες φλέβες που παρασκευάζονται διά της μηχανικής ανθρώπινων ιστών ως πρώτη θεραπεία για ασθενείς με χρόνια φλεβική ανεπάρκεια — P-TEV» (Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency — P-TEV), υπ' αριθ. 778620, δεύτερον, ότι το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3242004635 που εξέδωσε ο EASME για το ποσό των 106 928,74 ευρώ στερείται ένομης βάσης και, τρίτον, ότι η ανάκτηση του ποσού των 109 230,19 ευρώ, κατατεθειμένου στο Ταμείο Εγγυήσεων που δημιουργήθηκε με τη συμφωνία επιχορήγησης, στερείται επίσης ένομης βάσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Δέχεται το αίτημα της VeriGraft AB με το οποίο ζητείται να διαπιστωθεί ότι οι δαπάνες υπερβολαβίας που απορρίφθηκαν από τον Εκτελεστικό Οργανισμό για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις, ποσού 258 588,80 ευρώ, συνιστούν επιλέξιμες δαπάνες δυνάμει της υπ' αριθ. 778620 συμφωνίας επιχορήγησης του έργου «Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV».
- 2) Δέχεται το αίτημα της VeriGraft με το οποίο ζητείται να διαπιστωθεί ότι στερείται ένομης βάσης το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3242004635 που εξέδωσε ο Εκτελεστικός Οργανισμός για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις για ποσό 106 928,74 ευρώ.
- 3) Δέχεται το αίτημα της VeriGraft με το οποίο ζητείται να διαπιστωθεί ότι στερείται ένομης βάσης η ανάκτηση του ποσού των 109 230,19 ευρώ, κατατεθειμένου στο Ταμείο Εγγυήσεων που δημιουργήθηκε με την υπ' αριθ. 778620 συμφωνία επιχορήγησης του έργου «Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV».

4) Καταδικάζει τον Εκτελεστικό Οργανισμό για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Καινοτομίας και τις ΜΜΕ (Eisma) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Delifruit κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-629/20) (¹)

(Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Δραστική ουσία chlorgryifos – Καθορισμός των ανωτάτων ορίων καταλοίπων για την ουσία chlorgryifos μέσα ή πάνω στις μπανάνες – Κανονισμός (ΕΚ) 396/2005 – Διαθέσιμες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις – Άλλοι ένομοι παράγοντες)

(2022/C 359/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Delifruit, SA (Γουαγιακίλ, Ισημερινός) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, P. Sellar και S. Abdel-Qader, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castilla Contreras, A. Dawes και M. ter Haar)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Delifruit, SA, ζητεί τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1085 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2020, για την τροποποίηση των παραρτημάτων II και V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ανώτατα όρια καταλοίπων για τις ουσίες chlorgryifos και chlorgryifos-methyl μέσα ή πάνω σε ορισμένα προϊόντα (ΕΕ 2020, L 239, σ. 7, διορθωτικό ΕΕ 2020, L 245, σ. 34, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθόσον καθορίζει το ανώτατο όριο καταλοίπων (στο εξής: ΑΟΚ) για την ουσία chlorgryifos μέσα ή πάνω στις μπανάνες σε 0,01 mg/kg.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Delifruit, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 433 της 14.12.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Standard International Management κατά EUIPO — Asia Standard Management Services (The Standard)

(Υπόθεση T-768/20) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης The Standard – Κήρυξη της εκπτώσεως – Τόπος χρήσεως του σήματος – Διαφημίσεις και προσφορές προς πώληση απευθυνόμενες στους καταναλωτές της Ένωσης – Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2022/C 359/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Standard International Management LLC (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Edenborough, QC, S. Wickenden, barrister, και M. Maier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Asia Standard Management Services Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 27ης Νοεμβρίου 2020 (υπόθεση R 828/2020-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 27ης Νοεμβρίου 2020 (υπόθεση R 828/2020-5) καθόσον αφορά τις υπηρεσίες των κλάσεων 38, 39, 41, 43 και 44.
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Standard International Management LLC, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

(¹) ΕΕ C 62 της 22.2.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Gugler France κατά EUIPO — Gugler (GUGLER)

(Υπόθεση T-147/21) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GUGLER – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Μη ύπαρξη κακής πίστωσης – Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2022/C 359/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gugler France (Auxons, France) (εκπρόσωπος: A. Grolée, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Alexander Gugler (Maxdorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 9ης Δεκεμβρίου 2020 (υπόθεση R 893/2020-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Gugler France στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 163 της 3.5.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — CCTY Bearing Company κατά EUIPO —
CCVI International (CCTY)

(Υπόθεση T-176/21) ⁽¹⁾

{«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CCTY – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CCVI – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Κατάχρηση δικαιώματος – Άρθρο 71 του κανονισμού 2017/1001»}

(2022/C 359/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Κίνα) (εκπρόσωποι: L. Genz και C. Stadler, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Capostagno και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: CCVI International Srl (Vicenza, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Demarinis, R. Covelli και M. Theisen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 3ης Φεβρουαρίου 2021 (υπόθεση R 779/2020-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την CCTY Bearing Company στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 206 της 31.5.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Illumina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-227/21) ⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Αγορά της φαρμακευτικής βιομηχανίας – Άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 – Αίτηση περί παραπομπής προερχόμενη από αρχή ανταγωνισμού μη έχουσα αρμοδιότητα να εξετάσει την πράξη συγκεντρώσεως σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία – Απόφαση της Επιτροπής να εξετάσει την πράξη συγκεντρώσεως – Αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες κάνει δεκτά τα αιτήματα άλλων εθνικών αρχών ανταγωνισμού να συνυποβάλουν την αίτηση περί παραπομπής – Αρμοδιότητα της Επιτροπής – Προθεσμία υποβολής της αίτησης περί παραπομπής – Έννοια της φράσης «έγινε κατ' άλλο τρόπο γνωστή» – Εύλογη προθεσμία – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Δημόσιες δηλώσεις της Αντιπροέδρου της Επιτροπής – Ασφάλεια δικαίου]

(2022/C 359/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Beard, barrister, και P. Chappatte, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan, G. Conte και C. Urraca Caviedes)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Grail LLC πρώην Grail, Inc. (Menlo Park, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate και A. Giraud, δικηγόροι)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: K. Boskovits), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré και E. Leclerc), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και P. Huurnink), Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski και M.-M. Joséphidès)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως C(2021) 2847 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2021, περί αποδοχής της αίτησης της Autorité de la concurrence française (γαλλικής αρχής ανταγωνισμού) να εξετάσει την πράξη συγκεντρώσεως για την απόκτηση από την Illumina, Inc. του αποκλειστικού ελέγχου της Grail, Inc. (υπόθεση COMP/M.10188 — Illumina/Grail), δεύτερον, των αποφάσεων της Επιτροπής C(2021) 2848 τελικό, C(2021) 2849 τελικό, C(2021) 2851 τελικό, C(2021) 2854 τελικό και C(2021) 2855 τελικό, της 19ης Απριλίου 2021, με τις οποίες έγιναν δεκτά τα αιτήματα της ελληνικής, της βελγικής, της νορβηγικής, της ισλανδικής και της ολλανδικής αρχής ανταγωνισμού να συνυποβάλουν την οικεία αίτηση περί παραπομπής, και, τρίτον, του εγγράφου της Επιτροπής της 11ης Μαρτίου 2021, περί ενημερώσεως της Illumina και της Grail σχετικά με την εν λόγω αίτηση περί παραπομπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Illumina, Inc. φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ και η Grail LLC φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 252 της 28.6.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Unimax Stationery κατά EUIPO — Mitsubishi Pencil (uni)

(Υπόθεση T-369/21) (¹)

{*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης uni – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Διακριτικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Σημεία ή ενδείξεις που έχουν καταστεί συνήθη – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2017/1001]}*

(2022/C 359/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unimax Stationery (Daman, Ινδία) (εκπρόσωπος: E. Amoah, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: A. Perani και G. Ghisletti, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 22ας Απριλίου 2021 (υπόθεση R 1909/2020-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Unimax Stationery στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 338 της 23.8.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — ΤL κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-438/21) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Σύμβαση ορισμένου χρόνου – Απόφαση περί μη ανανέωσης – Ανακοίνωση κενής θέσης – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης – Καθήκον μέριμνας – Ηθική παρενόχληση – Ευθύνη)

(2022/C 359/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: TL (εκπρόσωποι: L. Levi και N. Flandin, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin και M. Brauhoff)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή της δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, αφενός, την ακύρωση της από 29 Οκτωβρίου 2020 απόφασης της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων πρόσληψης αρχής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί μη ανανέωσης της σύμβασης εργασίας της και, στον βαθμό που θα κριθεί αναγκαίο, της απόφασης της 20ής Απριλίου 2021 με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση που υπέβαλε δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της εν λόγω απόφασης και, αφετέρου, τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω των ανωτέρω πράξεων.

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την TL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 357 της 6.9.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Purasac κατά EUIPO — Prolenium Medical Technologies (Rejeunesse)

(Υπόθεση T-543/21) (¹)

[«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Rejeunesse – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης REVANESSE – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»]

(2022/C 359/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Νότια Κορέα) (εκπρόσωπος: P. Lee, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sliwinska και J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Prollemium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Καναδάς) (εκπρόσωπος: R. Lyxell, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 2ας Ιουλίου 2021 (υπόθεση R 146/2021-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Purasac Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 422 της 18.10.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Brand Energy Holdings κατά EUIPO (RAPIDGUARD)

(Υπόθεση T-573/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAPIDGUARD – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 – Δικαίωμα ακρόασεως]

(2022/C 359/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brand Energy Holdings BV (Flardingue, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: A. Hönninger και F. Dechent, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 30ής Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 294/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Brand Energy Holdings BV φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) ΕΕ C 431 της 25.10.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — Rimini Street κατά EUIPO (WE DO SUPPORT)

(Υπόθεση T-634/21) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Λεκτικό σήμα WE DO SUPPORT – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2022/C 359/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: E. Ratjen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Raroni και D. Hanf)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 3ης Αυγούστου 2021 (υπόθεση R 710/2021-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Rimini Street, Inc., στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 502 της 13.12.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — dennree κατά EUIPO (BioMarkt)

(Υπόθεση T-641/21) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BioMarkt – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2022/C 359/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: dennree GmbH (Töpen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Röttgen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και D. Hanf)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 9ης Αυγούστου 2021 (υπόθεση R 783/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την dennree GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 471 της 22.11.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2022 — TL κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-677/21) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Έκθεση αξιολογήσεως για το έτος 2019 – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης – Καθορισμός στόχων – Κατάχρηση εξουσίας – Ευθύνη)

(2022/C 359/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: TL (εκπρόσωποι: L. Levi και N. Flandin, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Brauhoff και L. Hohenecker)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή της δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, αφενός, την ακύρωση της έκθεσης αξιολόγησής της για το έτος 2019 ή, επικουρικώς, τη μερική ακύρωσή της και, εφόσον κριθεί αναγκαίο, την ακύρωση της από 8 Ιουλίου 2021 απόφασης της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων πρόσληψης αρχής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει κατά της εν λόγω έκθεσης δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω του παράνομου χαρακτήρα της εν λόγω έκθεσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την TL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 502 της 13.12.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2022 — Fersher Developments και Lisin κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-200/18) (¹)

(Αγωγή αποζημιώσεως – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης σταθερότητας της Κύπρου – Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας – Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Ίση μεταχείριση – Αρχή της αναλογικότητας – Αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2022/C 359/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Fersher Developments LTD, (Λευκωσία, Κύπρος), Vladimir Lisin (Lipetsk, Ρωσία) (εκπρόσωπος: R. Nowinski, δικηγόρος)

Εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, T. Materne και S. Delaude), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: O. Heinz, Π. Παπασαχάλης, G. Várhelyi και M. Szablewska, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Με την αγωγή που άσκησαν δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, οι ενάγοντες ζητούν την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της απόφασης της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) να εξαρτήσουν από ορισμένες προϋποθέσεις τη διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής προς την Κυπριακή Δημοκρατία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τη Fersher Developments LTD και τον Vladimir Lisin στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 18.6.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2022 — Armadora Parleros κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-254/21) (¹)

(Εξωσυμβατική ευθύνη – Κοινή αλιευτική πολιτική – Μη άσκηση εκ μέρους της Επιτροπής των αρμοδιοτήτων ελέγχου που προβλέπονται στον εφαρμοστέο κανονισμό – Ισχύς του κινητήρα των σκαφών – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Ζημία – Αιτιώδης σύνδεσμος – Προθεσμία παραγραφής – Αγωγή προδήλως απαράδεκτη)

(2022/C 359/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Navas Marqués, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Morales Puerta και K. Walkerová)

Αντικείμενο

Με την αγωγή της δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, η ενάγουσα ζητεί την αποκατάσταση της συνιστάμενης σε διαφυγόντα κέρδη ζημίας που υπέστη το 2005 κατόπιν βλάβης στον κινητήρα του αλιευτικού της σκάφους, *Vianto Tercero*. Αποδίδει την πρόκληση της βλάβης του κινητήρα σε πλημμελή άσκηση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εποπτείας επί του ασκηθέντος από το Βασίλειο της Ισπανίας ελέγχου της εφαρμογής των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής στη ζώνη αλιείας της Κανταβρικής Θάλασσας στη Βορειοδυτική Ισπανία. Σύμφωνα με την ενάγουσα, η βλάβη στον κινητήρα προκλήθηκε από την υπερβολική χρήση του κινητήρα, λόγω της έκθεσης της ενάγουσας σε αθέμιτο ανταγωνισμό από αλιευτικά σκάφη, η ισχύς του κινητήρα των οποίων υπερέβαινε την επιτρεπόμενη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, ως προδήλως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει την Armadora Parleros, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 28.6.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2022 — El Corte Inglés κατά EUIPO — Brito & Pereira (TINTAS BRICOR)(Υπόθεση T-317/21) ⁽¹⁾**(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ανάκληση της προσβαλλομένης απόφασης – Εξαφάνιση του αντικείμενου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)**

(2022/C 359/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Brito & Pereira (Vizela, Πορτογαλία)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 26ης Μαρτίου 2021 (υπόθεση R 882/2020-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ EE C 289 της 19.7.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2022 — Anglofranchise κατά EUIPO — Bugrey (BOY LONDON)(Υπόθεση T-439/21) ⁽¹⁾**(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας – Ανάκληση της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας – Κατάργηση της δίκης)**

(2022/C 359/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Anglofranchise Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta και R. Perotti, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Raroni και J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Yuliya Bugrey (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: D. Russo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Απριλίου 2021 (υπόθεση R 459/2020-5), σχετικά με διαδικασία κήρυξης ακυρότητας μεταξύ των Yuliya Bugrey και Anglofranchise.

Διατακτικό

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η Anglofranchise Ltd και η Yuliya Bugrey φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) ΕΕ C 357 της 6.9.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2022 — Sanoptis κατά EUIPO — Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Υπόθεση T-30/22) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Ανάκληση της αίτησης καταχώρισης – Κατάργηση της δίκης)

(2022/C 359/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanoptis Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: S. Rost, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 18ης Νοεμβρίου 2021 (Υπόθεση R 850/2021-4).

Διατακτικό

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Η Sanoptis Sàrl φέρει τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 119 της 14.3.2022.

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2022 — Aziz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-266/22)

(2022/C 359/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ahmad Aziz (Pieta, Μάλτα) (εκπρόσωπος: L. Cuschieri, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 26 Απριλίου 2021 απόφαση Ares(2022)3227480 με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν προέβη σε διόρθωση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹).

- να διαπιστώσει την παράβαση του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον οι αρχές κίνησαν παράλληλα αστική και ποινική διαδικασία κατά του προσφεύγοντος για τις ίδιες προσαπτόμενες πράξεις, προσκομίζοντας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν, ενώ το δικαστήριο του Πακιστάν είχε ήδη απαλλάξει τον προσφεύγοντα από τις κατηγορίες για τις ίδιες προσαπτόμενες πράξεις·
- να διαπιστώσει την παράβαση του άρθρου 17 καθόσον ο προσφεύγων δεν ενημερώθηκε όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβη σε επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να ακυρώσει την από 1 Απριλίου 2022 απόφαση Ares(2022)2457760 περί μη παροχής δεδομένων συμφώνως προς το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 καθόσον δεν προέβη σε διόρθωση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 17, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου διαφάνειας και γνωστοποίησης καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν, ενόσω εκκρεμούσαν εις βάρος του παράλληλα μια ποινική και μια αστική διαδικασία. Ο προσφεύγων είχε δικαίωμα να λάβει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν στο πλαίσιο των παράλληλων εκκρεμών αστικών και ποινικών διαδικασιών.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2022 — Aziz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-286/22)

(2022/C 359/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ahmad Aziz (Pieta, Μάλτα) (εκπρόσωπος: L. Cuschieri, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 16 Μαΐου 2022 σιωπηρή απόφαση με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρνήθηκε την παροχή δεδομένων εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, και στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹).
- να διαπιστώσει την παράβαση του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον οι αρχές κίνησαν παράλληλα μία αστική και μία ποινική διαδικασία κατά του προσφεύγοντος για τις ίδιες προσαπτόμενες πράξεις, προσκομίζοντας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν, ενώ το δικαστήριο του Πακιστάν είχε ήδη απαλλάξει τον προσφεύγοντα από τις κατηγορίες για τις ίδιες προσαπτόμενες πράξεις·
- να διαπιστώσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εντός της προβλεπόμενης τριμήνης προθεσμίας, και απάντησε στο αίτημα του προσφεύγοντος για παροχή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν σε διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών·

- να διαπιστώσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου διαφάνειας και γνωστοποίησης καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν εντός της προβλεπόμενης τριμήνιας προθεσμίας ενόσω εκκρεμούσαν εις βάρος του παράλληλα μια ποινική και μια αστική διαδικασία.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν εντός της προβλεπόμενης τριμήνιας προθεσμίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν εντός της τριμήνιας προθεσμίας και καθόσον παρέτεινε την ως άνω προθεσμία, ενώ δεν είχε αυτή τη δυνατότητα. Η έλλειψη απάντησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο αίτημα παροχής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 συνιστά απόφαση άρνησης παροχής πρόσβασης. Οι εν λόγω προθεσμίες, οι οποίες έχουν θεσπιστεί με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, δεν επιτρέπεται να τροποποιούνται από τα μέρη. Σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, που αποτελεί ειδική έκφραση της αρχής της δικαστικής προστασίας, οποιαδήποτε άρνηση παροχής πρόσβασης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εκ μέρους της διοίκησης είναι δεκτική ένδικης προσφυγής.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παραβίασε την αρχή του τεκμηρίου διαφάνειας και γνωστοποίησης καθόσον δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούσαν εντός της προβλεπόμενης τριμήνιας προθεσμίας, ενώ παράλληλα εκκρεμούσαν εις βάρος του μια ποινική και μια αστική διαδικασία για τις ίδιες προσαπτόμενες πράξεις. Σε περίπτωση επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η λήψη αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ένα πρόσωπο στο πλαίσιο εκκρεμής ποινικής διαδικασίας αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμά του.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

Αγωγή της 29ης Ιουνίου 2022 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά ERCEA

(Υπόθεση T-388/22)

(2022/C 359/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγων: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA)

Αιτήματα του ενάγοντος

Το ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρισθεί ότι η διατυπωθείσα στο υπ'αριθμόν 3242201592/28.1.2022 χρεωστικό σημείωμα απαίτηση του εναγομένου να επιστρέψει το ενάγον μέρος της επιχορήγησης που έλαβε για το έργο MINATRAN, ποσού ύψους 184 224,21 ευρώ είναι αβάσιμη και να αναγνωρισθεί ότι το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες

- να υποχρεωθεί ο ERCEA να επιστρέψει στο ΑΠΘ το ποσό των 184 224,21 ευρώ, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, πλέον τόκων υπερημερίας και
- να καταδικασθεί ο ERCEA στη δικαστική δαπάνη του ΑΠΘ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προκειμένη αγωγή, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) αμφισβητεί το χρεωστικό σημείωμα που εξέδωσε ο Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA), σε σχέση με την εκτέλεση του έργου MINATRAN. Με το χρεωστικό αυτό σημείωμα, ο ERCEA διατύπωσε την απαίτησή του να επιστρέψει το ΑΠΘ ποσό ύψους 184 224,21 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε μέρος της επιχορήγησης που έλαβε για το έργο MINATRAN και σε κατ' αποκοπή αποζημίωση υπέρ του ERCEA.

Στο πλαίσιο αυτό, το ΑΠΘ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να αναγνωρίσει ότι το ανωτέρω αμφισβητούμενο από τον ERCEA ποσό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες και ότι ο ERCEA οφείλει να το επιστρέψει νομιμοτόκως στο ΑΠΘ ως αχρεωστήτως καταβληθέν.

Το ΑΠΘ υποστηρίζει ότι:

1. Πρώτον, ο ERCEA, προκειμένου να απορρίψει τις δηλωθείσες για τους διεθνείς ερευνητές δαπάνες ως μη επιλέξιμες, βασίζεται σε όλως αβάσιμους και αναπόδεικτους ισχυρισμούς. Συνεπώς, η αξίωση του ERCEA, ύψους 184 224,21 ευρώ, η οποία αφορά δαπάνες προσωπικού και ταξιδίων, έμμεσες δαπάνες και επιβολή κατ' αποκοπήν αποζημίωσης είναι αβάσιμη. Εξάλλου, η επιλεξιμότητα των δαπανών αποδεικνύεται και από τα στοιχεία που προσκομίζει το ΑΠΘ.
2. Δεύτερον, ο ERCEA, αξιώνοντας την επιστροφή ποσού ύψους 184 224,21 ευρώ βάσει ελλিপών και αναξιόπιστων εγγράφων και στοιχείων, παρέβη υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του Χάρτη, αφενός, προσβάλλοντας το δικαίωμα ακρόασης του ΑΠΘ και, αφετέρου, παρεμποδίζοντας το ΑΠΘ να τύχει αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
3. Τρίτον, ο ERCEA παραβιάζει την αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των συμβάσεων.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2022 — UniCredit Bank κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-405/22)

(2022/C 359/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UniCredit Bank AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Schäfer, H. Großerichter και F. Krüis, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης της 11ης Απριλίου 2022 σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2022 (SRB/ES/2022/18), συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων της, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 11ης Απριλίου 2022 και τα παραρτήματα I έως III αυτής εκδόθηκαν κατά παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και προσβάλλουν το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως, διότι δεν περιλαμβάνουν επαρκή αιτιολογία σύμφωνα με το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 11ης Απριλίου 2022 και τα παραρτήματα I έως II αυτής προσβάλλουν το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη, διότι καθιστούν πρακτικά αδύνατο τον αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο της ουσιαστικής ορθότητας της αποφάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 11ης Απριλίου 2022 και τα παραρτήματά της πάσχουν ακυρότητα, επειδή το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 ⁽¹⁾ και το άρθρο 103, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59 ⁽²⁾ είναι παράνομα. Οι διατάξεις αυτές προβάλλουν το δικαίωμα των ιδρυμάτων σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, επειδή οι αποφάσεις που εκδίδονται βάσει των διατάξεων αυτών είναι εγγενώς αδιαφανείς. Επομένως, οι αποφάσεις αυτές πρέπει να μην εφαρμοστούν.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 11ης Απριλίου 2022 αντιβαίνει προς τα άρθρα 6, 7 και 20, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ⁽³⁾ καθόσον, στο πλαίσιο του υπολογισμού του πολλαπλασιαστική στάθμισης του κινδύνου, το καθού δεν χρησιμοποίησε ούτε τον δείκτη κινδύνου καθαρής σταθερής χρηματοδότησης («NSFR») ούτε τον δείκτη κινδύνου των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων («MREL») ούτε τους δείκτες κινδύνου «πολυπλοκότητα» («complexity») και «δυνατότητα εξυγίανσης» («resolvability»).
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 11ης Απριλίου 2022 είναι επίσης παράνομη και για τον λόγο ότι το ΕΣΕ υπολόγισε την συνεισφορά της προσφεύγουσας κατά τρόπο ουσιαστικά εσφαλμένο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

⁽³⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2022 — Norddeutsche Landesbank — Girozentrale κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-407/22)

(2022/C 359/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Norddeutsche Landesbank — Girozentrale (Αννόβερο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Seitz, D. Flore και C. Marx, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού της 11ης Απριλίου 2022 (ΕΣΕ/ΕΣ/2022/18) περιλαμβανομένων των παραρτημάτων της, ιδίως δε του παραρτήματος I σχετικά με τα «χωριστά (ανά πιστωτικό ίδρυμα) αναγραφόμενα στα εναρμονισμένα παραρτήματα αποτελέσματα του υπολογισμού των συνεισφορών για όλα τα πιστωτικά ιδρύματα για τα οποία υπολογίζονται οι εκ των προτέρων καταβαλλόμενες συνεισφορές για το 2022» στο μέτρο που το καθένα από αυτά αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στους εξής λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως

Το καθού παρέλειψε να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να εκδίδει την άποψή της πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης παραβαίνοντας, συνεπώς, το άρθρο 41, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

2. Δεύτερος λόγος: παράβαση των διαδικαστικών κανόνων

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη, διότι εκδόθηκε κατά παράβαση γενικών διαδικαστικών απαιτήσεων που απορρέουν από το άρθρο 41 του Χάρτη και το άρθρο 298 ΣΛΕΕ, γενικές αρχές του δικαίου και τον εσωτερικό κανονισμό του καθού.

3. Τρίτος λόγος: Ελλιπής αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης

Κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται επαρκούς αιτιολογίας· ειδικότερα στερείται αιτιολογίας συναρτώμενης με τη συγκεκριμένη περίπτωση και δεν παραθέτει τις βασικές αιτιολογίες προς στήριξη της αναλογικότητας και του τρόπου ασκήσεως της σχετικής διακριτικής ευχέρειας.

Επίσης ο υπολογισμός της ετήσιας εισφοράς είναι ακατανόητος, ιδίως λόγω της χρήσης όρων που δεν έχουν συνοχή μεταξύ τους και λόγω μη αναφοράς σημαντικών ενδιάμεσων βημάτων.

4. Τέταρτος λόγος: προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος για αποτελεσματική ένδικη προστασία λόγω μη δυνατότητας ελέγχου της προσβαλλομένης απόφασης

Η ελλιπής αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης δυσχεραίνει σημαντικά για την προσφεύγουσα τον δικαστικό έλεγχο της.

Ειδικότερα, το καθού ενήργησε κατά τρόπο που παραβιάζει την αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης, σύμφωνα με την οποία πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στους μετέχοντες στη διαδικασία να εκθέσουν κατ' αντιπαράθεση τόσο τα πραγματικά όσο και τα νομικά στοιχεία της υποθέσεως που είναι καθοριστικής σημασίας για την έκβαση της διαδικασίας.

5. Πέμπτος λόγος: η χρησιμοποίηση του δείκτη IPS (Institutional Protection Scheme, θεσμικό σύστημα προστασίας) παραβιάζει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63 2015/63 (1), ο οποίος πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τους υπέρτερους κανόνες δικαίου

Στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, το καθού θα έπρεπε να λάβει υπόψη ότι η προσφεύγουσα κατέχει παράγωγα με σκοπό πρωτίστως την κάλυψη και τη διαχείριση κινδύνων.

Κατά τη χρησιμοποίηση του δείκτη IPS δεν ελήφθη δεόντως υπόψη η σημασία της συμμετοχής της προσφεύγουσας στο θεσμικό σύστημα προστασίας του Sparkassen-Finanzgruppe (ομίλου ταμειωτηρίων).

Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, το καθού έπρεπε να λάβει υπόψη και την περιορισμένη πιθανότητα να τεθεί το εμπλεκόμενο ίδρυμα υπό εξυγίανση και τη συνακόλουθη πιθανότητα να κάνει χρήση του ταμείου εξυγίανσης, καθώς και την αρχή της αναλογικότητας

6. Έκτος λόγος: το γεγονός ότι δεν ελήφθη υπόψη η ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities, στο εξής: MREL) στο πλαίσιο του πυλώνα «Έκθεση σε κίνδυνο» αντιβαίνει προς τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63

Το καθού όφειλε να λάβει υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, το άνω του μέσου όρου ποσοστό MREL της προσφεύγουσας 47,17 %, το οποίο υπερβαίνει κατά πολύ το ελάχιστο ποσοστό 8 % που καθορίζεται από το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

7. Έβδομος λόγος: η χρησιμοποίηση του πολλαπλασιαστή για τη στάθμιση του κινδύνου παραβιάζει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63, ο οποίος πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τους υπέρτερους κανόνες δικαίου

Κατά τον καθορισμό του πολλαπλασιαστή στάθμισης του κινδύνου, το καθού όφειλε να λάβει υπόψη την περιορισμένη πιθανότητα χρεωκοπίας και το άνω του μέσου όρου ποσοστό MREL της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την αρχή της ευθυγράμμισης προς το προφίλ κινδύνου και σύμφωνα με το θεμελιώδες δικαίωμα στην επιχειρηματική ελευθερία κατά το άρθρο 16 του Χάρτη.

8. Όγδοος λόγος (επικουρικός προβαλλόμενος): το άρθρο 7, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνει προς υπέρτερους κανόνες δικαίου

Το άρθρο 7, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, καθόσον προβλέπει σχετικοποίηση του δείκτη IPS, παραβιάζει τη γενική αρχή της ισότητας βάσει του άρθρου 20 του Χάρτη και την αρχή της αναλογικότητας, διότι πιστωτικά ιδρύματα που υπόκεινται στην ίδια θεσμική προστασία και, συνεπώς, έχουν την ίδια πιθανότητα να περιέλθουν σε χρεωκοπία μπορούν να τύχουν διαφορετικής μεταχείρισης.

9. Ένατος λόγος: ο μηχανισμός κατάταξης σε κατηγορίες του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνει προς υπέρτερους κανόνες δικαίου

Η κατάταξη σε κατηγορίες κινδύνων σύμφωνα με το παράρτημα I βήμα 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού επάγεται προδήλως άδικα αποτελέσματα και παραβιάζει, ως εκ τούτου, την αρχή της ευθυγράμμισης προς το προφίλ κινδύνου και τη γενική αρχή της ίσης μεταχείρισης.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2022 — Max Heinr. Sutor κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-423/22)

(2022/C 359/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Max Heinr. Sutor OHG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft και H.-U. Klöppel, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 11 Απριλίου 2022 απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2022 (SRB/ES/2022/18), κατά το μέτρο που αυτή αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) (¹), διότι το καθού δεν εξείρεσε από τον υπολογισμό της συνεισφοράς για το 2022 τα ρευστά διαθέσιμα των πελατών τα οποία η προσφεύγουσα διαχειριζόταν καταπιστευτικά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 έχει εφαρμογή όσον αφορά τέτοια προστατευόμενα σε περίπτωση αφερέγγυότητας ρευστά διαθέσιμα πελατών, δεδομένου ότι, κατά την άποψή της, συντρέχουν ως προς αυτά οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης, όπως προκύπτει από το σαφές γράμμα της.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας βάσει του άρθρου 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 (²) σε συνδυασμό με το άρθρο 103, παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ (³), καθόσον η απόφαση καθορίζει συνεισφορά κατά πολύ υψηλότερη του δέοντος βασιζόμενη μόνο στα –μηδενικού κινδύνου– καταπιστευματικά στοιχεία παθητικού που περιέλαβε η προσφεύγουσα στον ισολογισμό της. Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση δεν είναι πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με τη συνεισφορά ούτε αναγκαία, οι δε επιπτώσεις της είναι δυσανάλογες σε σχέση με τον επιδιωκόμενο αυτό σκοπό.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, διότι η απόφαση επιφυλάσσει, χωρίς αυτό να δικαιολογείται αντικειμενικώς, διαφορετική μεταχείριση στην προσφεύγουσα έναντι άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, ως προς τους οποίους τα εθνικά λογιστικά πρότυπα δεν προβλέπουν καταχώριση των καταπιστευματικών στοιχείων παθητικού ή οι οποίοι ακολουθούν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα (International Financial Reporting Standards), ή έναντι επιχειρήσεων επενδύσεων οι οποίες δεν έχουν άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος και διαχειρίζονται ρευστά διαθέσιμα πελατών.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), διότι ο συνυπολογισμός των μηδενικού κινδύνου καταπιστευματικών στοιχείων παθητικού στη βάση υπολογισμού είχε ως αποτέλεσμα σημαντική αύξηση της συνεισφοράς της προσφεύγουσας για το έτος 2022.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 49 σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, διότι η απόφαση περιορίζει δυσανάλογα την εκ μέρους της προσφεύγουσας ελεύθερη άσκηση της επιχειρηματικής της δραστηριότητας στο κράτος μέλος της κύριας εγκατάστασής της και εισάγει δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος της έναντι επιχειρήσεων επενδύσεων σε άλλα κράτη μέλη, οι οποίες έχουν παράλληλα άδεια λειτουργίας ως πιστωτικά ιδρύματα.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη, διότι δόθηκε στην προσφεύγουσα ανεπαρκής χρόνος μόνο ένδεκα εργάσιμων ημερών για να εξετάσει το σχέδιο απόφασης και να διατυπώσει την άποψή της στο πλαίσιο της διαβούλευσης.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη και του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, επειδή, με βάση την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα δεν είναι σε θέση να επαληθεύσει δεόντως το ύψος της συνεισφοράς της.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη, διότι η ελλιπής αιτιολογία δεν παρέχει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να εκτιμήσει δεόντως τη νομιμότητα της απόφασης και, κατά περίπτωση, να την αμφισβητήσει.
9. Με τον δωδέκατο λόγο προβάλλεται (επικουρικώς) ότι η βάση υπολογισμού κατά το άρθρο 14, παράγραφος 2, το άρθρο 3, σημείο 11, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ορίζεται παράνομα, αν οι διατάξεις αυτές ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι για τον υπολογισμό των τραπεζικών συνεισφορών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα καταπιστευματικά στοιχεία παθητικού των επιχειρήσεων επενδύσεων οι οποίες έχουν επίσης άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος, επειδή κατ' αυτόν τον τρόπο παραβιάζονται το άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, η αρχή ίσης μεταχείρισης και τα άρθρα 16 και 49 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

(³) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2022 — Nordea Kiinnitysluottopankki κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-431/22)

(2022/C 359/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nordea Kiinnitysluottopankki Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: H. Berger και M. Weber, δικηγόροι)

Καθού: ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του ΕΣΕ της 11ης Απριλίου 2022, έγγραφο αριθ. SRB/ES/2022/18, συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων I, II και III, στο μέτρο που αφορά την εκ των προτέρων εισφορά της προσφεύγουσας και

— να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 της 15ης Ιουλίου 2014 ⁽¹⁾ και τα άρθρα 16, 17, 41 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακολουθώντας μια δυναμική προσέγγιση για τον καθορισμό του επιπέδου-στόχου των εκ των προτέρων εισφορών.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι ο καθορισμός από το ΕΣΕ του επιπέδου-στόχου στην προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως όσον αφορά τον αναμενόμενο ρυθμό αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων και την αξιολόγηση του τρέχοντος οικονομικού κύκλου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 και τα άρθρα 16, 17 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης διότι δεν εφάρμοσε το υποχρεωτικό ανώτατο όριο του 12,5 % στο επίπεδο-στόχο κατά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι τα άρθρα 69 και 70 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 παραβιάζουν την αρχή του καθορισμού των εισφορών με γνώμονα τους κινδύνους και την αρχή της αναλογικότητας, παραβαίνοντας συνεπώς τα άρθρα 16, 17 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εάν το επίπεδο-στόχος θα έπρεπε να καθορισθεί με δυναμικό τρόπο και το ανώτατο όριο βάσει του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού δεν θα έπρεπε να εφαρμοστεί, όπως θα εφαρμοζόταν σε περίπτωση διατηρήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2022 — Nordea Rahoitus Suomi κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-432/22)

(2022/C 359/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: H. Berger και M. Weber, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του ΕΣΕ της 11ης Απριλίου 2022, έγγραφο αριθ. SRB/ES/2022/18, συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων I, II και III, στο μέτρο που αφορά την εκ των προτέρων εισφορά της προσφεύγουσας και
- να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 της 15ης Ιουλίου 2014 ⁽¹⁾ και τα άρθρα 16, 17, 41 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακολουθώντας μια δυναμική προσέγγιση για τον καθορισμό του επιπέδου-στόχου των εκ των προτέρων εισφορών.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι ο καθορισμός από το ΕΣΕ του επιπέδου-στόχου στην προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως όσον αφορά τον αναμενόμενο ρυθμό αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων και την αξιολόγηση του τρέχοντος οικονομικού κύκλου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 και τα άρθρα 16, 17 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης διότι δεν εφάρμοσε το υποχρεωτικό ανώτατο όριο του 12,5 % στο επίπεδο-στόχο κατά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι τα άρθρα 69 και 70 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 παραβιάζουν την αρχή του καθορισμού των εισφορών με γνώμονα τους κινδύνους και την αρχή της αναλογικότητας, παραβαίνοντας συνεπώς τα άρθρα 16, 17 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εάν το επίπεδο-στόχος θα έπρεπε να καθορισθεί με δυναμικό τρόπο και το ανώτατο όριο βάσει του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού δεν θα έπρεπε να εφαρμοστεί, όπως θα εφαρμοζόταν σε περίπτωση διατηρήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουλίου 2022 — *UIV Servizi κατά REA*

(Υπόθεση T-440/22)

(2022/C 359/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: B. Bonafini, D. Rovetta και V. Villante, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (REA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ως άκυρη, αφενός, την επιβεβαιωτική επιστολή περί της αναστολής της συμφωνίας επιχορήγησης (άρθρο 33.2) (Ares (2022)3368330 — 02/05/2022), και, αφετέρου, την αναστολή της σύμβασης καθεαυτήν λόγω αθέτησης συμβατικής υποχρέωσης και παραβίασης των σχετικών γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης που προβάλλονται στην παρούσα προσφυγή-αγωγή·
- να υποχρεώσει τον Ευρωπαϊκό Εκτελεστικό Οργανισμό Έρευνας (REA) να άρει την αναστολή της συμφωνίας επιχορήγησης 874904-TTD.EU — European Quality Wines: Taste The Difference·
- να υποχρεώσει τον REA να καταβάλει αποζημίωση ύψους 500 000 ευρώ προς αποκατάσταση της χρηματικής ζημίας και της ηθικής βλάβης (όπως τεκμηριώνεται στην προσφυγή-αγωγή) της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να καταδικάσει τον REA στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της επιβεβαιωτικής επιστολής περί αναστολής της συμφωνίας επιχορήγησης — εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 33.2.1 (α) της συμφωνίας επιχορήγησης 874904-TTD.EU (ορισμός των εννοιών «ουσιώδη σφάλματα, παρατυπίες ή απάτη»)

- Παραβίαση της αρχής περί του τεκμηρίου αθωότητας και παράβαση του άρθρου 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης βάσει του δικαίου της Ένωσης — παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — παραβίαση των αρχών της καλής πίστης βάσει του δικαίου της Ένωσης και του βελγικού δικαίου — παράβαση της συνδυασμένης εφαρμογής των άρθρων 1134 και 1156 του βελγικού Αστικού Κώδικα.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι ο REA παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της επιβεβαιωτικής επιστολής περί αναστολής της συμφωνίας επιχορήγησης — μη εφαρμογή του άρθρου 33.2.1 (β) της συμφωνίας επιχορήγησης 874904-TTD.EU — «ουσιώδης αντίκτυπος» των φερόμενων «συστημικών ή επαναλαμβανόμενων σφαλμάτων, παρατυπιών, απάτης ή σοβαρής παράβασης υποχρεώσεων» στην συμφωνία επιχορήγησης TTD.EU.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης που προβλέπονται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των γενικών αρχών του ενωσιακού δικαίου, ήτοι της ασφάλειας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας, καθώς και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Προσφυγή-Αγωγή της 18ης Ιουλίου 2022 — ΗΒ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-444/22)

(2022/C 359/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΗΒ (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Μαΐου 2022 η όποια κοινοποιήθηκε την 16η Μαΐου 2022 και με την οποία η καθής-εναγομένη προέβη σε συμψηφισμό μεταξύ, αφενός, της απαίτησης της προσφεύγουσας-ενάγουσας έναντι της καθής-εναγομένης για τα δικαστικά έξοδα στα οποία είχε καταδικαστεί η Επιτροπή με τις αποφάσεις της 21ης Δεκεμβρίου 2021, ΗΒ κατά Επιτροπής (T-795/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:917), και της 21ης Δεκεμβρίου 2021, ΗΒ κατά Επιτροπής (T-796/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:918), και, αφετέρου, της απαίτησης την οποία η Επιτροπή υποστηρίζει ότι έχει έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας δυνάμει της απόφασης, της 15ης Οκτωβρίου 2019, περί ανακτήσεως ποσού 1 197 055,86 ευρώ (σύμβαση CARDS/2008/166-429) (κυρίως ποσό)·

— να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να αποκαταστήσει την υλική ζημία·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα της Επιτροπής για την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασεως και έλλειψη νομικής βάσεως της τελευταίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται, αφενός, ότι η Επιτροπή δεν έχει, δυνάμει του δημοσιονομικού κανονισμού, χρηματική απαίτηση έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας και, αφετέρου, προβάλλεται η παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 266 ΣΕΕ.

Προσφυγή-Αγωγή της 18ης Ιουλίου 2022 — NV κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-447/22)

(2022/C 359/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: NV (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
κατά συνέπεια:
- να ακυρώσει την απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2021, με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως αδικαιολόγητες οι απουσίες της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά την περίοδο από 13 Σεπτεμβρίου 2021 έως 13 Δεκεμβρίου 2021·
- εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να ακυρώσει την από 7ης Απριλίου 2022 απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως που είχε υποβληθεί στις 10 Ιανουαρίου 2022 κατά της αποφάσεως της 10ης Νοεμβρίου 2021·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα τις αποδοχές για την περίοδο από 13 Σεπτεμβρίου 2021 έως 13 Δεκεμβρίου 2021, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων με βάση το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να αποκαταστήσει τις ζημίες που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα·
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 2.3, 3.3, 3.4 και 3.6 του παραρτήματος Χ των διοικητικών διατάξεων, παράβαση του άρθρου 34 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με τα άρθρα 2.3, 3.3, 3.4 και 3.6 των διοικητικών διατάξεων, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και κατάχρηση δικαιώματος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης και του καθήκοντος επιμέλειας, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 33β του Κανονισμού Προσωπικού και του άρθρου 11 των διοικητικών διατάξεων.

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-455/22)

(2022/C 359/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart και F. de Borja Oxangoiti Briones)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να υποχρεώσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας να καταβάλει τα ποσά που οφείλονται συνολικά στην ενάγουσα, κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου «Water Supply Sweida Region» αριθ. 80212 (στο εξής «σύμβαση δανείου»), από την 25η Αυγούστου 2017, ήτοι:
 - 652 218,70 ευρώ που οφείλονται στην ΕΤΕπ κατά την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχούν σε κεφάλαιο ύψους 559 287,10 ευρώ, τόκους ύψους 38 925,60 ευρώ και συμβατικούς τόκους υπερημερίας (από την ημερομηνία που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 54 006,00 ευρώ.
 - πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με ετήσιο επιτόκιο 3,5 % (350 μονάδες βάσης), μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.
- Να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο.

Η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της συμβάσεως δανείου περί εξοφλήσεως των πρόσθετων δόσεων της εν λόγω συμβάσεως οι οποίες κατέστησαν ληξιπρόθεσμες την 25η Αυγούστου 2017, καθώς και τη συμβατική υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 3.02 περί καταβολής τόκων υπερημερίας επί των ληξιπρόθεσμων και μη εξοφληθεισών δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Επομένως, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται βάσει της συμβάσεως στην καταβολή όλων των οφειλόμενων ποσών κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου.

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-456/22)

(2022/C 359/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart και F. de Borja Oxangoiti Briones)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας:

- στην καταβολή όλων των ποσών που οφείλει στην ΕΕ δυνάμει των άρθρων 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου «Port of Tartous» αριθ. 22057 (στο εξής: σύμβαση δανείου) από τις 9 Αυγούστου 2017, δυνάμει του δικαιώματός της υποκαταστάσεως, τα οποία περιλαμβάνουν:
 - το ποσό των 18 440 034,97 ευρώ που οφείλεται στην ενάγουσα την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχεί σε κεφάλαιο ύψους 13 942 526,00 ευρώ, τόκους ύψους 2 589 128,20 ευρώ και συμβατικούς τόκους υπερημερίας (από την ημερομηνία που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 1 908 380,77 ευρώ.
 - πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με υψηλότερο ετήσιο επιτόκιο (για κάθε διαδοχική περίοδο ενός μήνα) μεταξύ (i) επιτοκίου ίσου με το επιτόκιο EURIBOR προσαυξημένου κατά 2 % (200 μονάδες βάσης) ή (ii) του σταθερού επιτοκίου που καθορίζεται στο άρθρο 3.01 προσαυξημένου κατά 0,25 % (25 μονάδες βάσης), μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.

- να καταβάλει όλα τα ποσά που οφείλει στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων δυνάμει των άρθρων 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου από τις 9 Αυγούστου 2017, τα οποία ανέρχονται σε 5 405,54 ευρώ που οφείλονται στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχούν σε συμβατικούς τόκους υπερημερίας [από την ημερομηνία που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή μέχρι και την 14η Ιουνίου 2022 (ημερομηνία κατά την οποία η ΕΕ κατέβαλε την αντιστοιχη δόση κεφαλαίου και τόκων στο πλαίσιο της Σύμβασης εγγύησης 2000 Guarantee)].
- στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν ισχυρισμό.

Με τον πρώτο και μοναδικό ισχυρισμό προβάλλεται ότι η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της σύμβασης δανείου για την εξόφληση των περαιτέρω δόσεων της σύμβασης δανείου που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες από τις 9 Αυγούστου 2017 και από το άρθρο 3.02 της σύμβασης δανείου για την καταβολή των τόκων υπερημερίας επί των μη εξοφληθεισών ληξιπρόθεσμων δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Επομένως, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται συμβατικώς να καταβάλει όλα τα οφειλόμενα ποσά κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου στην ΕΕ (η οποία έχει υποκατασταθεί στις αξιώσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων) και το οφειλόμενο ποσό κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ως συμβατικούς τόκους υπερημερίας.

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-457/22)

(2022/C 359/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart και F. de Borja Oxangoiti Briones)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας να καταβάλει όλα τα ποσά που οφείλονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου «Syrian Healthcare» (στο εξής «σύμβαση δανείου») από τις 9 Αυγούστου 2017 δυνάμει του δικαιώματός της υποκαταστάσεως, ήτοι:
 - τα ποσά των 50 880 189,61 ευρώ και 2 897 002,31 δολαρίων ΗΠΑ (USD), που οφείλονται στην Ένωση στις 30 Ιουνίου 2022 και αντιστοιχούν σε κεφάλαιο ύψους 40 744 064,86 ευρώ και 2 223 971,84 δολαρίων (USD), σε τόκους ύψους 5 161 649,64 ευρώ και 341 462,46 δολαρίων (USD) και σε συμβατικούς τόκους υπερημερίας (από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 4 974 475,11 ευρώ και 331 568,01 δολαρίων (USD).
 - πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με το υψηλότερο ετήσιο επιτόκιο (για κάθε διαδοχική περίοδο ενός μήνα) μεταξύ (i) επιτοκίου ίσου με το επιτόκιο EURIBOR προσαυξημένου κατά 2 % (200 μονάδες βάσης) [εκτός των εκταμιεύσεων σε δολάρια ΗΠΑ (USD) για τις οποίες ισχύει επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο LIBOR προσαυξημένο κατά 2 % (200 μονάδες βάσης) ή (ii) του σταθερού επιτοκίου που καθορίζεται στο άρθρο 3.01 προσαυξημένου κατά 0,25 % (25 μονάδες βάσης), μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.
- να υποχρεώσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας να καταβάλει όλα τα ποσά που οφείλονται στην ΕΤΕπ κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου από τις 9 Αυγούστου 2017, ήτοι τα ποσά των 11 416,23 ευρώ και 760,94 δολαρίων ΗΠΑ που οφείλονται στην ΕΤΕπ στις 30 Ιουνίου 2022 και αντιστοιχούν σε συμβατικούς τόκους υπερημερίας [από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 29η Ιουνίου 2022 (ημερομηνία κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση κατέβαλε τις σχετικές δόσεις κεφαλαίου και τόκων βάσει της εγγυήσεως του 2000)].

- να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό ισχυρισμό.

Η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της συμβάσεως δανείου περί εξοφλήσεως των πρόσθετων δόσεων της εν λόγω συμβάσεως οι οποίες κατέστησαν ληξιπρόθεσμες την 9η Αυγούστου 2017, καθώς και τη συμβατική υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 3.02 της συμβάσεως δανείου περί καταβολής τόκων υπερημερίας επί των ληξιπρόθεσμων και μη εξοφληθεισών δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Κατά συνέπεια, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται βάσει της συμβάσεως να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση (η οποία υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα της ΕΤΕπ) όλα τα ποσά που οφείλονται κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου και στην ΕΤΕπ τα ποσά που οφείλονται κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου, ως συμβατικούς τόκους υπερημερίας.

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-465/22)

(2022/C 359/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart και F. de Borja Oxangoiti Briones)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας να καταβάλει όλα τα ποσά που οφείλονται στην ενάγουσα βάσει των άρθρων 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου «Aleppo — Tall Kojak Road Project Special» (στο εξής «σύμβαση δανείου») από τις 25 Αυγούστου 2017, ήτοι:
- ποσό 233 051,96 ευρώ που οφείλεται στην ενάγουσα κατά την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχεί σε κεφάλαιο ύψους 200 900,30 ευρώ, τόκους ύψους 2 014,25 ευρώ και συμβατικούς τόκους υπερημερίας (που οφείλονται από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 30 137,41 ευρώ.
 - πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με ετήσιο επιτόκιο 3,5 % (350 μονάδες βάσης), μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.
- να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό ισχυρισμό.

Η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της συμβάσεως δανείου περί εξοφλήσεως των επόμενων δόσεων που προβλέπει η εν λόγω σύμβαση και οι οποίες κατέστησαν ληξιπρόθεσμες στις 25 Αυγούστου 2017, καθώς και τη συμβατική υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 3.02 της συμβάσεως δανείου περί καταβολής τόκων υπερημερίας επί των ληξιπρόθεσμων και μη εξοφληθεισών δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Κατά συνέπεια, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται στην καταβολή όλων των ποσών που οφείλονται κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου.

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-466/22)

(2022/C 359/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ΕΤΕπ (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart, και F. de Borja Oxangoiti Briones)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας:

- στην καταβολή όλων των ποσών που οφείλει στην ενάγουσα δυνάμει των άρθρων 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου «Water Supply Deir Ez Zor Region» αριθ. 80310 (στο εξής: σύμβαση δανείου) από τις 25 Αυγούστου 2017, τα οποία περιλαμβάνουν:
 - 363 150,97 ευρώ, που οφείλονται στην ενάγουσα την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχούν σε κεφάλαιο ύψους 301 679,16 ευρώ, τόκους ύψους 34 100,36 ευρώ και συμβατικούς τόκους υπερημερίας (από την ημερομηνία που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 27 371,45 ευρώ
 - πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με ετήσιο επιτόκιο 3,5 % (350 μονάδες βάσης), μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.
- στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της η ενάγουσα προβάλλει έναν ισχυρισμό.

Με τον πρώτο και μοναδικό ισχυρισμό προβάλλεται ότι η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της σύμβασης δανείου για την εξόφληση των περαιτέρω δόσεων της σύμβασης δανείου που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες από τις 25 Αυγούστου 2017 καθώς και από το άρθρο 3.02 της σύμβασης δανείου για την καταβολή των τόκων υπερημερίας επί των μη εξοφληθεισών ληξιπρόθεσμων δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Επομένως, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται συμβατικώς να καταβάλει όλα τα οφειλόμενα ποσά κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου.

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-467/22)

(2022/C 359/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart και F. de Borja Oxangoiti Briones)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να υποχρεώσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας να καταβάλει τα ποσά που οφείλονται συνολικά στην ΕΤΕπ, κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου «Euphrates Drainage and Irrigation» αριθ. 80211 (στο εξής «σύμβαση δανείου»), από την 25η Αυγούστου 2017, ήτοι:
 - 1 959 745,31 ευρώ που οφείλονται στην ΕΤΕπ κατά την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχούν σε κεφάλαιο ύψους 1 680 510,04 ευρώ, τόκους ύψους 116 961,48 ευρώ και συμβατικούς τόκους υπερημερίας (από την ημερομηνία που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 162 273,79 ευρώ.
 - πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με ετήσιο επιτόκιο 3,5 % (350 μονάδες βάσης), μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.
- Να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο.

Η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της συμβάσεως δανείου περί εξοφλήσεως των πρόσθετων δόσεων της εν λόγω συμβάσεως οι οποίες κατέστησαν ληξιπρόθεσμες την 25η Αυγούστου 2017, καθώς και τη συμβατική υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 3.02 περί καταβολής τόκων υπερημερίας επί των ληξιπρόθεσμων και μη εξοφληθεισών δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Επομένως, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται βάσει της συμβάσεως στην καταβολή όλων των οφειλόμενων ποσών κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της συμβάσεως δανείου.

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-468/22)

(2022/C 359/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart και F. de Borja Ojangoit Briones)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας:

- στην καταβολή όλων των ποσών που οφείλει στην ενάγουσα δυνάμει των άρθρων 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου «Electricity Transmission Project» αριθ. 20868 (στο εξής: σύμβαση δανείου) από τις 9 Αυγούστου 2017, δυνάμει του δικαιώματός της υποκαταστάσεως, τα οποία περιλαμβάνουν:
 - το ποσό των 1 984 763,43 ελβετικών φράγκων και 22 856 655,23 ευρώ που οφείλεται στην ενάγουσα την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχεί σε κεφάλαιο ύψους 1 716 822,98 ελβετικών φράγκων και 18 655 393,62 ευρώ, τόκους ύψους 51 915,64 ελβετικών φράγκων και 1 040 629,74 ευρώ και συμβατικούς τόκους υπερημερίας (από την ημερομηνία που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 216 024,81 ελβετικών φράγκων και 3 160 631,87 ευρώ.

- πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με ετήσιο επιτόκιο ίσο με (i) 2,5 % (250 μονάδες βάσης), και (ii) το επιτόκιο που καθορίζεται στο άρθρο 3.01, μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.
- στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν ισχυρισμό.

Με τον πρώτο και μοναδικό ισχυρισμό προβάλλεται ότι η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της σύμβασης δανείου για την εξόφληση των περαιτέρω δόσεων της σύμβασης δανείου που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες από τις 9 Αυγούστου 2017 καθώς και από το άρθρο 3.02 της σύμβασης δανείου για την καταβολή των τόκων υπερημερίας επί των μη εξοφληθεισών ληξιπρόθεσμων δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Επομένως, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται συμβατικώς να καταβάλει όλα τα οφειλόμενα ποσά κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου στην ενάγουσα (η οποία έχει υποκατασταθεί στις αξιώσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων).

Αγωγή της 22ας Ιουλίου 2022 — ΕΤΕπ κατά Συρίας

(Υπόθεση T-469/22)

(2022/C 359/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: D. Arts και E. Paredis, δικηγόροι, T. Gilliams, R. Stuart και F. de Borja Ojangoit Briones,)

Εναγόμενη: Αραβική Δημοκρατία της Συρίας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την Αραβική Δημοκρατία της Συρίας:

- στην καταβολή όλων των ποσών που οφείλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση δυνάμει των άρθρων 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου «Electricity Distribution Project» αριθ. 20948 (στο εξής: σύμβαση δανείου) από τις 9 Αυγούστου 2017, δυνάμει του δικαιώματός της υποκαταστάσεως, τα οποία περιλαμβάνουν:
 - το ποσό των 28 777 508,71 ευρώ που οφείλεται στην ΕΕ την 30ή Ιουνίου 2022 και αντιστοιχεί σε κεφάλαιο ύψους 27 388 963,40 ευρώ, τόκους ύψους 116 091,27 ευρώ και συμβατικούς τόκους υπερημερίας (από την ημερομηνία που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2022) ύψους 1 272 454,04 ευρώ.
 - πρόσθετους συμβατικούς τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με υψηλότερο ετήσιο επιτόκιο (για οποιαδήποτε δεδομένη περίοδο) μεταξύ (i) του σχετικού διατραπεζικού επιτοκίου προσαυξημένου κατά 2 % (200 μονάδες βάσης) ή (ii) του επιτοκίου που θα καθορίζεται στο άρθρο 3.01 προσαυξημένου κατά 0,25 % (25 μονάδες βάσης), μέχρι την ημερομηνία εξοφλήσεως.
- στο σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν ισχυρισμό.

Με τον πρώτο και μοναδικό ισχυρισμό προβάλλεται ότι η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3.01 και 4.01 της σύμβασης δανείου για την εξόφληση των περαιτέρω δόσεων της σύμβασης δανείου έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες από τις 9 Αυγούστου 2017 καθώς και από το άρθρο 3.02 της σύμβασης δανείου για την καταβολή των τόκων υπερημερίας επί των μη εξοφληθεισών ληξιπρόθεσμων δόσεων, οι οποίοι υπολογίζονται με το ετήσιο επιτόκιο που καθορίζεται στην εν λόγω διάταξη. Επομένως, η Αραβική Δημοκρατία της Συρίας υποχρεούται συμβατικώς να καταβάλει όλα τα οφειλόμενα ποσά κατά τα άρθρα 3.01, 3.02 και 4.01 της σύμβασης δανείου στην ενάγουσα (η οποία έχει υποκατασταθεί στις αξιώσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων).

Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2022 — QM κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-471/22)

(2022/C 359/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QM (εκπρόσωπος: St. Koen, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη στο σύνολό της και να κρίνει βάσιμους όλους τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως·
- να διαπιστώσει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις μπορούν να ακυρωθούν μερικώς·
- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/849 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας ⁽¹⁾, κατά το μέρος που αφορά τον προσφεύγοντα·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/840 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία ⁽²⁾, κατά το μέρος που αφορά τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος, συμπεριλαμβανομένων όλων των εξόδων, αμοιβών κ.λπ. που συνδέονται με την εκπροσώπησή του από δικηγόρο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: σοβαρή προσβολή του δικαιώματος άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.
2. Δεύτερος λόγος: μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης εκ μέρους του Συμβουλίου.
3. Τρίτος λόγος: προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
4. Τέταρτος λόγος: πλάνη εκτιμήσεως του Συμβουλίου.
5. Πέμπτος λόγος: προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, της αρχής της αναλογικότητας και της οικονομικής ελευθερίας.

6. Έκτος λόγος: προσβολή του δικαιώματος για ομαλές συνθήκες διαβίωσης.
7. Έβδομος λόγος: σοβαρή προσβολή του δικαιώματος προστασίας της φήμης.

(¹) ΕΕ 2022, L 148, σ. 52.

(²) ΕΕ 2022, L 148, σ. 8.

**Προσφυγή της 29ης Ιουλίου 2022 — Mocom Compounds κατά EUIPO — Centemia Conseils
(Near-to-Prime)**

(Υπόθεση T-472/22)

(2022/C 359/113)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Bornholdt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Centemia Conseils (Angevillers, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Near-to-Prime — Υπ' αριθ. 16 448 524 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Μαΐου 2022 στην υπόθεση R 2178/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, ώστε να ακυρωθεί η απόφαση υπ' αριθ. 47 561 C του τμήματος ακυρώσεων της 12ης Νοεμβρίου 2021 και να απορριφθεί η αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του υπ' αριθ. 16 448 524 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

**Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2022 — Gürok Turizm ve Madencilik κατά EUIPO — Darvas and Pap
(LAAVA)**

(Υπόθεση T-473/22)

(2022/C 359/114)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Τουρκία) (εκπρόσωποι: M. López Camba και A. Lyubomirova Geleva, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gábor Darvas (Βουδαπέστη, Ουγγαρία), Dorina Pap (Kiskunhalas, Ουγγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσες: Οι αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης LAAVA — Υπ' αριθ. 18 209 861 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Μαΐου 2022 στην υπόθεση R 1745/2021-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που διατηρεί την απόρριψη της ανακοπής και καταδικάζει την ανακόπτουσα και προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO στα έξοδα των διαδικασιών της ανακοπής και της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO·
- να καταδικάσει το EUIPO στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi·
- να καταδικάσει την Gábor Darvas και την Dorina Pap στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2022 — Panicongelados-Massas Congeladas κατά EUIPO — Seder (panidor)

(Υπόθεση T-480/22)

(2022/C 359/115)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Panicongelados-Massas Congeladas, SA (Leiria, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: I. Monteiro Alves, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Seder Establishment Ltd. (Mriehel Birkirkara, Μάλτα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης panidor — Υπ' αριθ. 18 214 675 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Μαΐου 2022 στην υπόθεση R 1946/2021-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την αίτηση καταχώρισεως του σήματος στο EUIPO για να συνεχίσει τη διαδικασία καταχώρισεως· και
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 5ης Αυγούστου 2022 — Thomas Henry κατά EUIPO (MATE MATE)

(Υπόθεση T-482/22)

(2022/C 359/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Thomas Henry GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, D. Mienert και J. Si-Ha Selbmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MATE — Υπ' αριθ. 18 091 934 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Μαΐου 2022 στην υπόθεση R 406/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με άρθρο 7, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με άρθρο 7, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', σε συνδυασμό με άρθρο 7, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 8ης Αυγούστου 2022 — Kaufdas.online κατά EUIPO — Kaufland (KAUFDAS ONLINE)

(Υπόθεση T-488/22)

(2022/C 359/117)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Kurcman, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης KAUFDAS ONLINE — Υπ' αριθ. 18 113 140 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Μαΐου 2022 στην υπόθεση R 1972/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 28ης Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση αριθ. B 3 106 146 για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία έγινε δεκτή η ανακοπή·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του EUIPO, προκειμένου αυτό να τροποποιήσει την απόφαση και να καταχωρήσει το υπ' αριθ. 18 113 140 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλα τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, χωρίς να θίγονται τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που δεν προσβάλλονται από την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ανακοπών, του τμήματος προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Αυγούστου 2022 — Cathay Pacific Airways κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-489/22)

(2022/C 359/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Cathay Pacific Airways Ltd (Χόνγκ Κόνγκ, Κίνα) (εκπρόσωποι: M. Rees και E. Estellon, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση (η οποία εκπροσωπείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή) να καταβάλει δυνάμει των άρθρων 268 και 340 ΣΛΕΕ:
 - αποζημίωση που να αντιστοιχεί σε τόκους υπερημερίας επί του ποσού των 10 080 000 ευρώ βάσει του επιτοκίου το οποίο εφάρμοζε η ΕΚΤ για τις πράξεις αναχρηματοδότησης την 1η Μαρτίου 2017 (ήτοι 0,0 εκατοστιαίες μονάδες), προσαυξημένου κατά 3,5 εκατοστιαίες μονάδες ετησίως, για την περίοδο μεταξύ της 21ης Ιουνίου 2017 και της 14ης Ιουλίου 2022, ήτοι ποσό ύψους 1 758 488,24 ευρώ ή, αν αυτό δεν γίνει δεκτό, βάσει του επιτοκίου ή του ποσού που θα κρίνει πρόσφορο το Δικαστήριο· και
 - τόκους ανατοκισμού επί των ως άνω τόκων υπερημερίας για την περίοδο μεταξύ της 15ης Ιουλίου 2022 (ή, εάν αυτό δεν γίνει δεκτό, από την ημερομηνία που το Δικαστήριο θα κρίνει πρόσφορη) και της ημερομηνίας πραγματικής καταβολής του ως άνω ζητούμενου ποσού βάσει του επιτοκίου που εφάρμοζε η ΕΚΤ για τις πράξεις αναχρηματοδότησης, προσαυξημένου κατά 3,5 εκατοστιαίες μονάδες ετησίως ή, αν αυτό δεν γίνει δεκτό, βάσει του επιτοκίου που το Δικαστήριο θα κρίνει πρόσφορο·
- επιπλέον, ή επικουρικώς, σύμφωνα με το άρθρο 26 ΣΛΕΕ, να ακυρώσει την απόφαση Ares(2022)5454770 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2022, και να υποχρεώσει την Επιτροπή να προβεί στην ακύρωση όσον αφορά τα ποσά που ζητούνται ανωτέρω·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 266 ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 1268/2012⁽¹⁾ της Επιτροπής, ερμηνευόμενο σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2022 — CiviBank κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-220/22)⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 237 της 20.6.2022.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2022 — PQ κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-358/22)⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 1.8.2022.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL